

ספר גילוי האמת לדור האחרון

ילקוט מאמרים מדברי חכמים, רוח הקודש
מצדיקים קדמונים, על עיקבתא דמשיחא
שהובאו בארוכה בספרי הערב רב [24 חלקים]
מחולק לשלושים יום - לסיימו בכל חודש

ילקוט מאמרים דיבורי נבואה ורוח הקודש
מהזוהר הקדוש ומהאר"י הקדוש ומהבעל שם
טוב הקדוש ותלמידיו הקדושים שבאחרית
הימים יהיו רוב המנהיגים והראשים מהערב
רב, וסימנים איך להכירם, וגדול החיוב להתרחק
מהם ומהמונם, והצורך להתפלל להנצל מהם,
וביאורים רבים בענינים אלו.

יצא לאור ט"ו בשבט תשע"ו לפ"ק
מפעל הזוהר העולמי סניף בת ים

0527-651911

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

לקבלת ספרי זוהר ירושלים

בני ברק רמת בית שמש
אצל הרופא קירופרקטר ד"ר
איתמר ברים: 054-8441423

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911

050-4134669 / 050-4133475

הספר הזה נדפס לטובת ולזכות

אַמִּילִי יִמְנָה בַּת אַסְתֵּר שֶׁתַּחֲיָה,

השם יתברך יאריך ימיה בטוב ושנותיה בנעימים עוד
ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו, להגיד כי ישר ה',
זכות האבות הקדושים שבעה רועים, ובראשם דוד
המלך ע"ה, והתנאים הקדושים התנא האלוקי רבי
שמעון בר יוחאי עם רבי אלעזר בנו זיע"א, יעמוד לה,
ולכל זרעה, לטוב להם כל הימים בזה ובבא, ויהי רצון
שתזכה לקבל פני משיח צדקינו בב"א.

מי לה' אלי! - משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב
את עם ישראל לאבינו שבשמים? כל המשתתף בהדפסת ספרים
הקדושים ספרי הערב רב והמסתעף 5 חלקים, תורת הזוהר י"ח
חלקים דהיינו כל הזוהר הקדוש בלשון הקודש באותיות גדולות,
בהפצתם ברבים לאלף בתי מדרשיות ויותר, להצלת עם ישראל,
יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב הרשב"י בזוה"ק בפרשת
תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות
הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן? התורם משלם ישר לדפוס!!!

לפרטים: 0527-651911

פתח דבר

הידעת מי היה בעל הסולם?

הידעת? שבעל הסולם בא בשליחות הקב"ה להציל שישה מליון יהודים?

הידעת? למה משיח לא בא בשנת ת"ש?

הידעת? שאם הרבנים היו אומרים ללמוד זוהר הקדוש, לא היו נרצחים שישה מליון יהודים? ומשיח היה מגיע תיכף!!!

הידעת? מה שאמר בעל הסולם שכשיצא לאור הכרך הראשון של זוהר הסולם מתורגם יהיה לרשע מפלה?

הידעת? איך שבעל הסולם הציל את ארץ ישראל מהרשע ימ"ש שלא יכנס לארץ ויהיה לו מפלה?

הידעת? שבזכות הדפסת הזוהר הקדוש עצרנו 3 פעמים את המלחמות בארץ?

הידעת? שמשה רבנו ע"ה אומר שבזכות הזוהר הקדוש נצא מהגלות ברחמים?

הידעת? שמשה רבנו אומר ללמוד הרבה זוהר ולא לתת מנוחה להקב"ה עד שיגאלנו?

הידעת? דְּבָרֵי הַרְשָׁבִי בְּתִיקוֹן"ז (תיקון ל', מג, הקד' עץ חיים, הגר"א):
[ואלו שלא רוצים ללמוד זוהר, ומפריעים ליהודים הצדיקים האמיתיים ללמוד זוהר, ומלעיגים עליהם, - **הם משורש הערב רב וימחקון מהעולם הזה ומהעולם הבא**, (ראה תיק"ז תל' מג, זוהר פ' בראשית דף כ"ה: כ"ו. ובזה תלוי כל הגאולה שנתעכב עד שיתמחו הערב רב, הגר"א, באל"ר)] **אוי לו, טוב לו שלא נברא בעולם... נחשב לו כאלו מחזיר העולם לתהו ובהו, וגורם עניות חרב ובזה והרג ואבדן בעולם וארץ הגלות... דומים במעשיהם לאנשי דור**

הפִּלְגָה הַבּוֹנִים מִגְדָּל וְרָאשׁוּ בְּשָׁמַיִם... עֶסְקָם בַּתּוֹרָה עַל מִנֵּת לְקַבֵּל פָּרֶס וְהַסְפָּקוֹת יְתֵרוֹת, וְגַם לְהִיּוֹתָם מִכָּלֵל רָאשֵׁי יִשְׁבִּיּוֹת, וְדִינֵי סִנְהֶדְרָאוֹת - לְהִיּוֹת שָׁמַם וְרִיחָם נֹדֵף בְּכָל הָאָרֶץ. וְדוֹמִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם לְאִנְשֵׁי דוֹר הַפִּלְגָה הַבּוֹנִים מִגְדָּל וְרָאשׁוּ בְּשָׁמַיִם, וְעָקֵר סִבַּת מַעֲשֵׂיהֶם הִיא... 'וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שָׁם! עַכ"ל.

- ראה בתיק"ז (ת' 20,21 ד' מט.), - הערב רב ימחקון מהעולם הזה ומהעולם הבא, [ראה תיק"ז ת' כא, מג, זוהר פ' בראשית כ"ה: כ"ו. ובזה תלוי כל הגאולה שנתעכב עד שיתמחו הערב רב, גר"א], סימני הערב רב: מְדַבְּרִים לְשֵׁה"ר, מְכַנִּים שָׁם, מְבַזִּים בְּרַבִּים, מוֹצִיִּים שָׁם רַע, גָּאוֹה, מְכַשִּׁילִים אֶת הָרַבִּים בַּעֲרִיּוֹת. כמו שכתב הגאון הקדוש מווילנא זיע"א, את דברי הזוהר הקדוש (בראשית כ"ה) שישנם חמשה מיני ערב רב, והם: א) בעלי מחלוקת ובעלי לשון הרע, ב) הרודפים אחר התאוה כמו זנות וכדומה, ג) הרמאים שמראים עצמם כצדיקים ואין לבם שלום, ד) הרודפים אחר הכבוד ובונים חרבות לעשות להם שם, ה) הרודפים אחר הממון. והמחלוקת תחילה, כי המחלוקת כנגד כולם, והם נקראים "עמלקים", ואין בן דוד בא עד שיעברו מן העולם, ועליהם נאמר (דברים כה, יט): "תמחה את זכר עמלק" כמבואר בזוהר. (אדרת אליהו פרשת דברים). ראה ביצה (לב): "הני מערב רב קא אתו", (אלה מערב רב הגיעו, וכו' יעיי"ש). [ראה זוהר פרשת משפטים (קכ"ב), ובפרשת פקודי (רס"ה): יֵשׁ רוּחַ אַחַת שְׁעוֹמֶדֶת עַל כָּל אוֹתָם בְּעָלֵי לָשׁוֹן הָרָע, שֶׁכְּשִׁמְתְּעוֹרְרִים אֲנָשִׁים בְּלָשׁוֹן הָרָע, או שְׁאוֹתוֹ אֲדָם שִׁמְתְּעוֹרֵר בְּלָשׁוֹן הָרָע, אֲזִי מִתְעוֹרְרֵת הָרוּחַ הָרָעָה הַזֹּאת הַטְּמָאָה שֶׁלִּמְעַלָּה שֶׁנִּקְרָאת סִכְסִיכָ"א. וְהִיא שׁוֹרָה עַל אוֹתָהּ הַתְּעוֹרְרוֹת שֶׁל לָשׁוֹן הָרָע שֶׁהִתְחִילוּ בָּהּ בְּנֵי אָדָם, וְהוּא נִכְנָס לְמַעַלָּה, וְגוֹרֵם בְּאוֹתָהּ הַתְּעוֹרְרוֹת שֶׁל לָשׁוֹן הָרָע מִן הָרָע וְהָרָב וְהָרָג בְּעוֹלָם. אוֹי לְאוֹתָם שֶׁמְעוֹרְרִים אֶת הַצַּד הָרָע הַזֶּה וְאֵין שׁוֹמְרִים פִּיהֶם וּלְשׁוֹנָם.

ובזוהר פרשת מצורע (נ"ג): בא ראה, על כל חטאי העולם הקדוש ברוך הוא מכפר בתשובה, פרט מאותו לשון הרע שמוציא שם רע על חבירו. והרי פרשוה, שכתוב זאת תהיה תורת המצדע - זאת היא תורתו של מוציא שם רע. רבי חייא אמר, כל מי שמוציא שם רע, מטמאים לו את כל איבריו וראוי לסגר, משום שאותו דבור רע עולה מעיר רוח טמאה עליו, והוא נטמא. בא להטמא - מטמאים אותו. בדבור שלמטה מתעורר דבור אחר, ע"כ. על זה כתב החיד"א בחומת אנך על קהלת (ה' א'): למה יקצוף אלהים על קולך זה שאמרת כי שגגה היא וחבל את מעשה ידיך שאתה נוגע בכבוד ה' ודברך לעו וקול כסיל ברוב דברים כדאמרן, אי נמי אפשר במה שאמרו חז"ל **דברית הלשון וברית המעור מכוונים ואם יחטא איש לדבר דברים האסורים נותן יד לסט"א ויטמאוהו בקרי וכיוצא וענש יענש, וזה שכתוב, אל תתן את פיך בלשון הרע וכיוצא, שזה גורם להחטיא, מלשון חטא את בשרך, כינוי שיטמאוך בקרי. ואל תאמר לפני המלאך כי שגגה היא, אם אירע בו קרי בחלום או בהקיץ. כי אתה הגורם בפגום בלשון, למה יקצוף האלהים על קולך בדברים האסורים וחבל את מעשה ידיך שגורם מיתת בנים בעון הקרי.**

אי נמי אפשר כמו שאמרו חז"ל, כי האדם ברשעו, התורה שלומד ומצות שעושה הכל הולך לסט"א, וכתוב, ולרשע אמר אלהים מה לך לספר חקי וכו'. וכתב מהר"ם אלשיך ז"ל: דהלשון הוא כלי שרת לעבוד ה', ובפרט בגלות דאין לנו מקדש וקרבן וכהן שיכפר בעדנו. רק זה נשאר לעבוד ה' בלשון, לברך ה' ולהתפלל וללמוד ולפיס לעני וכיוצא, ונמצא רוב עבודת ה' הוא בלשון. והרי, מדבר לשון הרע [נחשב] כעבודה זרה, גילוי עריות, שפיכות דמים, ונבלות הפה, אפי' נחתם וכו', וכיוצא בשאר דברים האסורים, ונמצא מטמא הלשון וכל הגוף. והלשון בפרט מטונף ומשוקץ ונמאס. ואיך

אחר כך ישרת לה' לברך ולהתפלל וללמוד בכלי סרוח, סר"ח העודף לישנא בישא זה תוכן דבריו. וזה שכתוב, **אל תתן את פיך לחטיא את בשרך שלא תדבר לה"ר וכיוצא לחטיא את בשרך**, הא גופ"א קשיא, **חתיכה נעשית נבלה**. ואל תאמר לפני המלאך כי שגגה היא לומר מה עשיתי דבור בעלמא. כי הוא עון פלילי. ולענין אחר, כי אח"כ כשלומד ומתפלל בלשון מאוס ומטונף מגדיל עונות, וזה שכתוב, **למה יקצוף האלהים על קולך על דרך הקול קול יעקב, כלומר, קול תפלה ולימוד, וחבל את מעשה ידיך על רוב זדונך לשרתו בכלי מלוכלך נבזה ונמאס**.

אי נמי אפשר, במה שאמרו רז"ל, לעולם אל יפתח אדם פיו לשטן, וכמה מעשיות אמרו בש"ס דהויא בשגגה ונתקיים הדבר, ואמרו בזוהר הקדוש דיש כח הנקרא אוררי יום, וכשהאדם מקלל עצמו או פותח פיו תופסים הדבור ההוא ומקטרגים במזכרת עון עד שיתקיים. וזה שכתוב, אל תתן את פיך שלא יהיה לך פתחון פה לדבר רע או קללות. לחטיא את בשרך שתתקיים הקללה או הדיבור ההוא. ואל תאמר לפני מלאך חבלה כי שגגה היא. למה יקצוף האלהים על קולך, זה שאתה גורם למקטרג וחבל את מעשה ידיך כי אתה נענש גם על אשר היית סיבה שתבא עליך הרעה ח"ו, עכ"ל.

עמלק זה גאוה. (רם בגימטריא עמלק) עמלק הוא פגם היסוד והפריצות. (רבי צדוק הכהן, רבי הלל מקאלמייא) **ערב רב זה עזות וחציפות.** (חפץ חיים וגר"א, עזי פנים שבדור הם מערב רב).

סימן זה בידך: אם הוא מרבה לדבר כמו למשל ניבול פה ולשון הרע שורשו מערב רב. (קב הישר) וכמו במעשה תיקון נשמת שבתאי צבי, ראה ספר מנחת יהודה - רוחות מספרות, להמקובל האלוקי הקדוש רבי יהודה פתייה זי"ע, [ראה זוהר תהלים חלק י"ב בסוף הספר].

"סֶלֶם מִצֵּב אֶרֶצָה וְרֹאשׁוֹ מוֹנֵעַ הַשָּׁמַיְמָה"

נִשְׁמַת הָאָרֶץ" ל הקדוש מתנוצץ באיש האלקים, שחי בארץ ישראל לפני למעלה משישים שנה. "בעל הסלם" - הרב יהודה הלוי אשגל צוקללה"ה, זה היה שמו של האדם האלקי - עבור נשמת האר"י ז"ל אשר התהלך בינותינו וחי בארץ ישראל, נולד ה' תש"רי ה'תרמה, נפטר י' תשרי ה'תשט"ו מקבל אלוקי אשר עסק בפרוש ובהפצה של חכמת הקבלה המכנה "בעל הסלם" על שם פרוש הסלם שחבר לספר הזהר הקדוש.

וכן כתב באור לספר עץ חיים של האר"י ז"ל, ועוד ספרים רבים. עוררו והתעוררו!!! והטו לבכם לדברי אלקים חיים, הבה נגמע בצמאון את דבריו הקדושים, שהם מים חיים לנפשותינו הדואבות והעיפות מיסורי הגלות

מכתב גילוי מבעל הסלם ז"ע (שנת תרפ"א).

"וְתִדַּע נֶאֱמָנָה, שְׁעָרֵינוּ לֹא הָיָה מִזְמַן הָאָר"י ז"ל עַד הַיּוֹם הַזֶּה, מִי שִׁיבִין אֶת שִׁטַּת הָאָר"י ז"ל, עַל שְׂרָשׁוֹ וְכו' וְהִנֵּה בְּרָצוֹן הָעֲלִיּוֹן יִתְבָּרֵךְ, וְכִיתִי לְעִבּוֹר נִשְׁמַת הָאָר"י ז"ל, לֹא מִפְּנֵי מַעֲשֵׂי הַטּוֹבִים, אֲלָא בְּרָצוֹן עֲלִיּוֹן, שֶׁנִּשְׁגָּב גַּם מִמֶּנִּי עֲצָמִי, לָמָּה נִבְחַרְתִּי אֲנֹכִי לְנִשְׁמָה נִפְלְאָה זוֹ, שֶׁלֹּא זָכָה בָּהּ אָדָם מֵעַתַּת פְּטִירָתוֹ עַד הַיּוֹם, וְלֹא אוּכַל לְהֵאָרִיךְ בְּעֵנֶן זֶה מִפְּנֵי שֶׁאֵין דְּרָכֵי בּוֹהַ לְדַבֵּר בְּנִפְלְאוֹת".

(מֶרֶן "בעל הסלם" ז"ע בְּמִכְתָּב מִשְׁנַת תִּרְפָּ"א).

אנו רואים שבעל הסלם העיד על עצמו שהוא זכה לעבור נשמת האר"י ז"ל, והוא זכה להתגלות ונבואית של ה' אליו, (ראה למטה עדות אישית ומכתבי התגלות) והוא היה שליח ה' להציל את עם ישראל מחלי הגלות האזמה, באמצעות תרופה קדושה ואלקית שנקראת "הזהר הקדוש".

ואם נרצה להבין מעט מדוע זכה לכל זה, אחר ששמענו עדות מהמקובל הרב דב קוק הכהן שליט"א על בעל הסולם, ששבר את גופו עד כדי כך שאמר לבעל דבר אני לא מפחד ממך והילך עם רגלים יחפות על גבי זכוכיות שבורות כדי להכניע את הקליפה לגמרי, עכשיו כשנלמד את המדרש נבין איך זכה לכל זה?

מדרש רבה במדבר פרשה יד פסקה ו (קהלת ח) באשר דבר מלך שלטון וגו' אם מסרת עצמך על המצות לקיים גזירת הקדוש ברוך הוא ולבטל גזירות בשר ודם, מה שכרך, בעת שיגזור הקב"ה להביא פורעניות לעולם שהוא מלכו של עולם ושליט בכל לעשות ככל חפצו ואין מי שימחה בידו (איוב כג) והוא באחד ומי ישיבנו ונפשו אותה ויעש, **אתה תעמוד ותבקש רחמים על הגזירה לבטלה והקב"ה נושא לך פנים והוא מבטלה בזכותך לפי שבטלת גזירת בשר ודם לקיים גזירתו לכן נאמר באשר דבר מלך שלטון זה הקב"ה בעת שידבר דבר להביא לעולם להודיע שלטנותו בעולם**, כמה דתימא (קהלת ג) והאלהים עשה שייראו מלפניו, תדע מי ימחה על גזירתו ויאמר לו למה תעשה כך, שומר מצוה, לכן נאמר (שם ח), ומי יאמר לו מה תעשה, מי הוא שיאמר לו למה תעשה לבריותיך, נחת עמהם במדת רחמים, זהו שומר מצותיו הה"ד (שם) שומר מצוה וגו', ומהו לא ידע דבר רע, מדה כנגד מדה הוא לא עמד בדבר רע, לכן לא ידע דבר רע (שם), ועת ומשפט ידע לב חכם שישנו חכם לב רואה את הנולד, ומחשב הפסד מצוה כנגד שכרה, ושכר עבירה כנגד הפסדה, והוא משים אל לבו אם היום אעבור על המצות ויש לי עת לעשות חפצי, ואין מי שימחה בדי, למחר יבא עת שיעשה הקב"ה בו משפט על שעבר על תורתו וכה"א (שם ב) החכם עיניו בראשו והכסיל...

ובכח ביאור הזוהר הקדוש וזיכוי לרבים להבינו בלשון הקודש המשיך את רוח אפינו משיח ה' כמו שכתוב על הפסוק, **"בְּאִשְׁרֵךְ"**

דבר מלך שלטון ומי יאמר לו מה תעשה (קהלת ח ד): בספר מבוא לחכמת הקבלה (חלק א שער ו פרק ג): **וזאת תהיה מעלת מלך המשיח בב"א, כי לשונו לשון הקודש יהיה, ובתיקון הדיבור תקום קומת המלכות במלואה. זהו שנאמר, ודבר מלך שלטון. לכן לו ינתן השלטון הגמור, והיינו סוד התפשטות ארץ ישראל - בחי' מלכות - בכל העולם כולו, כידוע, עכ"ל.**

- ידוע מאמר חז"ל (שבת דף נ"ה עמוד א') אמרה מדת הדין לפני הקב"ה, רבונו של עולם מה נשתנו אלו מאלו. אמר לו הללו צדיקים גמורים והללו רשעים גמורים. אמרה לפניו, רבונו של עולם ה'ה בידם למחות ולא מחו, ואכמ"ל. - ולפי דברי חז"ל אלו הרבנים והראשי ישיבות אשמים על כל הששה מליון יהודים שנהרגו שנשחטו על קדוש השם!!! שהיה בידם לומר לצבור ללמד זוהר הקדוש ונתעצלו ולא אמרו, וזה האמת לאמתו, וכתבתי על הענין הזה ספר שלם "מצות התוכחה". וכן כתב הגוב"י הגאון רבי מנחם מענכין הלפרין זצ"ל, העניינים וההרואים בזמן הגלות תובעים בבית דין של מעלה את התלמידי חכמים שלא למדו קבלה, ומענישים אותם על כך, וזה לשון בעל הגוב"י על עץ החיים: מי שאינו לומד נסתר וחקמת ספר הזהר תסמרנה שערוותיו ובשרו יעשה חדודין חדודין בהעלותו על לבו כי עניוּתא דישׂראל, הגזרות והמלחמות המשסות וההרואות הוא בעצמו הגורם לזה, ובפמליא של מעלה העני יחיבו על דלותו וספלותו, וההרוג על הריגתו, וכל זה נקרא חטאים בין אדם לחברו, על שיום הכפורים אין מכפר עליהם, אוי לנו מיום הדין והתוכחה, עכ"ל. (ויכחו כן היום יתבעו את כל האדמורי"ם והרבנים וראשי ישיבות על שלא עשו כלום להצלת ישׂראל מפצצת אטום, כמו שכתוב במסכת שבת (נ"ה) ילקוט שופטים, ועין חפץ חיים (במכתב כ"ה), וז"ל: "עליו לדעת כי בנפשו הוא ייתבע ח"ו על זה").

על כן מוטלת עלינו החובה להזדרז בלימוד הזוהר הקדוש, כי עם ישראל זקוק לישועות גדולות, וכשנדבק בספר הזוהר נמתיק כל חבלי משיח.

לְמוֹד בְּיָמִים הַקְּדוּשִׁים אֵלּוּ מְטִיָּהר הַגּוֹף וְהַנֶּשְׁמָה, וְסִגְלָתוֹ לְקָרֵב
הַגָּאֲלָה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

הקדמה

יקומו היהודים ויעשו התיקון למען השכינה הקדושה ולסמכה ולסעדה להשלים את שמו יתברך ואת הכסא כמו שכתוב: פרשת בשלח (יז, טז) וַיֹּאמֶר כִּי יָד עַל כֶּסֶּי יְהוָה מִלְחָמָה לָהּ בְּעַמֶּלֶק מִדֹּר דָּר.

וזה לשון הזוהר בפרשת בראשית (דף כה ע"א): מִיָּד שְׂרָיָא עָלֶיהָ י"ה וְאַשְׁתָּלִים אוֹמָאָה: "כִּי יָד עַל כֶּסֶּי יְהוָה מִלְחָמָה לָהּ" וְהוּא בְּעַמֶּלֶק מִדֹּר דָּר" (שמות יז טז). ומבאר הזוהר שלא יהיה שם הוי"ה שלם עד שְׁנִשְׁלָמָה הַשְּׁבוּעָה שנושבע הקדוש ברוך הוא בתורה למחות את זרע עמלק, כמו שכתוב: "כִּי יָד עַל כֶּסֶּי יְהוָה מִלְחָמָה לָהּ" וְהוּא בְּעַמֶּלֶק מִדֹּר דָּר" (שמות יז טז). ופירש רש"י בחומש: 'ידו של הקדוש ברוך הוא הורמה לישבע בכסאו להיות לו מלחמה ואיבה בעמלק עולמית. ומהו "כֶּסֶּי" ולא נאמר 'כסא'? אף השם נחלק לחציו, שנושבע הקדוש ברוך הוא שאין שמו שלם כסאו שלם עד שימחה שמו של עמלק כולו. וכשימחה שמו, יהיה השם שלם והכסא שלם! עד כאן לשון רש"י בחומש. ולענייננו, סוד הפסוק רומז שזה יהיה על ידי שמשו רבינו בסוד הגלגול יוציא את השכינה הקדושה מתוך קליפת הערב רב ששורשם משורש עמלק. ואז, כאשר לא ישאר להם חיות מצד הקדושה, על ידי זה הערב רב ימחו ויכלו מאליהם.

וממשיך הזוהר ואומר: מַאי "מִדֹּר דָּר"? דָּא מִשָּׁה דְּאַתְמָר בֵּיה: "דֹּר הוֹלֵךְ וְדֹר בָּא" (קהלת א ד). וְהָא אוֹקְמוּהָ דְּלִית דֹּר פְּחוֹת מְשֻׁשִׁים רְבּוּא. וְדָא מִשָּׁה דְּאַתְמָר בֵּיה דְּאַנְתָּתָא חֲדָא יִלְדָּה שְׁשִׁים רְבּוּא בְּכָרָס אַחַת. פִּירוּשׁ: מַה זֶּה "מִדֹּר דָּר" הַרְמוּז בַּפְּסוּק הַנִּזְכָּר לַעִיל? וּמִשִּׁיב הַזֹּהַר: זֶה מִשָּׁה רְבִינוּ הַנִּקְרָא "דֹּר" בַּמָּקוֹם אַחֵר בַּמִּקְרָא, שְׁנֵאֲמַר בּוֹ: "דֹּר הוֹלֵךְ

וְדוֹר בָּא (קהלת א ד), וְהָרִי פָּרְשׁוּהָ חֲכָמֵינוּ זְכוּרָנוּם לְבִרְכָּה (במדרש רבה): **שָׁאֵין דוֹר פָּחוֹת מִשְׁשִׁים רְבּוּא** - כְּמוֹ שֶׁהִיא בְּדוֹר הַמִּדְבָּר שֶׁנִּקְרָאוּ "דוֹר", דֵּהָרִי נֹאמֵר עֲלֵיהֶם: "הַדּוֹר הָרַע הַזֶּה" (דברים א לה), וְיָדוּעַ שֶׁהֵם הָיוּ שְׁשִׁים רְבּוּא בַּמִּדְבָּר. וּמִכָּאֵן שֶׁ"דוֹר הַלֵּךְ וְדוֹר בָּא" הוּא שְׁשִׁים רְבּוּא. וְאַחֲרֵי שֶׁבִּיאָרְנוּ כָּל זֹאת, נוֹכַח גַּם כֵּן לְדִרוֹשׁ עַל הַפָּסוּק "מִדֶּרֶךְ דֶּרֶךְ" שֶׁזֶּה מִשֶּׁה רַבֵּינוּ שְׁנָאָמְרוּ בּוֹ (במדרש רבה) **שָׁאִשָּׁה אַחַת יִלְדָּה שְׁשִׁים רְבּוּא בְּכָרִים אַחַת** - וְכוּונָתָם לִיּוֹכֵבֵד שִׁילְדָּה אֶת מֹשֶׁה שֶׁהִיא שְׁקוּל כְּנֶגֶד שְׁשִׁים רְבּוּא שֶׁל יִשְׂרָאֵל. וְזֶהוּ סוּד הַפָּסוּק "דוֹר הַלֵּךְ וְדוֹר בָּא" - כִּי מֹשֶׁה רַבֵּינוּ הִנִּקְרָא "דוֹר" מִתְגַּלְגַּל וְהוֹלֵךְ בְּכָל דוֹר וְדוֹר לְצוּרְכֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, כְּדֵי לְהִתְפַּלֵּל עֲלֵיהֶם וּלְהַצִּילֵם מִרַעַת הָעֶרֶב רַב. אִם כֵּן, זֶהוּ גַם סוּד הַפָּסוּק "מִלְחָמָה לִיהוֹנָה בְּעַמְלֶק מִדֶּרֶךְ דֶּרֶךְ" - כִּי עַל יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּינוּ הִנִּקְרָא "דוֹר" עֵתִיד הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַחֹת אֶת הָעֶרֶב רַב שֶׁהֵם מְשׁוֹרֵשׁ עַמְלֶק.

פרק א'

מה זה ערב רב?

הַמוֹנַח "עֶרֶב רַב" מוֹפִיעַ לְרֹאשׁוֹנָה בְּסִיפּוֹר יְצִיאַת מִצְרַיִם סִפּוֹר שְׁמוֹת בְּפִרְשֵׁת בָּא: **"וְגַם עֶרֶב רַב עָלָה אִתָּם"** (פרק י"ב, פסוק ל"ח). וּבִרְש"י פִּירוּשׁ הַכוּוֹנָה ל"תַּעְרׁוּבוֹת אוֹמוֹת שֶׁל גֵּרִים". וּבִסְדֵּר בַּמִּדְבָּר (פִּרְשֵׁת בְּהַעֲלוֹתָךְ פֶּרֶק י"ד) **"וְהָאֶסְפֶּסֶף אֲשֶׁר בְּקִרְבּוֹ הִתְאַוּ תְּאֹהָ וַיֵּשְׁבוּ וַיִּבְכּוּ גַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ מִי יֹאכְלֵנוּ בִּשְׂרִי"**. וּפִירוּשׁ רִש"י: (שם) וְהָאֶסְפֶּסֶף - אֱלֹהֵי עֶרֶב רַב שֶׁנֶּאֱסָפוּ אֵלֵיהֶם בְּצִאתָם מִמִּצְרַיִם. וַיֵּשְׁבוּ - (שם) גַּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּבְכּוּ עִמָּהֶם. **מִי יֹאכְלֵנוּ בִּשְׂרִי** - וְכִי לֹא הָיָה לָהֶם בֶּשֶׂר וְהָלֹא כִּבְרָא נֹאמֵר (שְׁמוֹת י"ב) **וְגַם עֶרֶב רַב עָלָה אִתָּם וְצֹאן וּבָקָר** וְגו' וְאִם תֹּאמְרוּ אֲכֻלֵּם, וְהָלֹא בְּכִנִּיסַתָּם לָאָרֶץ נֹאמֵר (בַּמִּדְבָּר ל"ב) וּמִקְנֵה רַב הָיָה לְבָנֵי

ראובן וגו' אלא שמבקשים עלילה. ובאבן עזרא שם: והאספסף - שנאספו אל ישראל ואינם מהם והם ערב רב והמלה כפולה כמו סחרחר חמרמרו.

הרשעים והערב רב, לא הרגישו במן רק טעם אחד, הם התאוּו אל הבשר מצד כח התאווה שלהם

ובמלבי"ם שם: ... ולפי זה בתאווה זו שהתאוּו אל הבשר וכבר היה ביניהם שני כתות, הכת הא' שהם הרשעים והערב רב, שהם לא הרגישו במן רק טעם אחד מיוחד לבד, ולא היה ביכלתם ליהנות הנאת החיך מן הבשר ממילא הם התאוּו אל הבשר מצד כח התאווה שלהם המתאווה אל הערב לחיך שרצו לטעום טעם בשר וערבתו, אבל בני ישראל הצדיקים שהם היו טועמים במן גם טעם בשר, לא יתכן שהתאוּו אל הבשר מצד התאווה להנאת הערב, דהא היה טעם בשר בחכם וטעמו ערבתו, רק הם רצו בבשר מצד בחירתם וחשקם אל המועיל לפי דעתם, כי הגם שהיו טועמים טעם בשר במן מכל מקום לא היה זה אלא טעמו בלבד להנאת החיך, אבל לא אכלו בשר ממש כי מלאו בטנם במן לא בבשר, והם בחשבם שהבשר מבריא את הגוף ונותן שקוי לעצמותם ומרבה את הדם שזה לא יהיה רק אם יאכלוהו ממש, לא אם יטעמו טעמו בחיך, ומצד זה בכו אל הבשר לא מצד התאווה שלא היה מקום לכח התאווה אצלם כלל כיון שמלאו חוקו בהנאת החיך, רק מצד רצון הבחירי הבוחר בדבר שהוא לו לתועלת, וזה שכתוב והאספסף אשר בקרבו שהוא הערב רב הם התאוּו תאווה מצד כח המתאווה להתענג מן הבשר בהנאת חוש הטעם כי לא טעמו טעם בשר כלל. וישוּבו ויבכו גם בני ישראל הצדיקים שלא חסר לתאווה טעם הבשר בכו לאמר מי יאכילנו בשר, שאמרוהו בפה בלבד מצד בחירתם השופט על טיב הבשר לתועלת הבריאות ולא נלחצו לזה ע"י כח התאווה שירצה בזה.

בלעם ובניו עם הערב רב היו מצד הרע של הבל

ובספר עמק המלך (שער יד פרק קז): ... **ואתה אחי פקח עיניך וראה על דרך סוד האמת דברי אלהים חיים**, והכוונה שצריך שתדע שמשה רבינו ע"ה היה גלגול הבל, וסימנך משה נוטריקון, מ'שה ש'ת ה'בל, נמצא אם תדקדק תמצא 'בי"ת למ"ד' של הבל הם בעצמם ה'למ"ד בי"ת' של בלע"ם, ו'ה"א' של משה היא ה'ה"א' של הבל. כי משה רבינו ע"ה ובלעם היו שניהם מחומר וגזע אחד, אלא שצריך שתדע שכשהטיל הנחש הזהומא בחוה, וחוה היתה 'אם כל חי', לכן מאז והלאה כל הנולדים הבאים לעולם הזה היו מורכבים מטוב ורע, ומשה היה מצד הטוב של הבל, ובלעם היה מצד הרע של הבל. וכבר ידעת מאמר הרשב"י ע"ה שאמר, **שראשי הערב רב היו בני בלעם הרשע, ינוס וימברוס** [זוהר שמות קצ"א א'] ומשה רבינו ע"ה היה גם הוא מגלגול הטוב של הבל, ובלעם ובניו עם הערב רב היו מצד הרע של הבל. לכן משה רבינו היה משתדל עליהם בתפילתו כמה פעמים, כי כל האומר 'ישראל חטאו אינו אלא טועה' [עיין סנהדרין מ"ד א'], כי כל מקום שנאמר 'העם' ולא נאמר ישראל, כוונתו על **ערב רב** [עיין בעל הטורים לשמות י"ג י"ז], ותראה בכל חטא כתוב 'העם'. אבל אומר הזהור שרבים מישראל היו משתתפין עם הערב רב בלבייהו, ולכן אמר לו הקב"ה בעון העגל 'לך רד כי שחת עמך' [שמות ל"ב ז'], שהוא קבלם שלא מדעת הקב"ה, [זוהר דברים רע"א מהימנא רע"ו ב'] שלא היה לו לקבלם עד ימותו מיתה תניינא, ואז השרישם ה' בישראל. והיה חוזר משה רבינו ע"ה ומתפלל עליהם, 'למה ה' יחרה אפך בעמך', והכל היה על הערב רב, שהיה משתדל עליהם על היותם מחלקו, והכוונה להרחיק הרע מהבל ולעשותו כולו טוב.

ואמר משה כשראה ש'האספסף אשר בקרבו התאוו תאוה' [במדבר י"א ד'] אמר משה אם ישראל חוטאים ולא תשא

חטאתם, יותר טוב שתהרגני מפני שהערב רב יגברו, ובהתגברות הערב רב נמצא אשר גוברות צד הרע של הבל, וצד הטוב ידחה ממנו. וזהו שאומר 'אם ככה את עושה לי' [במדבר י"א ט"ו], שלא תמחול לישראל, אלא שיגבירו הערב רב, יותר טוב שתהרוג אותי ואל אראה ברעתי, פירוש שיגבור עלי צד הרע בצדי, פירוש הרע של הבל. וזהו סוד, 'בלע המות לנצח' [ישעיהו כ"ה ח'] ראשי תיבות, הבל, פירוש כשיבלע המות שהוא צד הרע של הבל, אז 'ומחה ה' אלהים דמעה מעל כל פנים' [ישעיהו כ"ה ח'], כביכול מהפנים העליונים חכמה ובינה, וגם מ'רחל מבכה על בניה' [ירמיהו ל"א י"ד]. **ובזה ידעת שמשה ובלעם היו משורש אחד, בזה תבין מה שאמרנו 'בישראל לא קם, אבל באומות העולם קם, ומנו בלעם', [זוהר שמות כ"א ב'] על היותם שניהם מגזע אחד וחומר אחד, זכה לנבואה, כמשה בסטרא דיליה דקדושה, כך הוא בטומאה, להבדיל בין טמא לטהור ובין קודש לחול, עכ"ל.**

ערב רב מחטיאים את ישראל

מכאן אנו למדים כמה קשה קליפת הערב ומדוע נלחמים הם בצדיקי האמת ובשליחי משה רבנו ע"ה ובמשה רבנו עצמו ממש שאינם מאמינים בתורת משה ורבי שמעון בר יוחאי שזכה לניצוץ משה רבנו כדכתב בשער הגלגולים, [ראה באריכות אור הזוהר], שכתב בזוהר רעיא מהימנא (פרשת נשא קכ"ו): [בלשון הקודש], וְעַן טוֹב וָרַע, בְּגִלְלוּ נֶאֱמַר (שמות טו) וַיֹּרְהוּ ה' עַץ וַיִּשְׁלַף אֶל הַמִּים וַיִּמְתְּקוּ הַמִּים וְגו'. **משום שהיו ישראל עם ערב רב, כלם היו עץ של טוב ורע, ועל זה חציו מתוק מצד ימין, וחציו מר מצד שמאל. ובזמן שערב רב היו מחטיאים את ישראל, הִיָּה כָּאֵלוּ הָיוּ כָּלָם מִצַּד הָרַע, וְהַמִּים חִזְרוּ לִהְיוֹת מְרִירִים כְּמוֹ אוֹתוֹ עַץ מִרְּבִימִים. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב וַיָּבֹאוּ מִרְתָּה וְלֹא יָכְלוּ לְשִׁתּוֹת מִיָּם מִמֶּנָּה כִּי מְרִים הֵם. וְעַן מִרְּבִימִים**

הוא כמו נסיון הסוטה. אם סטתה תחת בעלה, אותם מים שמשקים אותם חוזרים להיות מרירים, ובהם צבתה בטנה ונפלה ירכה. ואם לא סטתה, מה כתוב? ונקתה ונזרעה זרע, ומולידה בן. אף כאן וימתקו המים. - כמו זה יעשה לנסות את ישראל בגאלה האחרונה, זהו שכתוב (דניאל יב) יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים - שהם מצד הטוב, ועומדים בנסיון. **והרשיעו רשעים - הם מצד הרע, ויתקיים בהם (יחזקאל יג) ואל אדמת ישראל לא יבאו, והורג אותם.**

ספר הזהר הזה, יצאו בו מהגלות

והמשכילים זבינו - מצד הבינה, שהוא עץ החיים, בגללם נאמר (דניאל יב) והמשכלים יזהרו כזהר הרקיע, בחבור זה שלך, שהוא ספר הזהר, מזהר האם העליונה תשובה. באלה לא צריך נסיון, ומשום שעתידים ישראל לטעם מעץ החיים, שהוא ספר הזהר הזה, יצאו בו מהגלות, ויתקיים בהם (דברים לב) ה' בך ינחנו ואין עמו אל נכר, עכ"ל הזהר הקדוש.

מלחמת מצווה שמחויב כל יהודי למען יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, כדכתיב מלחמה לה' בעמלק מדור דור

וזוהי שורש כל המלחמה של הערב רב כדאמרו חז"ל על דברי הנביא יחזקאל (כו ב): "בן אדם יען אשר אמרה צר על ירושלם האח נשברה דלתות העמים נספה אלי אמלאה החרבה". וברש"י בראשית (כה כג): מלאם יאמץ - לא ישוו בגדולה כשזה קם זה נופל וכן הוא אומר, **אמלאה החרבה** (יחזקאל כו) לא נתמלאה צור אלא מחורבנה של ירושלים, עכ"ל רש"י ז"ל. - ובספר **עמק המלך** (שער יד פרק קכו), כתב: ... **ומשיח הנקרא בר נפלי, על שם סוד ביום ההוא אקים את סוכת דוד הנופלת.** ונאמר, 'אל תשמחי אויבתי לי כי נפלתי קמתי' [מיכה ז' ח'],

ואויבתי היא [לילית] חייבתא, שונאת את השכינה, לה לא יהיה תקומה, בסוד 'אמלאה החרבה' [יחזקאל כ"ו ב'], כשזה קם זה נופל, עכל"ק. - ובזה תלוי סוד ושורש גאולת עם ישראל היהודים הקדושים, וזוהי מלחמת מצווה שמחויב כל יהודי למען יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, כדכתיב מלחמה לה' בעמלק מדור דור.

פרק ב'

עַרְב רַב מְטַמְּאִים בְּמוֹשָׁבָם לְצַדִּיקִים שְׂיוֹשְׁבִים בִּיְהוּדָה, כְּנֻדָּה

איתא בתיקוני זוהר (תיקון יג דף כז:): על הפסוק (תהילים פרק א פסוק א): אֲשֶׁרִי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הָלַךְ בְּעֶצְת רָשָׁעִים וגו' - אֲשֶׁרִי וּתְהַלֵּתוּ שֶׁל הָאִישׁ - אֲשֶׁר לֹא הָלַךְ בְּעֶצְת רָשָׁעִים, בְּדֶרֶךְ חֲטָאִים לֹא עָמַד וּבְמוֹשָׁב לְצִים לֹא יָשָׁב.

בלשון הקודש: אֲשֶׁרִי הָאִישׁ. הוא אֶהי"ה אֲשֶׁר אֶהי"ה. ראש לכל הראשים וְעֲלִיָּה נֶאֱמַר [שיר ז] ראשך עליך כְּכַרְמֶל. וְזֶה תְּפִילִּין שֶׁל רֹאשׁ. וְדִלֵּת רֹאשְׁךָ כְּאַרְגָּמָן. זו תְּפִילִּין שֶׁל יָד. וְבוּ מְשַׁבְּחִים לְבַת בָּזָה הָאֲשֶׁרִי [וְעַל כֵּן בְּרֹאשִׁי"ת שֵׁם אֲשֶׁרִי שֵׁם בֵּת] זֶה הוּא שְׁכָתוֹב [בְּרֹאשִׁית ל] בְּאֲשֶׁרִי כִי אֲשֶׁרוֹנִי בְּנוֹת. {הם הַצַּדִּיקִים שְׁמַעְלִים אֶת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה} מִי זֹכֶה לִיכָנֵס שָׁמָּה, אֲשֶׁר לֹא הָלַךְ בְּעֶצְת רָשָׁעִים. שֶׁהִיא עֲצָה רָעָה מְצַד שֶׁל עֵץ הַדָּת טוֹב וְרָע. [מִי הָרָשָׁעִים. זֶה סְמָא"ל וְנֶחֱשׁ] וּבְדֶרֶךְ חֲטָאִים לֹא עָמַד. אִיזָה דֶּרֶךְ חֲטָאִים. זוּ שְׁנֶאֱמַר בָּהּ [מְשָׁלִי ל] כֵּן דֶּרֶךְ אִשָּׁה מְנַאֲפֶת אָכְלָה וּמִחֲתָה פִּיהָ וגו'. וּבְמוֹשָׁב לְצִים לֹא יָשָׁב. אִיזָה מוֹשָׁב לְצִים זוּ [לִילִי"ת] אָמָם שֶׁל עַרְב רַב. שֶׁהִיא מְטַמְּאָה כְּנֻדָּה

בְּמוֹשְׁבָהּ. וְכֵן עָרַב רַב¹ מְטַמְּאִים² בְּמוֹשְׁבָם לְצַדִּיקִים שְׂיוֹשְׁבִים בְּיָנֵיהֶם, כְּנֶדָה³. וְכִי שְׁמַתְדִּבְק בְּאוֹתוֹ אֲשֶׁר"י. שֶׁהוּא הַכֶּתֶר וְהָרֹאשׁ שֶׁל הַתּוֹרָה. נֹאמַר בּוֹ וְהָיָה כְּעֵץ שְׁתּוּל עַל פִּלְגֵי מַיִם. וְזֶה עֵץ הַחַיִּים שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וְעָלְהוּ לֹא יָבוּל⁴.

פרק ג'

לא באלה בחר ה' כי אם בורעו יעקב

ובסדר שמות (פרשת בא פרק יב, לח) וגם ערב רב עלה אתם וצאן וּבָקָר מִקְנֶה כָּבֵד מְאֹד.

1 נתיבי הזוהר: היות וחז"ל גילו לנו שהערב רב הם המעכבים את ביאת המשיח, וכל הצרות מחמתם, והזוהר הקדוש מלא מזה בהרבה מקומות, ליקטנו מראה מקומות נרחב ובהיקף נפלא: [ראה נתיבי הזוהר בהוספות אות א].

2 אור הזוהר: מטמאים במושבים, ביאור שמטמאים במושב, שאם הצדיק יושב עמהם מטמאים אותם כנדה שמטמאה במושב. לכן אין להצדיק לשבת איתם ביחד, כי נדבק מטומאתם.

עוד אפ"ל: שהצדיק האמיתי שיושב עם הערב רב נראה בעיניהם כנדה שהייתה מופרשת, כך הצדיק מופרש מהם, כי כל מחשבותיהם של הערב רב הם רק על כסף וזהב וכבוד, כמבואר בהקדמה לעץ חיים (ראה מטעמי הזוהר - הוספות אות א').

3 זאת אומרת שכדי לזכות להקמת שכינתא מעפרא חייבים להתרחק מהערב רב, וכדי להינצל מהערב רב, צריך לעסוק בזוהר הקדוש, כמבואר בכמה מקומות (ועיין תיקוני זוהר דף כ"א).

4 ועליהו לא יבול, שהתלמידים שלו לא יבולו. כמו שמלתך לא בלת מעליך שמלתך היא המצות הלבוש של הנשמה כמו שכתב השלה"ק שמהמצות נעשה מלבושים, וידוע מה דאיתא בזוהר הק' שרמ"ח מצות עשה וסס"ה מצות לא תעשה שבתורה מכוונים נגד רמ"ח איברים וסס"ה גידים שבאדם, ואם פוגם במצות עשה פוגם באותו האבר שכנגד המצוה, וכן בלא תעשה פוגם באותו הגיד שכנגד המצוה. [וראה באריכות בזוהר תהלים חלק יב בסוף הספר].

ובספר עץ הדעת טוב (פרשת בא): וגם ערב רב וכו' מלת וגם ריבה להוסיפם עם יצא הצאן והבקר הנזכר בסוף הפסוק, וכאלו אמר וצאן ובקר עלה אתם וגם ערב רב, והכוונה, **להודיע כי הערב רב לא היה תוך ענני כבוד אלא חוצה להם, גם מקנה הצאן והבקר, ודע כי אלו היו נפשות חצוניות מצד עשו, שעליו נאמר ורב יעבוד צעיר, והם ערבוביית מסטרא דרב** [יעבד צעיר], וזה שאמרו בספר הזוהר כי לא מצריים היו אלא עמלקים וכו', ה' מינים הנזכר שם בפרשת בראשית בפסוק המה הגבורים וכו', ובזה יתבאר טעם ויאהב יצחק את עשו לסיבת כי ציד בפיו, הם אלו הערב רב שהיו מתחברים אז בו, והיו עתידים להתגייר, נודע כי הגרים מחמת יראה הם מסטרא דפחד יצחק, **ולא באלה בחר ה' כי אם בזרעו יעקב, עכ"ל.**

וְהַרְשָׁעִים, שֶׁהֵם עֶרֶב רַב, הֵם מִזְרְעוֹ שֶׁל עֲמֶלֶק

ומבואר מדברי הזוהר הקדוש וספרי האריז"ל ותלמידו המהרח"ו זי"ע וכן הבעל שם טוב ותלמידיו הקדושים, שענין זה של ערב רב הוא נפשות הבאים בגלגול בכל דור עד שיתוקן חטא עץ הדעת ויכולים הם לבא בגוף של יהודי או מתחילת לידתו, או שנדבקו בבן אדם אם הרשיע ח"ו, וזה על כל אחד לברר עצמו בבחינת בירור הטוב מן הרע, ושורש הערב רב הם מזרע עמלק כדאיתא בתיקוני זוהר (תקונא עשרין, וחד ועשרין - דף נה): **בלשון הקודש: וְהַרְשָׁעִים, שֶׁהֵם עֶרֶב רַב, נֶאֱמָר בָּהֶם סוּ"ף פִּסּוּ"ק, שֶׁהֵם מִזְרְעוֹ שֶׁל עֲמֶלֶק, שֶׁנֶּאֱמָר בּוֹ וַיֹּאמֶר כִּי יָד עַל כֶּסֶף יִ"ה, וְהֵם חֲמִשָּׁה מִיָּנִים: עֲמֶלֶקִּים, גְּבוּרִים, גְּפִילִים, עֲנָקִים, רַפָּאִים, שְׁכָלִם מְתַעֲלִים וּמִתְגַּבְּרִים עַל יִשְׂרָאֵל בְּגָלוּת. זֶהוּ שְׁכָתוֹב וַיִּגְבְּרוּ הַמִּים וַיִּרְבוּ מָאֵד עַל הָאָרֶץ. אַרְבַּע פְּעָמִים כָּתוֹב וַיִּגְבְּרוּ וַיִּגְבְּרוּ, כִּנְגַד אַרְבַּע גְּלוּת, וְעֲלִיהֶם נֶאֱמָר סוּ"ף פִּסּוּ"ק, שֶׁמִּפְסִיק אוֹתָם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְסוּף הַיָּמִים מִן הָעוֹלָם, ע"כ.**

**וּמֹשֶׁה עָתִיד בְּסוּד הַגִּלְגּוּל לְהִתְעַרֵּב בִּיְנֵיהֶם בְּגִלוֹת בֵּין עַרְב רֹב, שֶׁהֵם
נִשְׁמוֹתֵיהֶם מִצַּד אֵלֶּה שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם כִּי שָׁמַיִם כָּעֵשֶׂן נִמְלָחוּ, שֶׁנֶּאֱמַר
בָּהֶם תִּמְחָה אֶת זָכֶר עֲמָלֶךְ**

ובזוהר פרשת בראשית (דף כה): בלשון הקודש: וּמֹשֶׁה, מְשׁוּם
שְׂרָצָה לְהַכְנִיס גָּרִים תַּחַת כֹּנָפֵי הַשְּׂכִינָה, וְחֹשֵׁב שֶׁהָיוּ מֵאֵלֶּה
שֶׁנִּבְרְאוּ בָּהֶ' וְנָתַן בָּהֶם אוֹת ה' שֶׁל אֲבָרָהָם, גֶּרְמוֹ לוֹ יְרִידָה, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר (שמות לב) לָךְ יָרַד כִּי שַׁחַת עָמָךְ. מְשׁוּם שֶׁלֹּא קָבְלוּ אֶת
הָאוֹת ה' בִּירְאָה שֶׁל יו"ד וּבִאֲהָבָה שֶׁל ה', הוּא יָרַד מִדְּרָגָתוֹ
שֶׁהוּא ו'. וְאוֹת ו' יָרַדָה עִמּוֹ כְּדִי שֶׁלֹּא יֵאָבֵד בִּיְנֵיהֶם, שְׁעֵתִיד הוּא
**בְּסוּד הַגִּלְגּוּל לְהִתְעַרֵּב בִּיְנֵיהֶם בְּגִלוֹת בֵּין עַרְב רֹב, שֶׁהֵם
נִשְׁמוֹתֵיהֶם מִצַּד אֵלֶּה שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם** (ישעיה נא) כִּי שָׁמַיִם כָּעֵשֶׂן
נִמְלָחוּ וְגו'. וְאֵלֶּה אוֹתָם שֶׁלֹּא בִקֵּשׁ נֹחַ רַחֲמִים עֲלֵיהֶם, וְנֶאֱמַר
בָּהֶם וַיִּמְחוּ מִן הָאָרֶץ, בְּגִלְל שֶׁהָיוּ מֵאֵלֶּה שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם (דברים
כה) תִּמְחָה אֶת זָכֶר עֲמָלֶךְ. וּמֹשֶׁה לֹא נִשְׁמַר מֵהֶם, וְהַפִּיל ה'
בִּיְנֵיהֶם, וְלָכֵן הוּא לֹא יִכָּנס לָאָרֶץ יִשְׂרָאֵל עַד שֶׁתִּשׁוּב ה'
לְמִקּוּמָהּ. וְלָכֵן יָרַד הוּא מִדְּרָגָתוֹ, וַיָּרַד בּוֹ ו'. וְלָכֵן ה' נִפְלָה, ו'
יָקִים אוֹתָהּ, ו' שֶׁל מֹשֶׁה.

וַיִּמַּח אֶת כָּל הַיָּקוּם

וּמְשׁוּם שֶׁהָיָה קִטְנָה, ה' שֶׁל אֲבָרָהָם, שֶׁהָיָה שֶׁל הַבְּרָאָה, נִקְטָן
הוּא בְּגִלְלָהּ, וְנֶאֱמַר בּוֹ (ישעיה סג) מוֹלִיךְ לַיָּמִין מֹשֶׁה וְגו'. וְהוֹצִיא
אוֹתָהּ מִשָּׁם בְּכַח שֶׁל ו' וְהִבִּיא אוֹתָהּ עִמּוֹ. מִיַּד שִׁרְתָּהּ עָלָיו י"ה
וְנִשְׁלְמָה הַשְּׁבוּעָה, [שנאמר] (שמות יז) כִּי יָד עַל כֶּסֶף יָה מִלְחָמָה
לָה' וְגו'. מַה זֶּה מִדֶּרֶךְ דִּרְ? זֶה מֹשֶׁה, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (קהלת א) דוֹר הַלֶּךְ
וְדוֹר בָּא. וְהָרִי פָּרְשׁוּהָ שָׁאִין דוֹר פָּחוֹת מִשְׁשִׁים רְבּוּא, וְזֶה מֹשֶׁה,
שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ שָׂאִשָּׁה אַחַת יִלְדָה שְׁשִׁים רְבּוּא בְּכָרֶס אַחַת. וְחִמְשָׁה
מִיָּנִים הֵם בְּעַרְב רֹב, וְהֵם: נִפְּלִים גְּבוּרִים עֲנֻקִים ר'פָּאִים
עֲמָלִיקִים. וּבְגִלְלָם נִפְלָה ה' קִטְנָה מִמִּקּוּמָהּ. בְּלָעָם וּבִלְקָה הָיוּ
מִצַּד שֶׁל עֲמָלֶךְ. תִּקַּח ע"ם מִן בְּלָעָם, ל"ק מִן בְּלָק, יִשְׁאָר בְּבֵל,
(בראשית יא) כִּי שָׁם בְּלָל ה' שְׁפַת כָּל הָאָרֶץ. וְאֵלֶּה אוֹתָם שֶׁנִּשְׁאָרוּ

מאותם שִׁנְאָמַר בָּהֶם (שם ז). וַיִּמַּח אֶת כָּל הַיָּקוּם. וּמֵאַלֶּה שִׁנְשָׂאָרוּ מֵהֶם בְּגִלּוֹת רַבִּיעִית, הֵם רָאשִׁים בְּקִיּוּם רַב, וְהֵם מַעֲמִידִים עַל יִשְׂרָאֵל כְּלִי חֶמֶס, וְעַלֵּיהֶם נֶאֱמַר (שם ו) כִּי מִלְּאָה הָאָרֶץ חֶמֶס מִפְּנֵיהֶם. אֵלֶּה אוֹתָם עֲמֻלָּקִים.

מֹשֶׁה נֶאֱמַר בּוֹ תּוֹרַת אֱמֶת הָיְתָה בְּפִיהוּ, שְׁלֹא יִהְיֶה מִי שְׂדוּרֶשׁ אֶת הַשְּׂכִינָה כְּמוֹתוֹ

... דָּבָר אַחֵר, וְכָל שִׁיחַ הַשְּׂדָה - זֶה מְשִׁיחַ רָאשׁוֹן - טָרָם יִהְיֶה בְּאָרֶץ. וְכָל עֶשֶׂב הַשְּׂדָה טָרָם יִצְמַח - זֶה מְשִׁיחַ שֹׁנִי. וְלָמָּה? מִשּׁוּם שֶׁאֵין שָׁם מֹשֶׁה לַעֲבֹד אֶת הַשְּׂכִינָה, שְׁעָלָיו נֶאֱמַר וְאַדָּם אֵין לַעֲבֹד אֶת הָאָדָמָה. וְסוּד הַדָּבָר - (בראשית מט) לֹא יִסּוּר שִׁבְט מִיְּהוּדָה - זֶה מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד. וּמִחֻקֵּם מִבֵּין רִגְלָיו, זֶה מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף. עַד כִּי יָבֹא שִׁיל"ה - זֶה מֹשֶׁה. חֲשֹׁבֹן זֶה כָּזֶה. וְלוֹ יִקְהַת עַמִּים - אוֹתִיּוֹת וְלִי קֹה"ת.

דָּבָר אַחֵר, וְכָל שִׁיחַ הַשְּׂדָה - אֵלֹו הַצְּדִיקִים שֶׁהֵם מֵצֵד שֶׁל צְדִיק ח"י הָעוֹלָמִים. שִׁיחַ - ש' ח. ש' שְׁלֹשֶׁת עֲנָפֵי הָאֵילָן, וְהֵם שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת וּמִן ח"י עוֹלָמִים. לְשׁוֹן אַחֵר וְכָל עֶשֶׂב הַשְּׂדָה - ע"ב שִׁי"ן. שְׁלֹשָׁה עָלִים שֶׁהֵם ש יֵאֱהוֹנָה"י, וְהֵם ע"ב עֲנָפִים שֶׁתְּלוּיִים בָּהֶם בְּחֲשֻׁבֹן ע"ב. כָּלֵם לֹא נֶאֱחָזִים בְּמָקוֹם שֶׁהִיא שְׂכִינָה עַד שֶׁיָּבֹא אוֹתוֹ שֶׁנֶּקְרָא אֲדָם, שֶׁהוּא יו"ד ה"א וְא"ו ה"א. וְזֶהוּ וְאַדָּם אֵין לַעֲבֹד אֶת הָאָדָמָה. וְלָכֵן נֶאֱמַר בּוֹ וְכָל עֶשֶׂב הַשְּׂדָה טָרָם יִצְמַח, עַד שֶׁיִּצְמַח צְדִיק"ק. וּמִמֶּנּוּ (תהלים פה) אֱמֶת מֵאָרֶץ תִּצְמַח, שִׁנְאָמַר בּוֹ (דניאל ח) וְתִשְׁלַף אֱמֶת אֶרְצָה. וְתִלְמִידֵי חֲכָמִים, שֶׁהֵם דְּשָׂאִים, לֹא צוּמְחִים בְּגִלּוֹת עַד שֶׁאֱמֶת מֵאָרֶץ תִּצְמַח, וְזֶה מֹשֶׁה שִׁנְאָמַר בּוֹ (מלאכי ב) תּוֹרַת אֱמֶת הָיְתָה בְּפִיהוּ, שְׁלֹא יִהְיֶה מִי שְׂדוּרֶשׁ אֶת הַשְּׂכִינָה כְּמוֹתוֹ, וּבִגְלָל זֶה וְאַדָּם אֵין לַעֲבֹד. וּמִידָּ שֶׁהוּא יָבֹא, מִידָּ - וְא"ד יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ. א"ד מִן אֲדָנִי עוֹלָה לוֹ ו', וְנִעֲשֶׂה בָּהּ אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ. מִידָּ - וְהִשְׁקָה אֶת פְּנֵי כָל הָאָדָמָה, מִמֶּנּוּ מְשֻׁקִּים יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה בְּשִׁבְעִים פָּנִים שֶׁל הַתּוֹרָה.

פרק ד'

מעשי הערב רב!!!

בא וראה תחילתם של מעשי הערב רב: בסדר שמות (ל"ב, ז'-י"ב): **"וידבר ה' אל משה לך רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים... ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול"**, מפרש רש"י - שחת העם לא נאמר, אלא **"עמך"**, (הם) ערב רב שקיבלת מעצמך וגיירתם ולא נמלכת (התיעצת) בי, ואמרת: **טוב שידבקו גרים בשכינה, והם שיחתו והשחיתו. וזה מה שמסביר הילקוט מעם לועז שהקב"ה אמר למשה רבנו לא לקחת את הערב רב אבל משה רבנו רצה לקחת אותם כדי שאם המכשפים הגדולים יכירו בהקב"ה אז כל העולם כולו יכירו בהקב"ה.**

האכזרים על בני ישראל הני מערב רב קא אתו

בגמרא מצינו רק מקום אחד בו מופיע הביטוי **"ערב רב"**, והוא במס' ביצה (לב:): **"הני מערב רב קא אתו"**, (אלה מערב רב הגיעו) דכתיב (דברים יג) ונתן לך רחמים ורחמך, כל המרחם על הבריות, בידוע שהוא מזרעו של אברהם אבינו, וכל מי שאינו מרחם על הבריות, בידוע שאינו מזרעו של אברהם אבינו."

כמה אנשים יצאו מהערב רב?

במכילתא מובא: **"וגם ערב רב: מאה ועשרים ריבוא דברי ר' ישמעאל. ר' עקיבא אומר: מאתים וארבעים ריבוא. ר' נתן אומר: מאתים וששים ריבוא וצאן ובקר"** (במכילתא פרשת בא מסכת דפסחא פרשה יד). **"וגם ערב רב עלה אתם: מאה ועשרים ריבוא דברי רבי ישמעאל. ר' עקיבא אומר מאתים וארבעים ריבוא. ר' יונתן אומר שלש מאות וששים ריבוא"** (שמות, פרק י"ב

סימן ר"ט). - ה"כלי יקר פירוש (במדבר כ"ב, ב'): "ויגר מואב מפני העם כי רב הוא, כי מפני הערב רב היו יראים מחמת רבויים". - בזוהר הקדוש וכן בתיקוני זוהר ובכתב"י האריז"ל מובא יותר ממאה פעמים על הערב רב.

בזוהר פרשת שמות, (דף קצא): מובא כי הערב רב היה חלק מן העם המצרי, בעלי אותה שפה, אשר כללו בתוכם את כל חרטומי מצרים. לאחר שחרטומי מצרים ראו את נפלאות ה', בקשו ממשה רבנו להצטרף לעם ישראל. הקב"ה הציע למשה שלא לגייר את הערב רב, [וכן מובא במדרש רבא, ספר שמות, פרשה מב, ובמדרש תנחומא, כי תשא, סימן כ"א, סימן ל']. אך משה ביקש מה' שיקבלם. טעמו של משה היה משום שהסיבה לרצונם להתגייר היא משום שראו את גבורת ה', לפיכך סבר משה כי כשיראו הערב רב את גבורות ה' בכל יום, ידעו כי אין אל מבלעדי ה'. לכן גייר משה את הערב רב ולקחם תחת חסותו.

הרודפים אחרי התאוות ומזלזלים בתלמידי חכמים, ומהם ראשי ישראל בגלות

סימני הערב רב: הגר"א בביאורו לתיקוני זוהר חדש כתב: שנשמות הערב רב הם העשירים הגאווותנים שבעם, ועיי"ע בהקדמה לעץ חיים, **הרודפים אחרי התאוות ומזלזלים בתלמידי חכמים, והם ראשי ישראל בגלות.** וכדי להבין למה משיח ימצא בארץ ישראל רק 7000 איש, בגלל שרבני הערב התעו אותם, ולא מרחמים לא על גופם ולא על נשמתם, אלא רק דורשים כבוד וגאווה לאמור, אני אמלך ואין זולתי, והחסידים יחשבו שהרב שלהם צדיק גדול, ובנתיים הוא היה הרשע הגדול, וזה שאומר על כולם שהם ערב רב, ורק הוא הצדיק האמת, יחיד בדורו, אמת שצודק שהוא יחיד בדורו, אבל יש הנקראים חכמים להרע, וכו', וגם בלעם היה יחיד בדורו, וכך דרך הערב רב לרמות את עם ישראל, [ראה שבט

מוסר פנ"ב], ולא ללמד עליהם זכות, ולקיים מצוות עשה מהתורה בצדק תשפוט עמיתך, ושוכחים מפני גאוותם מה שכתוב ועמך כולם צדיקים, וכדאיתא בלוקוטי מוהר"ן שעל ידי לימוד זכות אפשר להפוך את הרשע הכי גדול לבעל תשובה אמיתי.

בְּשַׁעָה שֶׁבֵּן אָדָם הוֹלֵךְ בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה וְכָל דְּרָכָיו מִתְקַנּוֹת בְּרָאוּי, כְּמָה סִגְוֵרִים עוֹמְדִים עָלָיו לְהִזְכִּירוֹ לְטוֹב

דרשו חז"ל על הפסוק באיוב (לג כג-כד) אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני אלף להגיד לאדם ישרו. ויחננו ויאמר פדעוהו מרדת שחת מצאתי כפר. - בזוהר פרשת וישלח (דף קע"ד), בלשון הקודש: אמר רבי אבא, בְּשַׁעָה שֶׁבֵּן אָדָם הוֹלֵךְ בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה וְכָל דְּרָכָיו מִתְקַנּוֹת בְּרָאוּי, כְּמָה סִגְוֵרִים עוֹמְדִים עָלָיו לְהִזְכִּירוֹ לְטוֹב. פתח ואמר, (איוב לג) אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני אלף להגיד לאדם ישרו ויחננו ויאמר פדעוהו מרדת שחת מצאתי כפר. בפסוקים הללו יש להתבונן, וכי לא גלוי הכל לפני הקדוש ברוך הוא שהוא צריך מלאך שיאמר לפניו טוב או רע? אלא ודאי שצריך, שפאשר יש לאדם סגורים להזכיר זכות שלו לפניו ואין לו [לאדם] קטגורים, אז ויחננו ויאמר פדעוהו מרדת שחת מצאתי כפר. בא ראה, בפסוק הזה תמצא ברור הדבר. כתוב אם יש עליו מלאך. אם לא כתוב יותר - יפה הוא. אבל מלאך מליץ אחד מני אלף כתוב, ומיהו? זהו המלאך הממנה עם האדם בצד שמאל, שכתוב (תהלים צא) יפל מצדך אלף, וזהו צד שמאל, שכתוב אחריו ורבה מימין. אבל אחד מני אלף, זהו יצר יצר הרע, שהוא אחד מאותם [שהוא] אלף שהיו לצד שמאל, משום שהוא עולה למעלה ונוטל רשות. ועל זה, אם בן אדם הולך בדרך אמת, אותו יצר הרע הוא עבד לו כמו שנאמר, שכתוב (משלי יב) טוב נקלה ועבד לו, אז הוא עולה ונעשה סגור, ואומר לפני הקדוש ברוך הוא זכות על

הָאָדָם, וְאֵז הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר, פִּדְעָהּ מִכָּדָת שַׁחַת. וְעַם כָּל זֶה לֹא חוֹזֵר רִיקָם, מְשׁוּם שְׁנוּתֵינִים לוֹ אַחֵר לְשִׁלֹּט עָלָיו וְלִטֹּל מִמֶּנּוּ אֶת נִשְׁמָתוֹ, מְשׁוּם שֶׁהַקָּדִים חָטְאִי אוֹתוֹ הָאִישׁ וְהוּא כִּפָּר עַל זֶה. זֶהוּ שִׁכְתוּב מִצְאָתִי כִּפָּר, לְפָדוֹת אוֹתוֹ. דְּבָר אַחֵר מִצְאָתִי כִּפָּר - אוֹתָהּ זְכוּת שְׁאֻמְרָתָּ, הִיא עָלָיו כִּפָּר לְפָדוֹת אוֹתוֹ שֶׁלֹּא יֵרֵד לַגִּיהֶנֶם וְלֹא יָמוּת. וְלָכֵן צָרִיךְ לְאָדָם לָלֶכֶת בְּדֶרֶךְ אֶמֶת כְּדִי שִׁיְהֶיּהּ לוֹ הַקְּטָגוֹר סְנִגּוֹר, ע"כ.

פרק ה'

כמה אנשים ימצא משיח בארץ ישראל?

בספר חסד לאברהם מהקובל האלוקי רבי אברהם אזולאי זקינו של החיד"א זיע"א (מעין ג - נהר כב): במעלת הדר בארץ ישראל בביאת המשיח: כשיבא המשיח עם קיבוץ גלויות לארץ ישראל, באותו יום ימצא בארץ ישראל שבעת אלפים מבני ישראל: דע כי מסורת קבלה בידינו כי באותו יום כשיבא המשיח עם קיבוץ גלויות לארץ ישראל, באותו יום ימצא בארץ ישראל שבעת אלפים מבני ישראל, ובאותו היום יסתלקו חומת האש מירושלים, ובאותו יום יבנה בית המקדש באבנים טובים ומרגליות, ובאותו יום יחזרו המתים שבארץ ישראל בעת חיותם בריה חדשה רוחניים, וכן הז' אלפים הנמצאים חיים, כולם בריה חדשה גוף רוחני, כגופו של אדם הראשון קודם החטא, וכגופו של [חנוך ו]משה רבינו ע"ה [ואליהו], וישוטו כולם באויר מעופפים כנשרים וגו', וכל זה לעיני אנשי קיבוץ הגלויות. וכי אין אנו בני ישראל כמותם, מאין זכו הם להיות רוחניים בגוף ונפש מה שאין כן אנו ולמה נגרע? וכשישראל בני קיבוץ גלויות יראו שאחיהם נעשה בריה חדשה, ופורחים באויר ללכת ולדור בגן עדן תחתון ללמוד תורה מפי השם יתברך, אזי, יתקבלו בני

קיבוץ גליות דאגה בלבם ודאבון נפש, ויתרעמו למלך המשיח ויאמרו, **וכי אין אנו בני ישראל כמותם, מאין זכו הם להיות רוחניים בגוף ונפש מה שאין כן אנו ולמה נגרע?**

מלך המשיח אומר להם: ואומר להם מלך המשיח, כבר נודע ומפורסם שכל מידותיו של הקדוש ברוך הוא מדה כנגד מדה, **אותם שהיו בחו"ל והשתדלו לבא בארץ כדי לזכות לנפש טהורה, ולא חשו על ממונם ולא על גופם, ובאו בים וביבשה, ולא חששו להיותם נטבעים בים, או נגזל ביבשה, או להיותם שבויים ביד אדונים קשים, ובעבור שעשו העיקר מרוחם ומנפשם ולא מגופם וממונם, לכן חזרו רוחניות מדה כנגד מדה, ואתם שהייתם יכולים לבא בארץ כמותם ונתרשלתם לבא בעבור חמדת הממון וחששתם לממוניכם וגופכם ומהם עשיתם עיקר ומנפשכם ומרוחכם עשיתם טפל, לכן נשאתם גשמיים מדה כנגד מדה. ולחמדת ממון שחמדתם הנה השם יתברך נותן לכם ממון בלי שיעור, שכל כסף וזהב ואבנים טובים ומרגליות הנטבעים בים כל הימים, מושבע הים להביא אותם בים יפו תוך ג' ימים לטבעתם, וכל מה שנטבע מששת ימי בראשית עד זמן שלמה, הכל הקיא ים יפו ליבשה, ומשם נתעשר שלמה. משיח יחלק אותם לכל צדיק וצדיק חלקו:** ומה שנטבע מזמן שלמה עד זמן קיבוץ גליות, הכל עתידה ים יפו להקיא אותם ליבשה, **והמשיח יחלק אותם לכל צדיק וצדיק חלקו,** הה"ד "כי שפע ימים יינקו", וגם כל המטמוניות שתחת העפר עתידה הארץ להיות נעשית מחילות מחילות להתגלגל ולהולך כל אוצרות המלכים, **ומוליך אותם לארץ ישראל כדכתיב: וּשְׂפּוּנֵי טְמוּנֵי חוֹל וגו', והכל יתגלה בתוך ארץ ישראל למלך המשיח, והוא יחלק אותם לאנשי קיבוץ גליות לכל אחד חלקו, וישבעו ממון רב לאותם שהקפידו על ממונם ועל גופם ישארו גשמיים ושבעים ממון, ואותם שלא חשו על גופם ועל ממונם אלא על רוחם בלבד, הקדוש ברוך הוא עושה אותם**

בריה חדשה, ומוליך אותם לגן עדן התחתון כנזכר. וזה מה שנראה לי, מסכ"י [מספר כתב יד], עכ"ל.

פרק ו'

הערב רב - במה ניכרים?

היסוד להכיר מי הוא מהערב רב? ואיזה רבנים מהערב רב כמו שכתוב הדברי חיים זי"ע בהשמטות לפרשת ויקהל שרוב הרבנים והאדמו"רים מהערב רב: דבר הראשון לבדוק את הרב עם עובר על העבירות שכתוב בתורה, ובפרט על העבירות החמורות, ולא עשה תשובה: וכבר כתבו הספרים הקדושים ובפרט הרבי מראפשיץ זי"ע שלפני ביאת המשיח הרב הגדול יסע בקרון עם אשה נכריה והחסידים ידחפו את הקרון ויצעקו קדוש קדוש, וביקש מהחסידים לכל הפחות שלא ידחפו את הקרון, ונראה שזה לא צריך להיות דוקא שנוסע עם אשה נכריה, אלא שיעבור על עבירות חמורות כאלו כמו שנוסע עם אשה נכריה, כמו שדורש ברבים אנשים ונשים בלי מחיצה כשירה שיצאו כל גדולי עולם הבתי דינים של הספרדים והאשכנזים 120 בחרם ואיסור נגד אלו שדורשים, או בחתונות תערובות בלי מחיצה כשירה - וזה מה שרואים איך שהגדולים האלו מחללים שם שמים בפרהסיה ומכשילים את הרבים באיסורי הסתכלות באשת איש, וזה יותר גרוע ממה שנוסע עם אשה נכריה כמו שכתבו בפסק דין של גדולי הספרדים והתימנים והאשכנזים.

מידות ותכונות הערב רב

בזוהר בראשית (כה:), בלשון הקודש: וַחֲמִשָּׁה מֵיָנִים הֵם בְּעֶרֶב רַב, וְהֵם: נְפִילִים גְּבוּרִים עֲנֻקִּים רַפְּאִים עֲמֻלָּקִים.... הַגְּבוּרִים - מִן שְׁלִישִׁי, עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר (בראשית ז) הַמָּה הַגְּבוּרִים וְגו' אֲנָשִׁי הַשָּׁם, וְהֵם מֵצֵד אֵלָה שְׁנֶאֱמַר בָּהֶם (שם יא) הָבָה נִבְנֶה לָנוּ עִיר

וְגו' וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם. וּבּוֹנִים בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וּמִדְרָשׁוֹת, וְשָׁמִים בָּהֶם סֵפֶר תּוֹרָה וְעֵטֶרָה עַל רִאשׁוֹ, וְלֹא לְשֵׁם ה', אֲלֵא לַעֲשׂוֹת לָהֶם שֵׁם. זֶהוּ שְׁכָתוֹב וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם. וְצַד אַחֵר מִתְּנַבְּרִים עַל יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם כַּעֲפֹר הָאָרֶץ, וְגוֹזְלִים אוֹתָם וּמִתְבַּטְּלֵת הָעֲבוּדָה, וְעֲלִיהֶם נֶאֱמָר (שם ז) וְהַמִּים גָּבְרוּ מֵאֵד מֵאֵד עַל הָאָרֶץ.

הַרְפָּאִים - מִין רְבִיעִי, אִם יֵרָאוּ אֶת יִשְׂרָאֵל בְּדַחֲקָה, מִתְרַפִּים מֵהֶם, וַיֵּשׁ לָהֶם רְשׁוֹת לְהַצִּילָם וְלֹא רוּצִים. וּמִתְרַפִּים מֵהַתּוֹרָה וּמֵאֲלֵה שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בָּהּ לַעֲשׂוֹת טוֹב עִם עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת. עֲלֵיהֶם נֶאֱמָר (ישעיה כו) רְפָאִים בֶּל יִקְמוּ. בְּזִמְנָן שֶׁתִּבְא פְקִידָה לְיִשְׂרָאֵל, נֶאֱמָר בָּהֶם (שם) וְתֵאבֹד כָּל זָכָר לָמוֹ.

הַעֲנָקִים - מִין חֲמִישִׁי, שֶׁהֵם מְזַלְזָלִים לְאוֹתָם שֶׁנֶּאֱמָר בָּהֶם (משלי א) וְעֲנָקִים לְגִרְגָּתֶיךָ, וְעֲלֵיהֶם נֶאֱמָר (דברים ב) רְפָאִים יִחְשְׁבוּ אִף הֵם כַּעֲנָקִים. שְׁקוּלִים זֶה לָזֶה. אֲלֵה אוֹתָם שְׁמַחֲזִירִים אֶת הָעוֹלָם לְתֵהוּ וְבֵהוּ. וְסוּד הַדָּבָר, [שְׁבַגְלָל] נִחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְהָאָרֶץ הֵיחָה תֵּהוּ וְבֵהוּ, שֶׁהִיא עֶקֶר וְיֵשׁוּב הָעוֹלָם. מִיָּד כְּשִׁיבָה הָאוֹר, שֶׁהוּא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, יִמְחוּ מִן הָעוֹלָם וַיֵּאבְדוּ. אֲבָל הַגָּאֲלָה אֵינָה תְלוּיָה אֲלֵא בְּעַמְלָק עַד שְׁיִמְחָה, שְׁבוּ הַשְּׁבוּעָה, וְהָרִי פָּרְשׁוּהָ, עַכ"ל.

אין תרופה למכתו, ומחוייבים למחות ולהציל את הרבים מהם

על זה מקונן הנביא (איכה ה', יז) "עַל זֶה הָיָה דָּוָה לִבְנוֹ עַל אֲלֵה חֲשָׁכוֹ עֵינֵינוּ", אוֹי לָנוּ שֶׁכָּךְ עֲלֵתָה בִימֵינוּ, שְׁפּוֹעֵרִים הָעֶרֶב רַב אֶת פִּיהֶם וּמַחְצִיפִים וּמַעֲזִיזִים פְּנֵיהֶם לְבִזּוֹת גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל קְדוּשֵׁי עֲלִיוֹן, בִּפְרָהֲסִיָּה, שֶׁזֶהוּ חִלּוּל הַשֵּׁם שֶׁעֲלִיו נֶאֱמָר שֶׁאֵין חוֹלְקִין כְּבוֹד לְרַב, וּבִגְמָרָה שְׁבַת כְּתוּב שֶׁאֵין תְּרוּפָה לְמַכְתּוֹ, וּמַחְוִיבִים לְמַחֲוֹת וּלְהַצִּיל אֶת הַרְבִּים מֵהֶם, וְרָאָה מֵה שֶׁכְּתוּב בַּמִּדְרָשׁ כְּתִפּוֹחַ בַּעֲצֵי הָיֵער בְּאִיזָה גֵהִינוֹם הֵם יוֹשְׁבִים, שֶׁנִּבְאָר בְּאַרְיֹכוֹת בַּע"ה.

סיפור נורא ומוסר השכל מהחזון איש ומהרב וואזנער זי"ע

סיפור נורא מהחזון איש ומהרב וואזנער זי"ע ששאלו אותם, והביאו קול קורא לצאת נגד זמר אחד שזמר בתערובות, ובקשו שיחתום על זה, וכתבו השם של הזמר בהקול קורא. החזון איש השיב לו ואמר: **חס ושלום לכתוב שם של בן אדם לבזות ברבים, צריך על זה בית דין גדול שיתירו את זה, זה כמו להרוג בן אדם, ולא רצה לחתום על זה. אחר כך הלכו אצל הגה"צ הרב וואזנר זי"ע וגם אמר להם כך.** [ומי הוא שיאמר גדול אני מהם?].

ענה הרבי מקודם לא היה לי עולם הבא, עכשיו בכסף הזה קניתי לי שיהיה לי עולם הבא

נספר לכם סיפור מגאון גדול אחד שנסע עם בעל עגלה לחתונה, ושאל את הבעל עגלה מתי נגיע, וענה לו בשעה 8 בערב, עבר השעה ולא הגיעו, שאל עוד הפעם מתי נגיע, וענה לו עוד 20 דקות, לבסוף הגיע בשעה תשע וחצי, הגאון הצדיק אמר לבעל עגלה אתה עצלן, וכו', שילם לו הכסף והלך. - פתאום אומר הגאון לשני הגבאים שלו רוצו מהר אחרי הבעל עגלה שיבוא תיכף ומיד חזרה, הבעל העגלה הגיע, הרב אמר לו תשמע אני בזיתי אותך ברבים, בפני שני אנשים, אני מבקש ממך סליחה, תמחול לי, ענה הבעל העגלה, אני לא מוחל לך, הציע לו כמה פעמים כסף גדול ולא רצה למחול, עד שהרב אומר לו אני נותן לך כל הרכוש שלי שתמחול לי, וכששמע כל הרכוש הסכים למחול. וכתב לו בכתב יד וחתם לו כל הרכוש, וכך מחל לו, והלך. הגבאים שואלים את הרבי, מה הרבי עשה, נתן לו כל הרכוש? על מה ולמה? **ענה הרבי מקודם לא היה לי עולם הבא, עכשיו בכסף הזה קניתי לי שיהיה לי עולם הבא.**

פרק ז'

**באיזה גיהנום ילכו אלו שמבזים אנשים ודברים לשון הרע
ובפרט על רבנים?**

ראו מה שכתוב במדרש כתפוח בעצי היער, וזל"ק: **תזכה ותראה שני פרדסים אחד של גן עדן ואחד של גיהנום...** אחר כך יצאתה בת קול ואמרה למשה משה אתה באת וראית כסא כבודי כך תזכה ותראה שני פרדסים אחד של גן עדן ואחד של גיהנום. ענשם של בני אדם תלויים בעיניהם, ותלויים באזניהם, ובידיהם וברגליהם ובלשונם, תלויים בעיניהם, מפני שהביטו באשת איש, מפני ששומעים דברים בטלים ודברי הבליים ומסיר אָזְנוֹ משמוע דברי תורה, והתלויים בלשונם הם המספרים לשון הרע ומרגילים לשונם על דברים בטלים, ותלויים ברגליהם מפני שהולכים ברכילות חבור,

אחר כך שלח הקדוש ברוך הוא לגבריאֵל ואמר לו לך עם משה, ופתח את הגיהנום, בא משה ופתח גבריאֵל את גיהנום וראה משה אש בוערת, אמר משה לגבריאֵל לא אוכל לבוא אל גיהנום מפני האש, אמר לו יש אש אחרת יותר מזה ולא יזיק אש של גיהנום, כשנכנס משה לגיהנום ברחו גיהנום מפני משה, בא נסרגיאֵל שר של גיהנום ואמר למשה מי אתה, אמר לו אני משה בן עמרם, אמר לו זה אינו מקומך אלא מקומך בגן עדן, אמר לו באתי לראות גדולתו של הקדוש ברוך הוא, אמר הקדוש ברוך הוא לנסרגיאֵל שר של גיהנום, לך עם משה והראה לו את הגיהנום, וכיצד הם הרשעים בתוכה, אחר כך הלך משה אחר נסרגיאֵל ובאו לתחלת גיהנום, ראה משה בני אדם תלויים בעיניהם, ותלויים באזניהם, ובידיהם וברגליהם ובלשונם, והנשים תלויות בדדיהם ובשעריהם וברגליהם בשלשלאות של אש, אמר משה לנסרגיאֵל מפני מה הם תלויים בעיניהם, אמר לו מפני שהביטו באשת איש ובממון

חבריהם ברעה, ותלויים באזניהם מפני ששומעים דברים בטלים ודברי הבלים ומסיר אָזְנוֹ משמוע דברי תורה, והתלויים בלשונם הם המספרים לשון הרע ומרגילים לשונם על דברים בטלים, ותלויים ברגליהם מפני שהולכים ברכילות חברו, ולא הולך לדבר מצוה ולא לבית הכנסת להתפלל לבוראו, ותלויים בידיהם מפני שגוזלים ממון חבריהם בידיהם וההורג את חברו, והנשים תלויות בדדיהם מפני שהם מעלים דדיהם ומניקים את בניהם ויראו הפחורים ויבאו לידי הרהור עברה: ואחר כך צעקה גיהנם צעקה גדולה ומרה, ואמרה לנסרגיאל תן לי שאני רעב, אמר לה מה אתן לך, אמרה לו תן לי נשמות הצדיקים, אמר לה לא יתן לך הקדוש ברוך הוא נשמות הצדיקים.

ענשם של המבזים תלמידי חכמים והמעידים עדות שקר

אחר כך ירד משה למקום אחר, וראה שני רשעים תלויים ראשיהם, למטה ורגליהם למעלה, ומכף רגליהם ועד קדקדיהם כלם דבוקים בתולעים שחורים, כל תולע ותולע חמש מאות פרסה, וצועקים הרשעים מפניהם ואומרים תן לנו מות ונמות, שנאמר (איוב ג כא) המחכים למות ואיננו, שאל משה לנסרגיאל מה מעשיהם של אלו, אמר לו ששבעו שבועת שקר, והמחללים שבתות ומועדים והמבזים תלמידי חכמים והמענים יתומים ואלמנות, והמעידים עדות שקר, לכך מסר אותם הקדוש ברוך הוא לתולעים, אמר משה לנסרגיאל מה שם המקום הזה אמר לו עלוקה. והלך משה למקום אחר וראה שני רשעים נופלים, ושני עקרבים דבוקים בהם, כל עקרב ועקרב יש לו שבעים אֶלֶף ראש, וכל ראש וראש יש לו שבעים אֶלֶף פה, וכל פה ופה יש לו שבעים אֶלֶף ראש ולענה, וכל אלו העקרבים נופחים גופם ונמקו עיניהם מפחד העקרבים, שנאמר (שם יא כ) ועיני רשעים (תכלנה) תכלינה.

**עָנָשָׁם שֶׁל הַמַּלְכִּין פָּנֵי חֲבֵרוֹ בְּרָבִים, וְהַמָּטִיל אֵימָה יִתְּרָה עַל הַצָּבוֹר
שֶׁלֹּא לָשֵׁם שָׁמַיִם, וְהַכּוֹפֵר בְּתוֹרַת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם וְהַאֲמוּנָה
לֹא בָּרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם**

שָׁאֵל מֹשֶׁה לְנִסְרָגִיאל מַה מַּעֲשִׂיהֶם שֶׁל אֱלֹהִים, אָמַר לוֹ הֵם
הָאוֹכְלִים מִמּוֹן יִשְׂרָאֵל, וְהַמַּלְכִּין פָּנֵי חֲבֵרוֹ בְּרָבִים, וְהַמָּטִיל
אֵימָה יִתְּרָה עַל הַצָּבוֹר שֶׁלֹּא לָשֵׁם שָׁמַיִם, וְהַמּוֹסְרִים בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אוֹ מִמּוֹנָם בְּיַד גּוֹיִם, וְהַכּוֹפֵר בְּתוֹרַת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו
הַשָּׁלוֹם, וְהַאֲמוּנָה לֹא בָּרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, כָּל
אֱלֹהֵי מִסֶּרֶם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְעַקְרָבִים, אָמַר מֹשֶׁה לְנִסְרָגִיאל
מַה שֵׁם הַמָּקוֹם הַזֶּה אָמַר לוֹ טִיט הֵינּוּ, עכ"ל. עוֹד אִפְשָׁר
לִימָר, לִמָּה אוֹמֵר הַזֶּה "ק שֶׁרָק הַקֵּב"ה לִבַּד יִמְחוֹק אֶת הָעֶרֶב
רַב, כִּי אִם מִשִּׁיחַ יֵרָצָה לִמְחוֹק אוֹתָם יִבּוֹאוּ כָל הַחֲסִידִים שֶׁל
הָעֶרֶב וְיִתְחִילוּ מִלְחָמָה אִתּוֹ, כִּי יִבּוֹא זֶמֶן שֶׁהָרֶב יִגִּיד שֶׁהוּא
הַמִּשִּׁיחַ [וְיִכּוֹלִים אֲנֵשִׁים תַּמִּימִים לִטְעוֹת אַחֲרָיו], וְלִכְן הַקֵּב"ה
לִבַּד יִמְחוֹק אוֹתָם.

פרק ח'

הַשֵּׁלֶב הַסּוֹפִי שֶׁל מִלְחַמַּת גּוֹג וּמִגּוֹג - וְהַמִּלְחָמָה עִם הָעֶרֶב רַב

אֲנַחְנוּ בַּשֵּׁלֶב הַשְּׁלִישִׁי וְהַסּוֹפִי שֶׁל מִלְחַמַּת גּוֹג וּמִגּוֹג, שְׁעִלְיָה
נֹאמַר (זְכֵרִיָּה יג) "וְהָיָה בְּכָל הָאָרֶץ פִּי שְׁנַיִם יִכְרְתוּ יִגְעוּ
וְהַשְּׁלִישִׁית יוֹתֵר בָּהּ, וְהִבֵּאתִי אֶת הַשְּׁלִישִׁית בְּאֵשׁ וּצְרַפְתִּים
כְּצִרְף אֶת הַכֶּסֶף וּבַחֲנֻתִים כְּבַחַן אֶת הָהָבָה. הוּא יִקְרָא בִשְׁמִי
וְאֲנִי אֶעֱנֶה אוֹתוֹ אִמְרָתִי עִמִּי הוּא, וְהוּא יֹאמַר ה' אֱלֹהֵינוּ!!!! (וְעֵיין
סִנְהֶדְרִין קי"א) וְיִצְרָפוּ וְיִתְבָּרְרוּ וְיִתְלַבְּנוּ רַבִּים, וְהַמִּשְׁכִּילִים (אֱלֹהֵי
שְׁלֹמֹמַדִּים זוֹהַר הַקָּדוֹשׁ) יִנְצְלוּ. "הוּא יִקְרָא בִשְׁמִי" - זֶה הַזֶּה
הַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא הַשֵּׁם שֶׁל הַקֵּב"ה!!! - וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מַה ה' **הַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא הַשֵּׁם שֶׁל הַקֵּב"ה!!!** - וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מַה ה'
דּוֹרֵשׁ מֵעַמֶּךָ כִּי אִם תִּשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְקִדּוּשָׁה - וְלִהְתַּחֵל לִלְמוֹד
דָּף אֶחָד שֶׁל זוֹהַר הַקָּדוֹשׁ (שְׁלוֹקָה דְּקָה בִּימָם).

אוי להם שגורמים עניות וחרב ובזה והרג ואבדן בעולם

דברי הרשב"י בתיקון"ז (תקון ל', מ"ג, הקדמת עץ חיים, הגר"א): **אוי להם שגורמים עניות וחרב ובזה והרג ואבדן בעולם... דומים במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו בשמים... עסקם בתורה על מנת לקבל פרס והספקות יתרות, וגם להיותם מכלל ראשי ישיבות, ודיני סנהדראות - להיות שמם וריחם נודף בכל הארץ. ודומים במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו בשמים, ועקר סבת מעשיהם היא... 'ונעשה לנו שם'! עכ"ל.** - וראה בתיקוני זוהר (תקונא עשרין, וחד ועשרין דף מט ע"א), ואלו שלא רוצים ללמוד זוהר, ומפריעים ליהודים הצדיקים האמיתיים ללמוד זוהר, ומלעיגים עליהם, - **הם משורש הערב רב וימחקון מהעולם הזה ומהעולם הבא,** [ראה תיק"ז תי' מג, זוהר פ' בראשית דף כ"ה: כ"ו. ובזה תלוי כל הגאולה שנתעכב עד שיתמחו הערב רב, הגר"א, באל"ר] - וכבר לפני 102 שנה החרים אותם 163 גדולי ישראל מכל בתי דינים בכל העולם [ראה בקול קורא בהיכל ה' - חרם הדרדעים, ראה עוד כוח הזוהר חלק ו].

דוחה אותו לחוץ, והשרפים אשר תחתיו שהם כלם בעלי שש כנפים שורפים אותו בהבלי כנפיהם, והוא חוזר ומתחדש וחוזרים ושורפים אותו

חזי מה שהזהיר לנו הרשב"י ז"ל **בזוהר פרשת פקודי (ח"ב דף רמז:)** האי חיותא וכו', ומי שלא עסק בחכמה זו, בזמן עלית נשמתו למעלה אף על פי שיש בידו כמה תורה ומעשים טובים, זה המלאך הגדול [יופיא"ל] **דוחה אותו לחוץ, והשרפים אשר תחתיו שהם כלם בעלי שש כנפים שורפים אותו בהבלי כנפיהם, והוא חוזר ומתחדש וחוזרים ושורפים אותו.** (ויקהל משה דף ה:: **אור הזוהר** דף 161). (ראה עוד זו"ח ח"ב דף יח, **ספר הברית** ח"ב מאמר יב פ"ה).

מי שאינו לומד זאת החכמה הוא כמו הדר בחוץ לארץ ודומה כמי שאין לו אלוך"י, (סור מרע ועשה טוב). **במה תבחר? הבחירה בידך עכשיו. כל מי שלא למד תורת הסוד או לו טוב לו שלא נברא!!! אוי להם שגורמים חורבן והרג ואבדן בעולם** (תיקונים ל' ומ"ג).

וכי עליכם נאמר שאתם חכמי הדור? אינכם אלא מפשי הדור

בתיקוני הזוהר (תקונא שתין ותשעה - דף קג ע"א): מעשה היה, שאדם אחד חגר בלי רגלים מצא שני חכמים שלא היו בכל הדור חכמים כמותם, פגש בהם אותו חגר, אמר להם: שלום עליכם חכמים, (שמעתי עליכם שאתם חכמי הדור), לאן אתם הולכים? אמרו לו: למקום פלוני. וערב שבת היה. אמר להם: אף על גב שאתם רוכבים על בהמות שרצות הרבה, ואני חגר בלי רגלים, אם אתם רוצים, אני אקדים לתקן לכם את השבת. תמהו. אמרו לו: והלא אתה חגר, ואיך אתה יכול להשיג את הבהמות שרצות הרבה? אמר להם השם של מ"ב אותיות ודלג להם ת"ק פרסה ברגע אחד. מצאו את עצמם על פי מערה אחת, ושלחו לשמאל עם כל מעדני העולם עליו, ומנורה בדרום עם שבעה נרות עליה, ומטת כסף וזהב ואבנים יקרות במערב בין צפון לדרום, וכסא במזרח, ושלש מאות תלמידים על אותו השלחן. אחר שקלם אכלו, ואותם החכמים עמם, קם אותו חגר ופשט את עצמו מאותו הגוף בלי הרגלים, והתלבש בגוף שפניו זוהרים כזהר שנאמר בו והמשכלים יזהרו וכו', ופני תלמידיו מאירים ככוכבים לעולם ועד, והיו פותחים ספר קהלת, וקוראים בו הבל הבלים אמר קהלת כו', והיו חוזרים כמה פעמים. אמרו לו אותם חכמי הדור:

וכי שלמה לא עשה פסוק אחר בקהלת? הכניס אותם אותו שנראה חגר בדרך, לשבעה היכלות מכסף וזהב ואבנים יקרות, ובהיכל שבעה כסאות של ארבע חיות, ושם

יונה של כסף ועטרת זהב על ראשה, וכתוב בה כל מי שלא מכיר את ההבלים הללו, עליו כתוב והזר הקרב יומת. מיד שראו כף אותם חכמי הדור את שכתוב באותה העטרה, חזרו לאחור. אמר להם אותו שנראה עליהם כחגר: **וכי עליכם נאמר שאתם חכמי הדור? אינכם אלא טפשי הדור**, ולא ראיתם בכל למודיכם כי בי חשק ואפליטהו, עד ארץ ימים אשביעהו, לעולם שכלו ארץ, אלו ההבלים של קהלת הם בסוד של שבעה שמות, שבהם ארבעים ושתים אותיות, כנגד שבעה ימי בראשית שיט בהם עשר אמירות ושלשים ושנים אלהי"ם, והם ארבעים ושתים, ועליהם לב, שנאמר בהם אלהי"ם האלהי"ם, והינו וגבוהים עליהם, אלו שבע תבות אבגית"ן, עליהם נאמר שרפים וגומר. והשם הזה הוא סגלתו לכסות את הנשמה, כשעולה למעלה בכל לילה להעיד על המעשים הטובים של אדם, ממלאכי חבלה ומכל המזיקים והרוחות ולילין ושדיו, ובהם פורחת למעלה, בשתי אותיות מכל שם תכסה פניה מהם, ובשתי אותיות תכסה רגליה, ובשתי אותיות פורחת למעלה, ואף כף לרוח, ואף כף לנפש, ויש שם בן מ"ב בצורת חותם שענה נכתב, ויש שם מ"ב בציור של דמות המלך חקוק על החותם, ויש שם מ"ב שהוא דמותו מקמש, שם מ"ב שהוא דמותו, הוא יהו"ה, יו"ד ה"א וא"ו ה"א, יו"ד וא"ו דל"ת, ה"א אל"ף, וא"ו אל"ף וא"ו, ה"א אל"ף, שם מ"ב שהוא החותם הוא אהי"ה אשר אהי"ה, ציור מ"ב בשענה זה אבגית"ן, עכ"ל.

מכל זה רואים שאפילו שהיו חכמי הדור הכי גדולים, כיון שלא ידעו בסודות התורה לא יכלו להיכנס לשערי גן עדן, וקרא אותם טפשי הדור. - אוי לה לאותה בושה. במה תבחר? הבחירה בידך עכשיו. כל מי שלא למד תורת הסוד, או לו טוב לו שלא נברא!!!

רשב"י אמר בני שנו מדותי - פירש רש"י למדו תורתני!!!

כל אחד יקח חלק בלימוד הזוהר הקדוש, ויפיץ ויעורר בכל העולם על לימוד הזוהר הקדוש, ובכך נזכה לגאולה קרובה וביאת המשיח ובנין בית המקדש ברחמים אמן ואמן.

ספר

גילוי האמת לדור האחרון

ילקוט מאמרים מדברי חכמים, רוח הקודש מצדיקים
קדמונים, על עיקבתא דמשיחא שהובאו בארוכה בספרי הערב
רב [42 חלקים] מחולק לשלושים יום - לסיימו בכל חודש

סדר הלימוד ליום א לחודש

א. חזון הבעל שם טוב הקדוש זיע"א אשר חזה על מנהיגי הדור
האחרון: בעיקבתא דמשיחא יהיו רבי"ם כארבה לרוב - הם יעכבו
את הגאולה - יגרמו פירוד לבבות ושנאת חנם ומדות רעות - מאוד
צריך לדקדק אם הרבי הוא משורש רחמנים או משורש פרה ראש
ולענה.

בענין האדמו"רי"ם שיהיו בעקבתא דמשיחא

כתב בספר הקדוש אוצר החיים (בחמש היכל הפרכה) להגה"ק
מקאמרנא זצללה"ה פרשת תצא מצות שליח הקן וז"ל: ומעתה
תדעו אחי, שעקר השמירה בפה עליון ותחתון, ולא כמו
שנתפשט מנהג הרע שבכל פנה ובכל עיר ועיר יש רבי, ומי
שהוא מכת של רבי זה מדבר סרה ופוער פיו לבלי חק על רבי
שבסער אחרת.

שמעתי ממורי וחמי שהיה תלמיד מבהק מרבנו הקדוש הצדיק
מוה"ר יחיאל מיכל מזלאטשוב שפעם אחת נסע מרן אלוקי
קודש קדשים אור שבעת הימים רבנו ישראל בעל שם טוב על
הדרך והלך אל היער להתפלל מנחה, וראו התלמידים שמכה
ראשו מאד באילן וצועק ובוכה צעקות משנות ובכיה רבה

והמה ראו כן תמהו ושאלו פה קדוש מה זה ועל מה זה, והשיב שצפה ברוח קדשו על הדורות שיהיו סמוכים למשיח וראה שיהיו רביים כארבה לרוב והם הם יעקבו את הגאולה מלשלח האם מעל הבנים בכללות, ופשוט כי גורם פרוד לבבות ושנאת חנם ואינו מלמד להסרים למשמעתו מדות טובות וישרות ודרכי עבודה, ובפרט חלילה לדבר סרה נגד איזה צדיק או גדול הדור או אפילו על שום בר ישראל המחזק במצוות, והם מלמדים בהפך לעשות חוכא וטלולא מכל מי שאינו נוסע לרבי שלו וזה גורם פרוד לבבות ושנאת חנם ואריכות הגלות, ומאד צריך לדקדק בדור הרע הזה מענין התדבקות הצדיקים אף על פי שהזהרתי כמה פעמים לדבק עצמו בצדיק הדור כי זה כל האדם ובלבד שיהיה באמת ובלב תמים כדי לקבל מלכות שמים, וצדיק הדור מעלה נפשו להאיר בהארה נפלאה בתורה ומצוות כמו שראינו בעינינו פעלות נסיעות אל הצדיקים, אבל בדור הרע הזה מאד צריך לשמור נפשו, כי הרבה נוסעים כי בהפקירא ניתא לו לפרק ממנו על תורה ומצוות וכיון שמקבל שם חסיד ועוזת פנים אז פורק על תורה ומצוות לגמרי, ולכן תדקדק מאד מעין נסיעה אם הרבי משרש בני ישראל רחמנים או משרש פורה ראש ולענה ותשמור פיה מלדבר סרה אם לא על מפרסם ברשעו, ואל תאשים אותי שדברתי עד כה מה שאין דרכי כי כך נצטייתי בחלום הלילה, עכלה"ק.

ב. נבואת הבעל שם טוב הנ"ל בנוסח אחר: יהיו הרבה רבי"ם רמאים כמו עלי האילנות - הסימן להכיר צדיק אמת אם נוהר משקר עד קצה האחרון - צריך תפלה הרבה להנצל ממנהיג שקר, מהרב הקדוש ר' ירחמיאל מפרשיסחא זי"ע

שומר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילים, פרוש קדוש אהד דהנה מי שנוסע לאיזה צדיק הוא צריך לתהות על קנקנו בשבע חקירות ובשבע בדיקות אם הוא צדיק אמת, ובפרט

בַּעֲקֵב־תָּבִיא דְּמִשְׁיחָא אֲשֶׁר כָּבֵד נָבִיא הַבֶּעַל שֶׁם טוֹב הַקָּדוֹשׁ זי"ע בַּעַת שְׁהֵלֶךְ עִם תַּלְמִידָיו בַּדֶּרֶךְ וְהָיָה שֶׁם הַרְבֵּה אֵילָנוֹת אֲשֶׁר הָיוּ מְמוּלָּאִין בְּעֵלִין הַרְבֵּה אֲשֶׁר לֹא יוֹכֵל לִסְפֹּר וְהָכָה הַבֶּעַל שֶׁם טוֹב הַקָּדוֹשׁ זי"ע אֶת רֹאשׁוֹ בְּאֵילָנוֹת, וְשָׁאֲלוּ לוֹ תַּלְמִידָיו לָמָּה הוּא עוֹשֶׂה כֵּן, וְהִשִּׁיב הַקָּדוֹשׁ שֶׁתִּדְּעוּ שֶׁבַע־יָקֻבֶּתָּא דְּמִשְׁיחָא יְהִיָּה אֲנָשִׁים שְׂמֻכְנִים אֶת עַצְמָם בְּשֵׁם רַבִּי וְיִהְיוּ מְרֻמָּאִים וּמִטְעִים אֶת הַבְּרִיּוֹת הַרְבֵּה כְּמוֹ אֱלוֹ הָעֵלִין (וְזִקְנֵי הַרְבֵּי יִרְחִמְיָאל הַקָּדוֹשׁ זי"ע גַּם כֵּן אָמַר עַל הָאֶפֶן) וְהִסִּימָן בְּזֶה הוּא אִם אַחֵר הַבְּדִיקָה יִתְּדַע לָךְ שֶׁהוּא נִזְהָר מִשְׁקָר עַד קֶצֶה הָאַחֲרוֹן, אַזִּי תִּדַּע שֶׁהוּא צָדִיק, וּבָאֵם תִּשְׁמַע מִמֶּנּוּ אֵיזָה דְּבוּר שֶׁל שְׁקָר, אַזִּי לִמְעַן הַשֵּׁם הַרְחֵק אֶת עַצְמְךָ מֵעַל גְּבוּלוֹ כִּי הוּא מִצַּד הַסִּטְרָא אַחְרָא וְצֵא טָמֵא תֹאמַר לוֹ, וְאַל תִּשְׁמַע אֵלָיו כָּלֹל, כִּי אֵין לוֹ חֵלֶק בְּאַלְקֵי יִשְׂרָאֵל, וְאַף אִם יֵרָאֶה לָךְ אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים אֶל תֹּאבֶה לוֹ (וְעַיֵן בְּאֵילָנָא דְּחַיִּי פִּרְשֵׁת תִּזְרִיעַ וּבִמְטַעְמֵי יִצְחָק שֵׁם) וְהִנֵּה הָאָדָם צָרִיךְ לְהַפִּיל תַּפְלָה וּתְחִנָּה לִפְנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁלֹּא יִבְלֶה יָמָיו לְרִיק חֶסֶד וְשָׁלוֹם אֲצֵל צָדִיק שְׂאִינְנוּ מִסִּטְרָא דְּקִדְשָׁה, וְאַזִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מִצִּילוֹ מִכָּל דְּבַר רַע, וְזֶה שְׂאֵמֶר הַכְּתוּב שׁוֹמֵר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד רָשָׁעִים, אוֹתָן הַרְבֵּנִים שֶׁהֵם רָשָׁעִים כִּי כָל מִי שְׂאִינוּ נִפְרָשׁ מִשְׁקָר לְגַמְרֵי הוּא רָשָׁע רַחֲמָנָא לִיִּצְלוֹ, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יִשְׁמֹר אֶת חֲסִידָיו שֶׁלֹּא יָבוֹאוּ לְרִמְאֵי כְּזָה רַק שְׂיִזְכּוּ אֶל צָדִיק הָאֱמֵת. (סִפּוּר אֹר הַנֵּר - עֲנִינִים נוֹרָאִים דָּף י"ג).

ג. עוד בענין הנזכר למעלה מהרב הקדוש ר' ירחמיאל מפרשיסחא זי"ע:

הַבֶּעַל שֶׁם טוֹב עָבַר פַּעַם לִיד אֵילָן עָמוּס עָלִים וְנִעְנָה: פֶּאֶר מִשְׁחִין וְעוֹלָן זֵיין פֶּאֶלְשֶׁע רַבִּי'ס אַזּוֹיפִיל ווִיפֵל בְּלַעֲטָלֶאך סְאִיז דָּא אוֹיפֵן בּוֹיִם. (סִפּוּרֵי מֶרְן הַרמ"ח עֲמוּד כ"ה, מַהֲרַח ק ר' מֵאֶטֶל מִסְלָאִים זצ"ל).

סדר הלימוד ליום ב לחודש

ד. נבואת הבעל שם טוב הקדוש בשינוי קצת: יהיו רעב'ים כמו יאק מאק- רוב צרות ישראל בא על ידיהם - ואשרי המדבק עצמו לצדיק אמת אשר ראשו בשמי השמים עליונים בהארות אור אין סוף

אך עתה בעקבתא דמשיחא חוצפא יסגי והיוקר יאמיר אני אמלך, ומרן הקדוש קודש הקדשים רוח אפינו משיח ה' הרב ישראל בעל שם טוב בעת תפילת מנחה בדרך פעם אחת הכה בראשו ומרט שערו ואמר אחר כך שראה ברוח קדשו שקרוב לימי המשיח יהיה (רביעס יאק מאק) ועל ידי זה נאבדה האמונה, והקץ מתארך, וכמעט רוב צרות ורעות של ישראל בא מן זה השתתרות ובטול תורה ותפלה ודרכים עקומים עקושות להיות לו דרך מעקם, ומעקש דרכיו להתפלל שחרית ארבע שעות אחר חצות ומנחה שלשה שעות בלילה, ואשרי המדבק עצמו לצדיק אמת אשר ראשו בשמי השמים עליונים בהארות אור אין סוף. (היכל הברכה - פרשת פקודי - דף שי"ח). (א"ה ענן דברי תורה להרב הקדוש ממונקאטש מהד"ת א' ט"ו שהביא זאת בזה הלשון: שהבעל שם טוב ראה ברוח הקדש מה שיהיה בדורות האחרונים רבים בזה הלשון: יאק מאק (כמו שמשמין) הרבה מאד והמה יהיה מעכבים הגאולה, עד כאן דברותיו הקדושים).

ה. בשם הבעל שם טוב זי"ע: קדם ביאת המשיח יהיו רעב'ים רשעים גמורים - דוד המלך עליו השלום התפלל שהשי"ת ישמר נפשות חסידיו מהם

ואומרים בשם (הבעל שם טוב זי"ע) שאמר שקודם ביאת המשיח יהיה רבנים ואדמורים שיהיו רשעים גמורים, ועל התמימים שלא יכרכו אחריהם חס ושלום, התפלל דוד המלך עליו השלום שומר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילים, ודי למבין. וגם יתברכו בעולם שוטים ושקרנים שיסיעו להם הרבה מאד. (אשרי האיש דף מ"ט למהריא"ז מרגליות).

ו. יהיו מפורסמים שיהיו רשעים

פעם אחת התפלל (השרף מסטרעליסק) בשבת קודש לפני העמוד, וכשהגיע לפסוק שומר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילם, אמר כמה פעמים בבכיה גדולה, אחר התפלה שאלו אותו התלמידים מה היה כונתו בבכיה ובכפלו כמה פעמים הפסוק שומר נפשות וכו', וענה בפה קדשו: אשר ראה בעיניו פקוחא שקדם ביאת הגואל יהיה מפורסמי הדור ימצא ביניהם מפורסמים שיהיו רשעים גמורים, ועל זה בכה שומר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילם, (ארץ החיים א' פרק ב', נדפס בספר תלמידי הבעל שם טוב הקדוש חלק כ"ד).

ז. החסידים סוברים שרבים עובדי ה'

והרב הקדוש מסטרעטין זצ"ל אמר משמו על הפסוק שומר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילם שאמר: לפני ביאת המשיח יהיו רב'ס רשעים גמורים רחמנא ליצלן, אבל הן החסידים הם בתמימותם סוברים שרבים הוא עובדי ה' ולכן נוסעים אליו, לזאת התפלל דוד המלך עליו השלום שומר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילם שלא יכשלו חס ושלום ברב'ס כאלו, (אור עולם אות י"א).

ח. היהודי הקדוש זי"ע: משיח צדקינו ישלח מעל פניו הרבה חסידים עם מלכיהם בראשיהם שילכו לקראתו - לא יועיל טענת החסידים שמעו בו, כי צריך להתפלל על זה כל ימיו - יותר עבודה הוא להיות מחבר לטהור הוא עבודה קשה

אות ו') על הא דאמרו חכמינו זכרונם לברכה כל המחבר לטהור טהור, הקשה לו פעם אחת הרב הקדוש חכם הרזים מו"ה ש"ב ז"ל מפרשיסחא אם כן לקתה מדת הדין, היתכן זאת שיתדמה לצדיק אמתי אשר היה פרוש ומבדל מהבלי עולם

הָזֶה וְעַבַּד כָּל יָמָיו לְהַבִּירָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, וְהוּא
 אֶף הַתַּחֲבֵר לוֹ יְהִי נַעֲשֶׂה טְהוֹר כְּמוֹהוּ, וְהָשִׁיב לוֹ כִּי לִהְיוֹת
 מִחֲבֵר לְטְהוֹר הוּא עֲבוּדָה יוֹתֵר גְּדוּלָּה מִלִּהְיוֹת טְהוֹר בְּעַצְמוֹ,
 וְהוּבָא דְבָרָיו אֵלֶּה בְּכִמְה סְפָרִים מְשֻׁמוֹ, (וּמִתְאַיִמִּים דְּבָרִים אֱלוֹ
 לְאִשְׁר שְׁמַעְתִּי מִפִּי יְדֵי הַמְּנוּחַ הַחֲסִיד הַמְּפֻלָּג מו"ה יִצְחָק בְּעַר הַכֹּהֵן
 מִשְׁעָרְכֶּרֶשֶׁיִן, שְׁשָׁמַע בְּעַצְמוֹ מִפִּי הָרַב הַגָּאוֹן הַקָּדוֹשׁ מו"ה לִיבוֹשׁ זצ"ל
 אַבְדֵּק"ק צוּזְמִיר תַּלְמִידוֹ שֶׁל הַיְּהוּדִי הַקָּדוֹשׁ בְּיוֹם רֵאשׁוֹן דְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה סִפֵּר
 בְּשֵׁם רַבּוֹ הַיְּהוּדִי הַקָּדוֹשׁ זי"ע כְּשִׁיבּוֹא מְשִׁיחַ צִדְקָנוּ אָז יָלְכוּ לִקְרֹאתוֹ כָּל
 הַצַּדִּיקִים, וּמְנַהֲיֵי יִשְׂרָאֵל, עִם אֲנָשִׁים הַחֲסִידִים אֲשֶׁר שָׁאֲבוּ מִימֵיהֶם וַיְהִי
 בִּינֵיהֶם מְנַהֲיִים כָּאֵלֶּה אֲשֶׁר מְשִׁיחַ צִדְקָנוּ יֹאמַר לָהֶם גֵּשׁ הֲלָאָה עִם הַחֲסִידִים
 שְׁלֶךְ, (פַּעַם אַחַת אָמַר מְשִׁיחַ צִדְקָנוּ וְנֻעַט זִי זֶאֱנָן פָּאָרְט דִּיר מִיט דִּיִּנַּע
 חֲסִידִים), וְאָז יִקְרְבוּ הַחֲסִידִים וַיִּכְּכוּ מֵאֲד וַיֹּאמְרוּ מְשִׁיחַ צִדְקָנוּ
 מַה חֲטָאֲנוּ וְאֲשַׁמְנוּ הֲלֹא הָיָה לָנוּ אֶמוּנָה כִּי הוּא צִדִּיק אֱמֶת,
 וּמָה תִּלְוֹנְתָךְ עָלֵינוּ, וּמְשִׁיחַ צִדְקָנוּ יָשִׁיב לָהֶם כָּל יָמָיו שֶׁל אִישׁ
 מִהַצָּרָה לְבַקֵּשׁ מִהַבִּירָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ כִּי יִזְכֶּה לְהַתְקַשֵּׁר בְּצַדִּיק
 אֱמֶת. וְהַבִּירָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ לֹא יִמְנַע טוֹב מִהַהוֹלְכִים בְּתַמִּים,
 וְאִם הָיָה רְצוֹנָכֶם בְּאֱמֶת לְהַתְקַשֵּׁר בְּצַדִּיק אֱמֶת הָיָה מֵאִיר לָכֶם
 הָאֱמֶת, וּבּוֹדָאי לֹא הָיָה רְצוֹנָכֶם הָאֱמֶת לְהֶאֱמֶת, (תַּפְאֶרֶת הַיְּהוּדִי
 חֲדוּשֵׁי תוֹרָה וְסִפּוּרִים).

סדר הלימוד ליום ג לחודש

**ט. הרב הקדוש הנ"ל גנח מאוד שראה ברוח קדשו שגם הענין של
 רב'ים יתקלקל ומה יעשו ישראל (עוד שם)**

שְׁמַעְתִּי מַעֲשֶׂה מִהָרַב הַקָּדוֹשׁ הַיְּהוּדִי זצ"ל, פַּעַם אַחַת הָיָה
 הַיְּהוּדִי זצ"ל בְּלִילָה עִם הָרַב הַקָּדוֹשׁ ר' שְׁמֻחָה בּוֹנִים זצ"ל
 שֶׁהָיָה תַּלְמִידוֹ, וְהַיְּהוּדִי לֹא הָיָה יֵשֵׁן רַק חוֹשֵׁב וְגִנַּח מֵאֲד, וְשָׂאֵל
 לוֹ הֵר"ר שְׁמֻחָה בּוֹנִים זצ"ל מַה מַּעֲלֵת כְּבוֹדוֹ גּוֹנֵחַ, וְאָמַר הַיְּהוּדִי

זצ"ל, אני חשבתני שלאחר משה היו שופטים, ולאחר שופטים נביאים, ואחר כך אנשי כנסת הגדולה, ואחר כך היו תנאים ואמוראים ופוסקים, ואחר כך היו מוכיחים לשם שמים, ואחר כך נתקלקלו שנתרבו המוכיחים שלא לשם שמים, ואחר כך התחילו רבנים, על זה אני גונח שאני רואה שגם זה יתקלקל מה יעשו ישראל. ע"כ. (נפלאות היהודי, חדושי תורה דף 46).

י. נבואת הרב הקדוש מרוזין זי"ע בעקבתא דמשיחא ירד לנביאי השקר אש מן השמים לנביאי הבעל, ויהיו נסיונות גדולים ועצומים - אני מודיע זאת למען תדעו להזהר

וכבר הזהירו על זה רבותינו הצדיקים והקדושים מדורות שלפנינו שראו ברוח קדשם מה שיארע לנו מהנסיונות בעקבתא דמשיחא, ושמעתי מפי תלמיד חכם מפרסם ואיש מהימן ששמע כמה פעמים מאביו ששמע מחתנו אשר היה רגיל אצל הרב הקדוש מרוזין זי"ע יותר מעשרים שנה, ושמע מפה קדשו דבורים אלו, תדעו דכמו שירד אש מן השמים לאלהו בהר הכרמל ולא ירד לנביאי הבעל, בעקבתא דמשיחא יהיה ההפך שירד אש מן השמים לנביאי הבעל ויהיו הנסיונות גדולים ועצומים קשים ומרים, ואני עומד ומזהיר לכם על זה למען תדעו להיות זהירים בדבר, וכעין זה מקבל מהרב הקדוש מראפשיץ זי"ע ועוד צדיקים וקדושים שהגידו מראש גדל הנסיונות שיעמדו לנגדנו וזהירו על זה, (על הגאולה עמוד קל"ו).

יא. השלמה על דברים הנ"ל נביא שקר מרחק צדיקים ומקרב רשעים

הנה ידוע שהאיש המהימן שממנו שמע רבנו הדברים הנ"ל הוא הרב הגאון הישיש מוה"ר שמואל בנימין שישא עליו השלום ששמע מר' יעקב הנ"ל עוד דברים נוספים שהיה מקבל אצלו מהרב הקדוש מרוזין זי"ע שנראין כמו השלמה לדברים

הנ"ל שאמר: תדעו שקדם ביאת המשיח כמו שיהיו גדולים וצדיקים שיבררו גם כן מהתורה נביאים כתובים ש"ס בבלי ירושלמי וכו', הפוך מדרך האמת כדרך הרשעים ותדעו להשמר מאד מהם. ושאלו אותו אם כן איך נוכל להכיר אותם, והשיב שהמבחן הזה יהיה בידיכם שבאם על אנשים יראים וכשרים ימצא תמיד חובה, וירחק אותם ועל רשעים ימצא תמיד זכות ויקרב אותם הרי זה סימן שהוא גם כן מהם והרחק תרחיקו מאתו, עד כאן דברותיו הקדושים.

יב. הרב הקדוש מרוזין בימיו: המנהיגים גורמים את הצרות

וקדשת זלה"ה בייטב פנים (אבני זכרון לראש השנה וליום הכפורים) מביא בשם רבנו הקדוש אור ישראל מרוזין זלה"ה שפרוש מאמר הכתוב (במדבר כ"ג) כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל, כי בימים הקדמונים היתה הנהגתו יתברך נעלמת מעיני המונים, אבל גילה סודו אל עבדיו הנביאים והצדיקים, אבל עתה בעוונותינו הרבים צרות תכופות זה לזה צורות על שכמנו אשר גם בעיני ישראל הם בני העליה יפלא מה זה ועל מה זה עשה ה' ככה, וזהו שכתוב כעת יאמר ליעקב ולישראל הם שני מדרגות המונים ובני עליה, בלשון תמיהה מה פעל אל, ע"כ. ומסים אבי אבי זקני זלה"ה שם, והגדתיו בשמו לפני מורי זלה"ה והוטב בעיניו, עכ"ד.

ולפי מצד דורנו אפשר לפרש הפסוק כעת יאמר ליעקב ולישראל שהוא כמו בשביל ישראל בסבת ישראל ובעבורם (ומצינו כמה פעמים שהלמ"ד משמשת במקום בעבור ובשביל) ותהיה כונת הכתוב כעת יאמר ליעקב ולישראל כלומר בשביל מעשי ישראל הם מנהיגי הדור יאמרו מה פעל אל, כי מעשי המנהיגים גורמים לחשכות ולהסתר פנים הנורא עד דתמהין ושיילין מה פעל אל, והבורא כל העולמים יעזר שנזכה לראות

מִהָרָה בִּישׁוּעַת כָּל יִשְׂרָאֵל, וּבִשְׁמִיחָתָן בְּהַתְגַּלּוּת כְּבוֹד שְׁמִי
עָלֵינוּ בְּמִהָרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן. (דְּבָרֵי יוֹאֵל פְּרָשַׁת נָשָׂא עֲמוּד קפ"ח).

סדר הלימוד ליום ד לחודש

יג. הרב הקדוש ר' שמואל מסלונים זי"ע: לפני הגאולה תרד אש מן השמים לצדם של הפורקי עול - זה יהיה הברור האחרון שלא יתבטלו בני ישראל הכשרים אפילו בני מופת זה

בֹּא אֶתָּה וְכָל בֵּיתְךָ אֶל הַתְּבָה, הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה הִיא נִצְחִיּוּת וְכָל דְּבוּר מִתּוֹכָהּ נוֹגֵעַ לְכָל אִישׁ מִיִּשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת, כָּשֶׁם שֶׁיֵּשׁ פְּרָשָׁה בַּתּוֹרָה כִּי תֵצֵא לְמַלְחָמָה עַל אוֹיְבֶיךָ (דְּבָרִים כ- כ"א) וּפְרָשׁוֹ בְּסִפְרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁהִכְנִיחַ עַל מַלְחָמַת הַיָּצֵר שֶׁבְּכָל זְמַן, כְּמוֹ כֵּן יֵשׁ לוֹמַר שֶׁעֲנִין הַתְּבָה הוּא אֶ יִידִישׁ וְוֹאָרְט, בְּלַח הַתְּבָה שְׂיִהוּדִי מוֹצִיא מִפּוֹ לִפְנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּבַחֲיַת אֶמֶת, יָכוֹל הוּא לְהַנְצִיל מִמֵּי הַמַּבּוּל הַיִּזְדוּנִים וּלְטַהֵר אֶת עַצְמוֹ מִכָּל מִינֵי רְתִיחוֹת דָּם טָמֵא, וּבְמִיחָד בְּזְמַן הַסֵּתֶר כְּמוֹ שֶׁל יָמֵינוּ, שֶׁהַחֲשָׁכוֹת גְּדוּלָּה, צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת בַּחֲיַת תַּבַּת נֹחַ שֶׁהִתְאַחֲדוּ בַּתּוֹכָהּ כָּל מִין טָהוֹר, דְּהֵינּוּ שְׁכָל הַיְּהוּדִים הַכְּשָׁרִים יִתְאַחֲדוּ וְיִתְקַשְּׁרוּ בְּאַהֲבַת חֲבֵרִים אֲמִתִּית, וְהֵנָּה אֵיתָא בְּמִדְרָשׁ, כִּי בְיָמֵים שְׁלִפְנֵי הַגְּאוּלָּה הָאֲמִתִּית כָּאֲשֶׁר יִצְטָרְכוּ כָּבֵר לְהִקִּים אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ יִתְפַּלְּגוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִשְׁנֵי צַדִּדִּים, הַכְּשָׁרִים בְּאֶמֶת יִחַפְּצוּ בְּאוֹתוֹ כֹּהֵן גָּדוֹל שֶׁהֵם יִבְחָרוּ בּוֹ כְּמִתְאַיִם לַעֲטָרָה זוֹ, וְאֵלּוּ הַפּוֹרְקִים עַל יֶאֱמְרוּ שֶׁהֵם הַיְּהוּדִים הָאֲמִתִּיִּים, וְהֵם הֵם שְׁצָרִיכִים לְבַחֵר אֶת הַכֹּהֵן גָּדוֹל כְּפִי הַבְּנֵתָם, וְיִכְרִיעוּ אִזּוֹ בִּינִיָּהם כְּדָרְךָ הַבְּחִינָה שֶׁהִיָּתָה בִּימֵי אֱלִיָּהוּ ז"ל, דְּהֵינּוּ שֶׁיַּעֲשׂוּ בִּינִיָּהם סִימָן שְׁכָל מִי שִׁיעֲנוּ לוֹ בְּאֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם הָאֵמֶת אֶתוֹ, וְהַנִּסְיוֹן הַגָּדוֹל יִהְיֶה אִזּוֹ בְּאוֹפֵן זֶה שֶׁהָאֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם תֵּרֵד לְצַדָּם שֶׁל אֵלּוֹ שֶׁהִתְרַחֲקוּ מִן הַתּוֹרָה וְהֵם יִצְלִיחוּ בְּמַלְחַמָּתָם, אֵךְ זֶה יִהְיֶה

הבירור האחרון כי הכשרים באמת לא יתבטלו אפילו בפני המופת הזה, והעצה להחזיק מעמד במצב נורא זה לכל יהודי היא שיהיה מקושר לצדיקים וליהודים כשרים המקושרים לתורה, כי התורה היא נצחית, ובכח זה אפשר להחזיק מעמד בכל העתים והמצבים. (דברי שמואל פרשת נח).

יד. הרב הקדוש מלובלין זי"ע: בעוון המנהיגים שכל אחד אומר אני אמלך נידחת הגאולה

ושמעתי מכבוד קדושת אדמו"ר הרב הקדוש רבינו יחזקאל משינאווע זי"ע בשם רבינו הקדוש החוזה מלובלין זי"ע כי פעם אחת הגיד בשמחה שרואה ברוח קדשו הגאולה קרובה מאוד, וכבר החלו הבני משה להתעורר לילך להלחם בעדנו כי כן הוא העת רצון מן השמים, וזמן קצר אחר זה בכה (הרבי מלובלין) מאוד, ואמר כי רואה ברוח קדשו שיצא כרוז מן השמים שיחזרו מהליכתם וערכיתם למלחמה בעדנו מפני כי הגאולה נדחית לזמן בעוון המנהיגים בדורנו, שכל אחד אומר אני אמלך, עד כאן דברותיו הקדושים, ואנן מה נעני אבתריה, על אחת כמה וכמה בדור השפל החשוך הזה, ה' ירחמנו ב"ב. (דברי תורה מהרב הקדוש ממונקאטש, מהדו"ת א' ט"ו).

טו. הרב הקדוש מראפשיטץ זי"ע: קודם הגאולה יהיו ראשים שהסמ"ך מ"ם ירכב עליהם - לא יהיו ניכרים - בהכרח להכניע א"ע

על זה אמר מורי הקדוש רבינו נפתלי (מראפשיטץ) אל הצדיק ר' מרדכי ליפא בעיר ראווע, דע ידידי שקודם ביאת משיח יהיה ראשים שהכלב הסמ"ך מ"ם יהיה רוכב עליהם, ולא יהיה ניכרים, ובהכרח להכניע א"ע, כי מי יודע מה בלבם, ולא יכול להנצל מהם אלא הלומד תורה לשמה ויש לו אמונה, ומה נפקא מינה מזה שאמרתי לך, כי חלילה שיעלה על מחשבה כזאת כי ה' יראה ללבב ולא האדם, אלא שתבקש רחמים בבכיה לפני השי"ת ינחנו בדרכ אמת, ע"כ אמרי קודש. (זוהר חי פרשת ויחי דף תכ"ו).

מז. עוד מהרב הקדוש הנ"ל: רב העיר עם אשה נכריה (מינות)
ויאמרו אחריו אין קדוש כמוהו

כמו ששמעתי מפה קדשו אדמו"ר הרב הצדיק הקדוש ר' אברהם שמחה זצ"ל הרב מבארניב ומנוחתו כבוד פה עיר הקודש ירושלים ת"ו, שאמר בשם זקינו הרב מראפשיץ זצ"ל, שאמר דעו כי קודם ביאת המשיח יתרבה כל כך השקר בעולם עד שרב העיר יסע יחדו עם אשה נכריה (כוונתו על מינות) בעגלה אחת, ורבים מבני העיר יאמרו אחריו אין קדוש כמוהו וכו'. ע"כ מה ששמעתי מפיו הק' הנ"ל. (אשרי האיש דף מ"ט)

זי. עוד מהרב הקדוש הנ"ל: כל האדמור"ם יסעו ביחד עם הבעל דבר על קרון, ביקש מבניו שלא יעזרו לדחוף הקרון

שמעתי מפי עד שמיעה, אשר מרן ז"ל סיפר מהרב הקדוש מראפשיטץ שאמר, אשר לפני ביאת המשיח יסע הבעל דבר על קרון, וכל האדמור"ם יסעו עמו על הקרון, ואמר הרב הקדוש לבניו הק' הלא גם אתם תהיו רבי'ס, בעט איך איך איר זאלט כאטש נישט העלפן שטופן דעים וואגן, עד כאן. ועל זה סיים מרן הקוה"ט זי"ע (מסאטמאר) אל העלפן זיי שטופן, ע"כ. (מכתב התעוררות עמוד ע"ג).

סדר הלימוד ליום ה לחודש

יח. הרב הקדוש ר' דוד מלעלוב זי"ע: בדור האחרון יהיו רבי'ם שיסעו בשבת קודש - בהכרח ילכו לקבל פניו מפני פיקוח נפש - ביקש מבניו שלא יעזור להם על כל פנים

הרה"צ מוואידיסלאב ז"ל סיפר כמה פעמים מה שמקובל אצלו מבית אבותיו, שזקינו הרב הקדוש והנורא ר' דוד מלעלוב זי"ע אמר פעם אחת לבנו הרב הקדוש ר' משה

מלעלוב זי"ע בזה הלשון: משה לעבן, זאלסט וויסן, פאר משיח וועט קומען וועלן זיין רעבי'ס וואס וועלן קומען צו פארן אום שבת און אוועקפארן אום שבת, און דער גאנצער עולם וועט ארויסגיין באגלייטן, און דו וועסט אויך מוזן ארויסגיין, ווייל אויב נישט וועסטו זיין איינגעשטעלט מיטן לעבן, און דער וואגן וועט אריינפאלן אין בלאטע, און דער גאנצער עולם וועט העלפן ארויסשטופן זאג איך דיר, געדענק אז עס איז שבת קודש זאלסט כאטש נישט העלפן מיטשטופן די וואגן. עד כאן לשונו הקדוש.

יט. אפילו צדיקים יהיה להם נסיונות באמונה - העצה, לפרסם שאני אמרתי זה מראש

בסוף ספר תפארת ישראל הביא שם מבעל אור המאיר מזיטאמיר כעשרה מינוט לפני פטירתו ביום ערב חג השבועות הגיע אליו תלמידו הגאון הגדול ר' שניאור מסאסטוב ז"ל ואדמו"ר ז"ל שכב ופניו אל הקיר אז הסיב את פניו ואמר זה אתה הוא שניאור, עוד יהיה זמן לפני ביאת המשיח שאפילו איש כמוני וכמוך יהיה להם צורך להתבודד בפינה לעשות חשבון אם אמונתו שלמה שיש בורא בעולם, והעצה לזה שתפרסם שאני אמרתי את זה מראש.

כ. בעיקבתא דמשיחא יתפשט האפיקורסות אצל רבנים יותר מפשרות עם - הפשוט יבוזה את הרב שנכנסת בו אפיקורסות

בספר זכרון יעקב יוסף (מערכת צ') כותב שמעתי מאחד מידידי שראה בספר הקדוש רב ייבי מאיש אלוקים קדוש רי"י מאוסטרהא זצלה"ה שפירש המשנה סוטה בעיקבתא דמשיחא חוצפא יסגי, כי קודם ביאת המשיח תתפשט האפיקורסות אפילו אצל רבנים, ופשרות עם לא יזיק להם כל כך, כמו שדרך

תולעת העש שאוכל בגדים מתפשט דווקא בבגדים חשובים כמו של צמר ומשי אבל לא של שק, כמו כן קודם ביאת המשיח יתפשט אצל הרבנים שאינם נשמרים מן האפיקורסים וכו', ואיש הפשוט יבין שהרב הוא אפיקורס ויבזה אותו, והרב יאמר לו חצוף, והפשוט ישיב, אמת שזה חוצפה ממני לבזות את הרב ואני חצוף, אבל אתה באמת אפיקורס, וזה פירוש המשנה, בעיקבתא דמשיחא חוצפה יסגי, היינו שיהיו הרבה מחוצפים שיבזו את הרב שנכנס בו אפיקורסות.

כא. הרב הקדוש מקאצק והרב הקדוש מלעכוויטש זי"ע: אפילו רבי'ם יהיו צריכים רחמים שלא יפלו למינות - זהו חבלי משיח שיצמח אצל כל צד מינות

בספר אמת ואמונה דף ו' ע"ב שנדפס בשנת תרס"ח בפעירטקוב בהסכמת הגאון ר' חיים מבריסק זי"ע, כתוב שם בזה הלשון, ואם רצונך לדעת מנא אמינא לה שבעיקבתא דמשיחא שדא תיכלא בכולא בענין האמונה ר"ל, הנה מלבד מה שהגידו רבותינו ז"ל חדשים גם ישנים בספריהם הקדושים, שעיקר הבירור בכלל יהא באמונה, יש לי בקבלה מה ששמעתי באזני מראש כל בני הגולה אדמו"ר מסאכטשוב שליט"א (זצ"ל) בשם חותנו מקאצק זצוקללה"ה זי"ע שבעיקבתא דמשיחא וועלין דארפין אפילו וויסע זשיפעציס רחמים נישט אוועק צופאלן אין מינות, גם שמעתי מהרב הצדיק וכו' ר' משה מקאברין זצוק"ל שאמר בשם הרב הקדוש מלעכוויטש ז"ל, כי זה ענין חבלי משיח, סי וועט זיך ווידמען אין יעדערין א צד מינות, רחמנא ליצלן.

כב. הרב הקדוש ר' בונם מפרשיסחא זי"ע: אפילו הצדיקים יהיו נבוכים באמונת המשיח מרוב ההסתר

כתב לי מחותני הגאון החסיד אבד"ק סעאראצק שי' סיפר לו הרב הקדוש ר' שמעיה שלמה ז"ל בשם אביו הקדוש ר' יעקב

ארי' מרדזימין (תלמיד הרב הקדוש מהר"י מווארק) ששמע מהרבי ר' בונם שקודם ביאת המשיח יהיה הסתר גדול כל כך עד שלא יבינו גם הצדיקים שהולכים בבגדי לבן, היכן ואמתי, ויהיה נבוכים גם כן באמונת המשיח. (שמחת ישראל, מאמרי שמחה).

כג. דברים הנ"ל בשינוי קצת

כתב בספר גאולת הארץ (דף ו') שמעתי מהרב הצדיק מראדזמין זי"ע ששמע מפי רבו הרב הקדוש מו"ה ר' שמחה בונם מפרשיסחא זצ"ל, שקודם ביאת המשיח אף הצדיקים המפורסמים יהיה נבוכים חס ושלום באמונת ביאת המשיח, מרוב ההסתר שיהיה אז בעיני הטבע, ואין זה מהנמנע אחרי שני אלפים שנה לערך מחורבן הבית וכו' ע"ש. ועיין לעיל אות ס"א. (שם).

סדר הלימוד ליום 1 לחודש

כד. הרב הקדוש הרי"מ מגור: אם יהיו מנהיגים לפני הגאולה שינטו מדרך השי"ת לפי פשוט, לא ישמעו להם

בסוף ספר חידושי הרי"ם על מס' גיטין והלכות קידושין אשר נדפס בווארשא בשנת תרל"ו כתב שם בהשמטות לפרשת שלח, וזה לשון קדשו: כתיב בפרשת ציצית לתקן חטא המרגלים ולא תתורו פירוש רש"י לבא ועינא שני מרגלים, והיה חטא שהגם שהעשרה נשיאים עיני העדה אמרו כן, היה ראוי לבני ישראל שלא תתורו אחריהם, והוא ללמד לכללות ישראל שהגם שיהיו נביאי שקר או מנהיגים כירבעם ושאר גדולים, ויראו שנוטים מדרך השי"ת לפי פשוט, לא ישמעו להם כלל,

ואפשר יהיה עוד נסיונות כאלו קודם הגאולה, עד כאן לשונו הקדוש. (וכ"כ בספר הזכות פרשת שלח להנ"ל).

כה. אפילו לבושי בגדי לבנים יקשה עליהם האמונה

קודם ביאת משיחנו יהיה אז רחמנא ליצלן צרות גדולות ונוראות, ומפני זה אז אפילו אנשי צורה בבגדי לבנים (בל"א וייסע זאפיצעס הוא מלבוש הצדיקים אז) יקשה עליהם מלאחוז (בל"א אונציהאלטיין) בשמע ישראל, וכמו שכתוב שישאר כי אם אחד בעיר ושנים במשפחה (ואחרי זה הכה באצבע צרדה שלו ואמר): לא כן הוא אלא אחד בעיר יציל על כל העיר ושנים במשפחה יציל כל המשפחה. (חידושי הרי"ם גלות וגאולה).

כו. הגר"א זי"ע: עוון הדור של עיקבתא דמשיחא יהיה שיעמידו דיינים ופרנסים שאינם נוהגים - יתגבר החוצפה אף בזקנים וגדולי הדור - יתחייבו כליה בעוון החנופה - אך הקדוש ברוך הוא ירחם עליהם כי לא עשו רק מחמת יראה מבעלי אגרופין

בחצר גנת ביתן המלך. שאלו תלמידיו את רבי שמעון בן יוחאי וכו', עד והיינו דכתיב וכו', ענינו כי הכלייה דמגילה זו מרמז על גמר הכליה שבעקבות משיחא כמו שכתוב ובעת ההיא יעמוד מיכאל השר הגדול כמו שכתוב בחלק ל"ח עיין שם.

ושאלו מפני מה נתחייבו וכו' שבאותו הדור וכו' אמר להם אמרו אתם, שקשה לכם דווקא שבאותו הדור הא בלאו הכי לא קשיא לכם על חיוב הכליה אם כן אמרו אתם, א"ל מפני שנהנו מסעדתו של אותו הרשע, מתאוותיו של יצר הרע וממשתיו, אבל זה קשה לנו הלא רבים שתנו מזה מכמה שנים מימות עולם ומה חטאו אותו הדור יותר, וא"ל כי זה בלאו הכי אי אפשר לומר דאם כן אותם שהלכו אחר המשתה יהרגו, וזהו אמרו אם כן שבשושן יהרגו וכו', א"ל אמור אתה א"ל מפני שהשתחוו לצלם, והענין כי בעיקבות משיחא חוצפא יסגי (סוף סוטה) ונערים ילבינו פני זקנים וזקנים יעמדו מפני נערים, וזהו

כוונתם שאמרו (חגיגה י"ד) י"ח חללות של ישעיה ולא נתקררה דעתו וכו', וזה קשה להולמו וכי סלקא דעתך שישעיה שונא לישראל היה, אלא דכל דוחקין דעבדין לישראל בגלותא מקרב פורקנא כמו שכתוב אגרא דכלה דוחקא, ולכך כל הקללות הן לטובתן לקרב הגאולה ואף על פי כן לא נתקררה דעתו עד שאמר ירהבו נער בזקן, שאז וודאי אתי משיחא דבעקבות משיחא חוצפא יסגי, והענין של החוצפא ההיא כי מעמידין דיין ופרנס שאינו הגון, ואמרו (סנהדרין ז') כל המעמיד דיין שאינו הגון כאילו נוטע אשירה וכו', ובירושלמי קראם אלהי כסף ואלהי זהב (עיין שם במהרש"א) ולכך נערים פני זקנים ילבינו, אבל זקנים יעמדו מפני נערים מי הכריחן לכך, אלא שגברה החוצפא והוא אף בזקנים ובכולם גם בגדולי הדור, ואמרו (סוטה מ"א) בשעה שהחניפו לאגריפס המלך נתחייבו שונאיהם של ישראל שבאותו הדור כליה, ולפיכך נתחייבו ישראל שבאותו הדור דווקא. א"ל וכי משוא פנים יש בדבר, בשלמא על סעודתו לא מצינו בפירוש שנתחייבו כליה אבל עבודה זרה קשה, א"ל הם לא עשו אלא לפנים מחמת יראה שהם בעלי אגרופין על פי פקודת השרים מעובדי כוכבים כמו שכתוב בירושלמי, אף הקדוש ברוך הוא לא עשה אלא לפנים. (פירוש הגר"א ע"ד הרמז מגילת אסתר א').

סדר הלימוד ליום ז לחודש

כו. החתם סופר זי"ע: בעקבתא דמשיחא יעמדו מנהיגים לישראל בעלי זרוע מהערב רב - אם כן יהיו המנהיגים חס ושלום אז... שלא יזכר שם ישראל עוד ח"ו - אך קיום היהדות יהיה, שלא יגורו מפניהם אם יאמרו נגד התורה וקבלת האבות.

מובא בספר לב העברי חלק א' דף ל"ג ע"ב, וזה לשונו: בעשרה מאמרות דורש מאמר מתניתין דסוף סוטה, בעיקבתא

דמשיחא אז רק היראים אשר יהיה להם אומץ דקדושה לא ישאו פני גדול, ולא יגורו מפני איש אלא יעמדו בתוקף עוז על אמונתם עד ביאת הגואל, וכעין זה שמעתי מעשה הנעשה אצל רבינו זצ"ל. (דבריו הובאו בספר חוט המשולש דף מ"ב קצת בשינוי לשון).

פעם אחת היה רבינו (החתם סופר) זצ"ל בקיץ מקום סמוך לקהילתנו פרעשבורג לשאוב אויר צח, ותמיד דר במדור בית נכרי, פעם אירע שהיה משנה דירתו והלך לגור אצל בן ברית איש נכבד וירא אלוקים אבל היה עם הארץ גדול, ולא עברו ימים, עד ששמע רבינו שהבעל האכסניא מדבר עליו מאוד, ושלח תיכף, לקראתו אם אמת הוא, וענה כי אמת הדבר ושאלו מה ראית ממני, והשיב שראיתי מאחורי הדלת את רבינו שישב לסעוד בצהרים בשבת קודש בלי קידוש, ואיזה יהודי אוכל בלא קידוש, והוא לא ידע כי כבר קידש אחר תפילת שחרית, ובלילה הרהר רבינו ז"ל על מה עשה לו ה', היא סיבה שלעת זקנותו יאמרו עליו בפומבי שהוא עבריין, ועלה בדעתו מפני שעבר על דברי חכמינו זכרונם לברכה עם הארץ חסיד אסור לדור בשכנותו, ועדיין לא נתיישב בדעתו, כי אמר הלא הייתי יודע מהגמרא הזאת, ולמה לא נתן ה' בדעתי האי גמרא, ולא הייתי משנה דירתי, שוב אמר נתת שמחה בלבי ה' על זה הייתי מצטער כל ימי הלא יעמדו על ישראל טרם ביאת הגואל ב"ב רועים רעים בני ערב רב בעלי זרוע, כמבואר במתניתין ובזוהר הקדוש, והרהרתי שאם כן יהיו המנהיגים חס ושלום, ואז לא יזכר שם ישראל עוד בזמן ההוא, וזה הראה לי כמה גדול מה שאמרו חכמינו זכרונם לברכה במס' ביצה כ"ה, למה נתנה תורה לישראל, מפני שהם עזין, חזי אנן אני זקן ורב גדול וכמה תלמידי חכמים באים לקבל פני, אפילו הכי אמר האי בעל אכסניא עם הארץ כי אני עבריין חס ושלום, למה, מפני שהוא ראה מאבותיו שעושין קידוש בשבת קודש בצהרים,

ואני לא עשיתי כן, אם כן לא אתייאש, ומובטח אני כי הנאמנים לה' לא ישאו פני איש, המעשה הזאת סיפר רבינו ז"ל כמה פעמים לתלמידיו אשר הם בחיים אתנו היום, עד כאן תוכן דברי הלב העברי (עיין לקמן פרק י"ט אות ט"ז מאמר זה קצת באופן אחר).

כת. אחד מזמני הגאולה היותר בטוחים כשישראל הם בתכלית השפלות שאין למטה ממנו, וזה על ידי שפלות המנהיגים, ועל ידי זה יביט פני משיחנו

כתיב מגינינו ראה אלוקים והבט פני משיחך כי טוב יום בחצרין מאלף בחרתי הסתופף בבית אלוקי מדור באהלי רשע כי שמש ומגן ה' אלוקים חן וכבוד יתן ה' לא ימנע טוב להולכים בתמים (תהלים פ"ד). הנה פסוק ראשון מגינינו ראה אלוקים וגו' יראה דנוגע עיקר להא דידן, כי השומע ישמע ויאמר בלבו זה נאה דורש ונאה מקיים כי משון כן נסעתי וברחתי מהעיר להגן עליהם מבחוץ, כמו שהם סוברים בעוונותינו הרבים שאני להם למגן, אבל לבבי לא כן ידמה כי ברחתי לנפשי הלא כתיב מי האיש הירא ורך הלבב, ואמרו חכמינו זכרונם לברכה (סוטה מ"ד ע"א) מעבירות שבידו ואפילו שח בין תפלה לתפלה חוזר עליה מעורכי המלחמה, אחיי ורעיי מי ישמע ולא יחוש הלא עבירות כאלה כהנה וכהנה עברו ראשי וכמשא כבד כבדו ממני, ואיך אשא ואסבול כל אלה - ועד כה דברנו בגאוני עולם צדיקים המגינים על דורם כחומה אשר היה נקיים ורחף מפשעים, אבל לאזוב הקיר כמוני תחילו אחי, ואם עלי תשאו פניכם, אוי לאותה בושה אוי לדור שכך עלתה בימיו, שיהיה קהל גדול וחשוב מעם ה' נתונים בספק סכנה, ויהיה עיניהם נשואות לעני ואביון, אתה ה' הביטה וראה עמידתנו דלים וריקים הלוא אתה הלוא אתה ידעת לאיזה שיעור מהשפלות הגיעו בניך אם אלי ישאו עיניהם ויכרעו ברכם, והנה ידוע כי משיח צדקינו סובל מרעין בישין בעוונותינו יום יום, והקדוש ברוך הוא כמסתיר

פניו ממנו עד עת קץ אז ירא ה' ויביט עליו הבטה לטובה, וכמו שכתוב רמב"ן גם כן בפסוק וירא אלוקים את בני ישראל וידע אלוקים עיין שם (שמות ב' כ"ה).

והנה אחד מזמני הגאולה היותר בטוחים הוא בהיות ישראל בתכלית השפלות שאין למטה ממנו אזי על כרחך יביט פני משיחו למשו שמן משחת קודש, ובמה יודע איפה שפלת בני ישראל הוא בראות אלוקים את מגינם אשר יבטחו בו אזי יראה ה' כמה מהשיעור שפלות הגיעו שאין למטה ממנו, וזה שאמר קרא מגיננו ראה אלוקים אותו המגין שאנו חסים בצילו ועל ידי זה והבט פני משיחך הבטה לטובה ולשנת גאולה. (חתם סופר דרוש לח' תמוז תקס"ט).

סדר הלימוד ליום ח לחודש

כט. רבינו הקדוש מסאטמאר זי"ע: אם החתם סופר אמר כן בימיו אנן מה נענין אבתריה - על ידי התמורה הגדולה אין עצה אחרת רק לזכות אל הגאולה

וכמו שכתב החתם סופר זלה"ה [זכרוננו לברכה לחיי העולם הבא] לפרש הכתוב מגיננו ראה אלוקים והבט פני משיחך, שהקדוש ברוך הוא יראה מי המה המגינים על ישראל ויתראה שאין לנו עצה אחרת אלא הבטת פני משיח צדקינו, ואמר זה החתם סופר זלה"ה [זכרוננו לברכה לחיי העולם הבא] בדורו, ואנן מה נענין אבתריה בירידה הנוראה שאין לה דמיון וערך לדור שלפנינו, ובפרט בהתמורה הנוראה שקרה בזמנינו שהגענו בעוונותינו הרבים לדור שכולו חייב כאשר התנבאו חכמינו זכרונם לברכה, וזה על הגאולה ועל התמורה שבדור של התמורה נזכה לגאולה כי אין לנו עצה אחרת, והוא רחום יכפר עוון ולא ישחית וישלח לנו את אליהו זכור לטוב

להשפיע דעת על ישראל להשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם, ונזכה לגאולה שלימה ואמיתית ולראות בנחמת ציון וירושלים, ובישועת כל ישראל ושמחתן על ידי דוד משיח צדקינו, במהרה בימינו, אמן. (קונטרס על הגאולה ועל התמורה דף קפ"ז).

ל. משה רבינו עליו השלום צפה תכלית השפלות של דורות האחרונים עם מלכיהם בראשיהם ונתיירא מאוד - הקדוש ברוך הוא נחמו שאדרבה על ידי זה יצמח ישועה גדולה

והנה מקום יש בראש לומר שכשראה משה רבינו עליו השלום דורות האחרונים איך שהגיעו לתכלית השפלות בביטול תורה ותפלה ופרנס שלהם גם כן לפי הדור ואין נביא ומוכיח על פשעם וחטאתם ולהלהיב את לבם לאביהם שבשמים, ועל ידי זה מגושמים המה בתכלית הגשמיות על כן נרתע משה רבינו עליו השלום לאחוריו והיה מצטער מאוד על המראה הזה, אמנם אחר כך נתישב לבו והיה למנחם ולמשיב נפשו, שאדרבה מזה יהיה קידוש השם יתברך שיתגלה שמו יתברך עלינו ויצמח ישועה גדולה לישראל כי על ידי שאומה הישראלית הם בתכלית השפלות ובמעלה התחתונה נעשה דוגמת השבירות הכלים הידועים כנ"ל, ואם כן אחר כך יתחדש כנשר נעוריהם ויזכו אחר כך לעולם החדש חיי נצחית (ועיין בספר ישמח משה בפתיחה לספר בראשית מה שאמר שם לפ' הפ' נפלה ולא תוסיף קום בתולת ישראל) וזהו היה כוונת משה רבינו עליו השלום בענין שבירת הלוחות לעיני כל ישראל ר"ל כיוון שאנשי דורות האחרונים בראותם בימיהם איך שהגיעו לתכלית השפלות עם מנהיגיהם ומנהלם גם כן לפי דורם ואם כן ייראו לנפשם ויחשבו בלבם שחס ושלום נתחייבו שונאי ישראל כליה על כן הראה להם משה רבינו עליו השלום שבירת הלוחות לעיניהם דייקא שלא יפחדו כי אדרבה על ידי השבירת הכלים יצמח ישועה גדולה וקידש שמו יתברך עלינו

שיתחדש עולם חדש ותיקון כל פגם בחיי נצחית. (קדושת יום טוב פרשת ברכה).

לא. הרבה מנהיגים אשר בדור הקדוש היו נחשבים עוד לעובדי עבודה זרה, בדור הזה נעשו מנהיגים ורבי'ם

מתחילה עובדי עבודה זרה היו אבותינו ועכשיו קרבנו המקום לעבודתו וכו' ויל"ד דהוא ליה מתחילה היו אבותינו עובדי עבודה זרה, דלא יתייחס שם זה ע"ש הפעולה, וכי בשביל שהיו עובדי עבודה זרה היו אבותינו וצריך ביאור הכוונה, ונראה דמצינו בפסוקים שמנהיג ומורה דרך מכונה בשם זה כמו שכתוב באלישע לאליהו אבי רכב ישראל, וכ"מ בכ"מ, ואפשר דאין הכוונה על אבותינו ממש, אלא ר"ל דקודם שבא אברהם היו ראשי העם כולם עובדי עבודה זרה, וז"ש מתחילה עובדי עבודה זרה היו אבותינו והם היו מדריכי העם, ואחר שקרבנו המקום לעבודתו נתרחקו כל אלו עובדי עבודה זרה וזכינו למנהיגי אמת, ובדרך צחות אפשר לומר דהנה בעוונותינו הרבים בימינו אלה כל מי שלובש איצטלא דרבנן ובגדי לבן מכתיר את עצמו בשם רבי ומנהיג ישראל, ועדת ישראל עליו יסמוכו בדברים העומדים ברומו של עולם, בעיקרי הדת ובעיקרי האמונה, וכל אחד מכריז ואומר שאך דעתו הוא דעת תורה, ועל ידי זה נעשית התורה כשתי תורות בעוונותינו הרבים, ומתחילה בדורות הקדומים, שלא היה התגברות השקר גדולה כל כך, והיו עוד צדיקי אמת בעולם, וניכרו דברי אמת גם בין ההמון, אז היו הרבה מאלו נחשבו לעובדי עבודה זרה, לפי השקפתם ודיעותיהם בעיקרי האמונה והגאולה, וז"ש מתחילה עובדי עבודה זרה, שאלו שהיו נחשבים מתחילה לעובדי עבודה זרה היו אבותינו, נעשו עכשיו למנהיגי ומדריכי ישראל שנקראים בשם אבותינו, כנ"ל. (מהר"י ט"ב הגדה של פסח דף קט"ז).

סדר הלימוד ליום ט לחודש

לב. הדור של עיקבתא דמשיחא יהיה עני ודל ממנהיגי אמת - המנהיגים הרעים הגורמים שכחת התורה - עבור להגדיל ביתם ולחזק כסא ממשלתם מתעים את העם

אמרו חכמינו זכרונם לברכה אין בן דוד בא עד שיכלו שופטים הרעים מישראל כי המנהיג הוא הדור והדור הוא המנהיג וכל פרצה שאינה מן הגדולים אינה פרצה, ואותו הדור של עקבות משיחא יהיה עני ודל ממנהיגי אמת כי מעט מזעיר יהיה כמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה על פסוק כי ידן ה' עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד נתמעטו תלמידים ופירש רש"י תלמידים כאלה המחזיקים ידי ישראל להחזירם למוטב, ומעתה איך יהיה התנהגות עניי הצאן האלו אם רועה אמת אם אין להם ומה יעשו דור יתום הזה אם אביהם האמיתי שהוא הוא המנהיג הזה שכל תכליתו ומגמתו הוא לטרוח עבדי ה' ולקרב לב בנים לאביהם שבשמים, חולץ מהם ובמקום המשפט שמה הרשע רועה אויל ואב חורגי- ואיתא (במדרש) על פסוק על כן קרא שמו לוי משום שעתיד ללות בנים למקום, ובזה אפשר לפרש כוונת התפילה של (יום כיפור קטן). יצוה ה' "חסדו" קוממיות "השיבני" לנוי "לפאר" מקום "מקדשי, וחוזר ומפרש על ידי מה שהוא כמתמה איך אפשר לשאול מה' דבר זה, ואיך יוכל לקוות שיעשה ה' כן הלוא אמרו חכמינו זכרונם לברכה האומר הקדוש בורך הוא וותרן וותרן מעיו והלא הרואה יראה מעמדם ומצבם של בניו של מקום בענין קיומה של תורה הוא בבחינות וידל ישראל מאוד שיש מקומות שהתורה נעשית קרעים קרעים, וכמה פרצות פרצו בה ויש מקומות שפרו כעומד, ויש שהוסיפו והריעו לעשות עד שפרוץ מרובה על העומד, ויש שכמעט נשכח מהם לגמרי שהמה עם ה', ויש שהיראים ועובדי ה' באמת רק על דרך אבותינו הראשונים נרדפים ונדרסים ברגל מהכת הפושעים והצבועים,

ותורה צוה לנו משה מורשה, אני אומר לך שלא מחשבותי מחשבותיכם, ובאמת יהודה עוד רד עם אל, וסיבת הדברים של שכחת ומיאוס ועזיבות התורה במקומות שונים לא מבני ישראל המה, ורק ראשית אשר בשוחד ישפטו וכהניה במחיר יורו אשר עבור להגדיל כבוד ביתם ולחזק ולנשא כסא ממשלתם נושכי' בשניהם ומתעים את עמי ומוסרים בניו של מקום להריגה ואבדן נצחיי וקראו שלום, ומשיגי גבול עולם אשר גבלו הראשונים, וכי יבוא הזמן שדם עבדיו יקום נקם ישיב לצריו, והן המה הגורמים ומסבבים כן, מש"ה ואני תפלה אל ה' שיסבב "וישב" מצרף "ומטהר" את "בני" לוי, הן המה הרועים והמנהיגים שעליהם המצוה הזאת לעורר צאן קדשים עם ה' ולכבס ולטהר לבבם כבורית ולמשוך אותם בדברי תורה ומוסר כאלה המושכים לב אדם כמים, אותם יטהר ויצרף ויבער ויכלה, לא לבד הקוצים אלא גם הפוסחים על שתי הסעיפים ולבושים מלבוש נכרי ואז "והיה" לה' "מגישי" מנחה, שכללא הוא אדם שיש בו יראת שמים דבריו נשמעים ודברים היוצאים מן הלב נכנסים אל הלב בוודאי דבריהם ותוכחתם יעשו פרי קודש אצל המון עם ה' ועשה את אשר חפצתי ואז מנהיגים האלה הן המה באמת כהנים לה' שהרי מקרא מלא הו' שמוע מזבח טוב להקשיב מחלב אילים וכו'. (משכיל אל דל מהגה"ק רבי הלל מקאלאמיא זי"ע, חלק ג' כלל י פרט א').

לג. המנהיגים הרעים גורמים מכשולות היותר גדולים

עוד יש לפרש דהנה מנהיגי ישראל בשעה שמנהיגים את העם על דרך הישרה אין לך מעלה יותר גדולה מזה, אמנם לעומת זה כשיש בישראל חס ושלוש מנהיגים לא טובים הם גורמים מכשולים היותר גדולים, וכמבואר בגמרא (בבא קמא דף נ"ב ע"א) כד רגיז רעיא על ענא עבד לנגדא סמותא, פירש רש"י כשהמקום נפרע משונאי ישראל ממנה להן פרנסין שאינן מהוגנין, וכמו שרואין זאת בחוש בעוונותינו הרבים בדור

האחרון הזה עיקבתא דמשיחא שניבאו לנו חכמינו זכרונם לברכה באומרים (סוטה דף מ"ט ע"ב) פני הדור כפני וכו' וסיימו אין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים, וכן מצינו בפסוקי (יחזקאל ל"ד) שהנבואה מקוננת על רועי ישראל ופתח לומר הוי רועי ישראל עד שסיים לבסוף שהקדוש ברוך הוא יציל צאנו מהם. (עיין עוד ויואל משה מאמר א' סי' קנ"ג). (חידושי תורה פרשת קרח, עמוד ר"ג).

לד. פני הדור של קודם ביאת המשיח

יהיה איך שיהיה, פסוק זה קאי על דור שקודם ביאת בן דוד כן נראה, מבואר מדברי חכמינו זכרונם לברכה רואין מזה איך הוא פני הדור של קודם ביאת המשיח, ואיך יהיה כח ההנהגה של השופטים ושוטרים עד שהעידו חכמינו זכרונם לברכה שיכלו כל השופטים ושוטרים מישראל אוי לנו שכך עלתה בימינו וכו'. (חידושי תורה דברים שם, עמוד ל"ח).

סדר הלימוד ליום י לחודש

לה. אף המנהיגים הכשרים יראים מהשפעת העולם

ומעתה בעוונותינו הרבים הנה הגיע אלינו כל הענין הרע והמר הזה, אשר בעוונותינו הרבים נתפסו ברשת זו, ואיני מדבר מרובם מהם אשר בעצם בפנימיות לבבם כבר נתפסו לציונות, אלא אף המועטים שאינם כן בעצם הענין אבל יראים מהשפעת העולם. (על הגאולה עמוד קע"ז).

לו. אין כבוד ה' וטובת הדור לנגד עיניהם

והנה בדורות שלפני ביאת המשיח, ישנם מנהיגים כאלה, ששמים עצמם לעיני העדה אף שבאמת טחו עיניהם מראות

את האמת, שאין כבוד ה' וטובת הדור לנגד עיניהם, והמון העם שאינם יכולים להבחין בעין שכלם להבדיל בין האור והחושך, נמשכים אחריהם, וחושבים שהם המנהיגים, וזה דבר קשה ומר לדור, והוא הסתר בתוך הסתר. (חידושי תורה ודרשות מארץ ישראל, עמוד כ"ו).

לו. המנהיגים גורמים כל המכשולות

והנה במדבר ראו כמה פעמים שנכשל הכלל ישראל על ידי המנהיגים כמו בחטא המרגלים שהיו נשיאי ישראל וגרמו מכשול גדול לישראל כמבואר בפסוקים, גם במתאוננים כתיב ותבער במ אש ה' ותאכל בקצה המחנה ודרשו ז"ל הביא רש"י ז"ל בקצינים שבהם ובגדולים ושוב במחלוקותו של קורח היו גם כן נשיאי עדה קרואי מועד אנשי שם שהיה להם שם בכל העולם ועל ידם המשיך לשיטתו את כל העדה אם כן ראו כבר, והנסיון העיד שהמנהיגים שבישראל הם גורמים כל המכשולות, וכמו שהיא גם כן בדורות האחרונים הללו. (חידושי תורה קורח, עמוד ר"ג).

לח. הגדולים מושכין את הדור לשיטת הערב רב

וכמו שרואין זאת בדורותינו אלה בעוונותינו הרבים בעיקבא דמשיחא שגדולי הדור נצטרפו ונתחברו עם הערב רב והולכין בשיטתם ועל ידי זה נכשל ונופל כל הדור בשיטת הערב רב, ומכשול היותר גדול הוא מה שדורשין הכל בשם ה' ובשם התורה הקדושה זה גורם את גודל בלבול המוחות ומושכין אחריהם את רוב הדור. (חידושי תורה בהעלותך, עמוד קל"ג).

לט. אנשים ריקים נעשו מנהיגי הדור

עינינו רואות וכלות, איך שקמו אנשים ריקים ולבשו איצטלא דרבנן והם משתלטים בכח השקר והפירסום על

העם ונעשו מנהיגי הדור, או לו לאותו הדור שאלה הם מנהיגיו. (קונטרס דברות קודש).

מ. עכשיו בעוונותינו הרבים חדל הרועה מלהנהיג, כי הדור מנהיגין אותו לדעתם - בזמן כזה צריך להתבונן בדרכי האבות

וכאשר נתבונן בלשון רש"י ז"ל הנ"ל בשיר השירים על הכתוב אם לא תדעי לך היפה בנשים שכתב שחדל הרועה מלהנהיג אותך ולא אמר שלא יהיה לך רועה, דמשמע שזה ברור שיהיה רועה בישראל, אלא שחדל מלהנהיג, ואינו מובן דממה נפשך, אם לא נוכל לחשוב שלא יהיה רועה למה נחשוב שחדל מלהנהיג, ונראה שכיוון להמצב הזה שהרועה נמשך אחר הדור אם כן חדל להיות מנהיג כי אדרבא הדור מנהיגין אותו והמה ממשיכין את רועי ישראל לדעתם הנכזבה, ועל אותו הזמן אמר צאי לך בעקבי הצאן כפירש רש"י ז"ל התבונני בדרכי אבותיך הראשונים. (ויאל משה שם, עמוד קנ"ז).

מא. לולא הגדולים היה מציאות להציל רבים מישראל

אבל בעוונותינו הרבים בימינו אלה קמו מנהיגים מתעים המעבירים את העם מדרך התורה ואסור להתבטל נגדם ולהכנע לפניהם, ואמרו חכמינו זכרונם לברכה כל פירצה שאינה מן הגדולים אינה פירצה, ואנו רואים עכשיו שאף על פי שהדור שפל כל כך, מכל מקום היה מציאות להציל הרבה מהמון העם לילך בדרך התורה הקדושה דרך האמת אלא שבעוונותינו הרבים המנהיגים הלא טובים הם בעוכרינו. (חידושי תורה בשלח, עמוד קע"ט).

מב. כל מה שהגדולים עושים הדור יעשה

ובעוונותינו הרבים דא עקא עכשיו בדורינו עיקבתא דמשיחא, שהמנהיגים משוחדים מיראת הדור ומיראת התמנות וכדומה נגיעות עצומות המסמות עינים, ונמשכו אחר זה אף שארית

הפליטה יראי ה' מכח המנהיגים כמבואר במדרש רבה פרשת ואתחנן על הכתוב כי תוליד בנים זה שאמר הכתוב כרובן כן חטאו לי וגו', מאי כרובם אמר רבן שמעון בן גמליאל שכל מה שהגדולים עושים הדור עושה כיצד הנשיא מתיר והאב בית דין אומר וכו' הנשיא מתיר ואני אוסר והדיינים אומרים אב בית דין מתיר ואנו אוסרים ושאר כל הדור אומרים הדיינים מתירין ואנו וכו', מי גרם לכל הדור לחטוא הנשיא שחטא תחילה וכו' (דברי יואל מכתבים חלק א' עמוד קל"ה).

מג. הבעל דבר לעת זקנותו נתחכם ומפתה רק להמנהיג להכשיל על ידו יתר העם

וכמו כן היא תמיד אף בשאר אדם מי שהוא עלול שהעולם יכשלו על ידו מתגבר עליו הבעל דבר יותר לפי שהעולם עלולים להכשל על ידו והבעל דבר יכול להרויח על ידו הרבה בפעם אחת, וכמו שהביא החתם סופר זכרוננו לברכה לחיי העולם הבא בתשובה בשם רבו, שהמלך זקן וכסיל לעת זקנותו גמר בדעתו שסגי לו בכסא של שלש רגלים שמפתה רק לשלשה בני אדם, אלת השוחט להאכיל נבילות וטריפות, ואת החזן שלא יערב תפילתו, ואת הסופר להכשיל בתפילין ומזוזות, שאם אין תפילין ואין כשרות ואין תפלה אין צריך יותר לילך אצל כל אחד ואחד בפרטיות, כן מביא החתם סופר שסגי ליה בכסא של שלש רגלים, והיום אין צריך אף לזה שכבר הוזקן יותר ורב לו מאוד לילך אצל שלשה וסגי לי באחד שמפיץ על ידו מינות בעולם שזה כולל יותר, ובזה סגי לי'. (חידושי תורה תשי"ז, עמוד ל"ד)

מג. הבעל דבר לעת זקנותו נתחכם ומפתה רק להמנהיג להכשיל על ידו יתר העם

וכמו כן היא תמיד אף בשאר אדם מי שהוא עלול שהעולם יכשלו על ידו מתגבר עליו הבעל דבר יותר לפי שהעולם

עלולים להכשל על ידו והבעל דבר יכול להרויח על ידו הרבה בפעם אחת, וכמו שהביא החתם סופר זלה"ה [זכרוננו לברכה לחיי העולם הבא] בתשובה בשם רבו, שהמלך זקן וכסיל לעת זקנתו גמר בדעתו שסגי לו בכסא של שלש רגלים שמפתה רק לשלשה בני אדם, אלת השוחט להאכיל נבילות וטריפות, ואת החזן שלא יערב תפילתו, ואת הסופר להכשיל בתפילין ומזוזות, שאם אין תפילין ואין כשרות ואין תפלה אין צריך יותר לילך אצל כל אחד ואחד בפרטיות, כן מביא החתם סופר שסגי ליה בכסא של שלש רגלים, והיום אין צריך אף לזה שכבר הוזקן יותר ורב לו מאוד לילך אצל שלשה וסגי לי באחד שמפיץ על ידו מינות בעולם שזה כולל יותר, ובזה סגי לי'. (חידושי תורה תשי"ז, עמוד ל"ד).

סדר הלימוד ליום יא לחודש

מד. כל המנהיגים עיניהם אל הדור, ועל ידי זה נשפעים מדעות כוזבות

וקל וחומר בן בנו של קל וחומר בדורינו השפל אשר מלבד שבעוונותינו הרבים נתקיים הכתוב ואבדה חכמת חכמינו ובינת נבוננו תסתתר במלוא מובן המילה כמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה, חוץ לזה נה כל המנהיגים עיניהם אל הדור והשפעתו כי צריכים לאותו דבר החזקת טובה והשפעה מהם ומהמונם באופנים שונים, ואין ספק שמשפיעים עליהם בדעות כוזבות. (על הגאולה עמוד קע"ז)

מה. על ידי עוון הדור נענשין בסמיות עינים אף המנהיגים הכשרים

ומבואר בזה בהפלאה שסמיות עינים של המנהיגים שלא להכיר האמת היא בא מאשמת העם שנענשים בכך לסמיות

עיני המנהיגים, וברש"י ז"ל שם בבבא קמא דף נ"ב ע"א על אומרם עבד לנגדא סמותא פי' וז"ל לעז המושכת מנקר עיניה ונכשלת ונופלת בבורות והעדר אחריה, כך כשהמקום נפרע משונאי ישראל ממנה להם פרנסים שאינם מהוגנים, עכ"ל.

ובעוונותינו הרבים תרווייהו איתנהו, שעל ידי עוון הדור נתמנים הרבה פרנסים שאינם מהוגנים אבל גם הכשרים והמהוגנים באים לידי סמיות עינים, והלשון עבד לנגדא סמותא משמע גם כן כדברי הפלאה שנענשין בסמיות עינים אף שאינו מתכוון להרע. (ויואל משה קנ"ב).

מו. תפלת יעקב אבינו עליו השלום על דורנו, אף על פי שהגדולים יפלו בשכחת התורה, ישארו על כל פנים יהודים פשוטים לפליטה

ובזה יובן שיעקב אבינו עליו השלום עשה הפועל דמיוני והתפלל לפני השי"ת אם יבוא עשו אל המחנה "האחת היינו במיוחדים שבדור, והכהו, במכה של שכחת התורה וסמיית עינים כנ"ל, על כל פנים והיה המחנה "הנשאר" שהם סתם יהודים יראים שאינם מן הגדולים הם יהיו על כל פנים לפליטה ולא יפלו תחת השפעתם של אלו. (חידושי תורה תש"כ עמוד ל"ב).

מו. בדור האחרון לא יוכלו לידע הנהגה מן המנהיגים, רק מדורות הראשונים

ובאמת כי אלו השתי בחינות מבוארין בהדיא בדברי רש"י ז"ל הנ"ל בשיר השירים על הכתוב אם לא תדעי לך וגו', שיהיה דור שלא יוכלו לידע הנהגה מן המנהיגים, אבל זה וודאי שהעקבים ניכרים מדרכי הראשונים להתבונן בהם, ויוכל לידע משם המתבונן ומבקש האמת. (ויואל משה עמוד קס"א)

מח. נבואת ישעי' על דורנו

וכמו שהנביא ישעי' מקונן על זה (ישעי' א') שריך סוררים וחברי גנבים כולו אוהב שוחד, וכל זה הפסוק הוא נבואה על

דורנו זה בעוונותינו הרבים שכולם הם אוהבי שוחד, וכמו שישנם הרבה פסוקים שמתנבאים על העתיד. (חידושי תורה תש"כ עמוד ל"ב).

ממ. הוי רועי ישראל

ואוי לעינים שכך רואות ותסמר שערות אנוש בעוונותינו הרבים איך שהם הרועים בדור הזה, וצריכין לסייעתא דשמיא שלא ליפול בהשפעתם. (חידושי תורה תש"כ עמוד ל"ב).

ספר

מנהיגי הערב רב

והסטרא אחרא

ילקוט מאמרים דיבורי נבואה ורוח הקודש מהזהר הקדוש ומהאר"י הקדוש ומהבעל שם טוב הקדוש ותלמידיו הקדושים שבאחרית הימים יהיו רוב המנהיגים והראשים מהערב רב, וסימנים איך להכירם, וגודל החיוב להתרחק מהם ומהמונם, והצורך להתפלל להנצל מהם, וביאורים רבים בענינים אלו

נ. זוהר הקדוש: חמשה מיני ערב רב יש, וסימנם נג"ע ר"ע ה"עמלקים" המה הראשים בגלותא וחומסין את ישראל - ה"גיבורים" המה הבונים בתי כנסיות ובתי מדרשות לא לשם שמים רק להגדיל שמם וגזלן את ישראל

וחמש מין אנון בערב רב ואינון (סי' נג"ע ר"ע) נ"פילים ג"בורים ע"נקים ר"פאים ע"מלקים ובגיניהו נפלת ה' זעירא מאתרהא, בלעם ובלק מסטרא דעמלק הוו, טול ע"ם מן בלעם ל"ק מן בלק אשתאר בבל (בראשית י"א) כי שם בלל ה' שפת כל הארץ, ואלין אנון דאשתארו מאלין דאתמר בהון (שם ז') וימח את כל היקום, ומאלין דאשתארו מנהון בגלותא רביעה אנון רישין בקיומא סגי ואינון קיימין על ישראל כלי חמס, ועלייהו איתמר (שם ו') כי מלאה הארץ חמס מפניהם אלין אנון עמלקים.

גיבורים מינא תליתאה עלייהו אתמר המה הגיבורים וגו' אנשי השם ואנון מסטרא דאלין דאתמר בהון (בראשית י"א) **הבה נבנה לנו עיר ונעשה לנו שם ובנין בתי כנסיות ומדרשות ושוין בהון ס"ת ועטרה על רישוי ולא לשמא דה' אלא למעבד לון שם**

הדא היא דכתיב ונעשה לנו שם וסטרא אחרא מתבגרין על ישראל דאנן כעפרא דארעא וגזלין לון ואחברת עבדתא ועלייהו איתמר (שם ז') והמים גברו מאוד על הארץ. (זוהר בראשית דף כ"ה).

סדר הלימוד ליום יב לחודש

נא. ביאור על הזוהר הקדוש: המתמנה על הציבור ומנהיגם ברחמים בידוע שנשמתו מכנסת ישראל - אבל המתמנה בכלי חמס נשמתו משורש נחש - הבונים מוסדות התורה לקנות להם שם ולהתגבר בזה על העם למשול עליהם ביד חזקה המה ה"גיבורים" מהערב רב

איתא בכתם פז הגאון המקובל האלוקי עיר וקדוש כמורנו הרב רבי שמעון לביא זצוק"ל בעל מחבר זמר בר יוחאי, וז"ל בדף פה: אית ערבוביא מסטרא דנחש ואית ערבוביא מסטרא דע' ממנן על אומין דדמו לחיון ובעידן, ואית ערבוביהא דשדין ורוחין ולילין וכוהו מעורבבין בישראל וכו', הם הם הנקראים ערב רב הם אשר החרבו מקדשינו ועוד היום רבים מה בישראל הם המראים תומה ותחתיה תעמוד הבהרת, כאשר יתבאר בהדיא בחמשת מלכי הקליפה אשר יזכור, ומאלין דאשתארו מנהון בגלותא רביעאה אינון רישין בקיומא סגיא ואינון קיימין על ישראל כלי חמס, אמר כי אלה הרודים בעם ישראל בפרך לא מבני ישראל המה וזה להם האות כי כל המתמנה על הציבור ומנהיגם ברחמים ונותן נפשו עליהם בידוע שנשמתו "מכנסת ישראל" כי מרחמם ינהגם, אמנם המתמנים על ישראל בכלי חמס נפשותיהם באה משורש נחש וכו', המין השלישי נקרא גבורים וביאר מי המה אלה ואמר עליהו אתמר המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם הם דור הפלגה שבאו מנמרוד הוא היה גבור ציד כמו שביארו

להמריד העולם לפני הקב"ה בדור הפלגה אנשי "השם" אשר אמרו הבה נבנה לנו וכו' ונעשה לנו "שם" להפרידה מאלוף וכו', ואמר שמהם הם אותם הבונים בתי כנסיות ובתי מדרשות השמים בהם ספר תורה ועטרת על ראשו, ואין כוונתם רק לקנות להם שם ולא לשם שמים כי כן עשו בוני המגדל וכו'. כי לא יבנו הם בתי כנסיות ובתי מדרשות רק להיות חרב בידם לעשות חפצם ורצונם להתגבר על העם המה הגיבורים המתגברים על ישראל העניים המורדים ועלייהו איתמר והמים גבר מאוד מאוד על הארץ הם מיוחסים אל המים הזדונים מי המבול לא אל מי התורה הנקרא מים חיים, עכ"ל.

נב. בזמן שהערב רב הם ראשים על ישראל כאילו שולטין על הקדוש ברוך הוא

ומה כתיב קחו מאתכם תרומה לה' ולא מערב רב דלא אתקריאו קהלה וחיבור עד דאתעבר מנהון ערב רב כביכות בזמנא דמתערבין ביניהו כאילו לא הוו גוי אחד, ובג"ד קחו מאתכם תרומה ולא משותפו אחרא דלא בעינא לשתפא אחרנין בני ובייניכו, ולא עוד אלא כד ערב רב אינון מעורבין בישראל מה כתיב (איכה א') היו צריה לראש, וישראל בתר דמתעברי מיניהו אלין מה כתיב שאו את ראש כל עדת בני ישראל, ולא עוד אלא דאמר קודשא בריך הוא אנא בעי לדיירא עמכון הדא היא דכתיב (שמות כ"ה) ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, ולא עוד אלא כד בני ישראל בגלותא עלייהו איתמר מי מעכב שאור שבעיסה, והא אוקמוה מארי מתני' בזמנא דערב רב אינון ראשים על ישראל כביכול כאילו (ס"א עברין שולטני דקודשא בריך הוא) עבדין שלטנו בקודשא בריך הוא וייעלון במשפטי כוכביא ומזלי ובג"ד צווחין ואמרין (ישעיה כ"ו) ה' אלהינו בעלונו אדונים זולתך. (זוהר פרשת פנחס רעיא מהימנא).

נג. יותר מעכבין את ישראל בגלותא הערב רב מהאומות העולם

ובגין דערב רב אינן שאור שבעיסה ואינן אומין דעלמא דמיין למוין יתיר מעכבין בגלותא ערב רב לישראל מאומין עכו"ם כמה דאוקמוה רבנן מי מעכב שאור שבעיסה מעכב, דאינן דבקיין בישראל כשאור שבעיסה. אבל אומין עכו"ם לאו אינן אלא (תהלים א') כמוין אשר תדפנו רוח. (רעיא מהימנא פרשת פנחס).

נד. כל טוב שעושין הערב רב עושין רק לתועלת עצמן

ויפן כה וכה וירא כי אין איש אלא איש לדרכו פנו, בעסקין דלהון באורחין דילהון איש לבצעו מקצהו, בבצעא דהאי עלמא, לירתא האי עלמא, ולא אינן מסטרא דאלין דאתמר בהון (שמות י"ח) אנשי חיל יראי אלקים אנשי אמת שונאי בצע, אלא כולהו צווחין בצלותין ביומא דכיפורי ככלבים, הב הב לנא מזונא וסליחה וכפרה וחיי, כתבנו לחיים, ואינן עזי נפש ככלבים דאינון אומין דעלמא דצווחי לגביה, ולית לון בשת אנפין, דלא אית מאן דקרא ליה בתיובתא דיחזור שכינתה לקודשא בריך הוא, דאיהי מרחקא מיניה למהדר לגביה, ואדמיין לכלבים דאתמר בהון (תהלים ק"ו) ויתערבו בגויים וילמדו מעשיהם, ואינן ערב רב, דכל חסד, דעבדין לגרמייהו עבדין. (תקוני זוהר תקונא שתיטאה דף כ"ב ע"א וע"ב).

סדר הלימוד ליום יג לחודש

נה. אוי להם לישראל כאשר הערב רב הם הראשים

ווי לישראל כד אתבלעו בערב רב, דעלייהו איתמר (בראשית מ"א) ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראהין רע כאשר בתחילה.

בזמנא דגלותא כל ממנן דאומין דעלמא וערב רב אתמר בהון (איכה א) היו צריה לראש אויביה שלו, צריה, וודאי אינן ערב רב, עלייהו אתמר (ישעיה א') שרך סוררים וחברי גנבים כלו אוהב שוחד וגו', אויביה שלו, אלין עשו וישמעאל ושבעין ממנן, דאינן כולוהו בשלוה בעותרא וישראל בדוחקא בעניותא. ובגין דא ווי לעלמא כד אתבעלו בערבוביה בישא, ומאן גרם דאתבלעו במעייהו ולא נודע כי באו אל קרבנה, בגין דעובדיהון בישין בידיהון, הדא היא דכתיב (תהלים ק"ו) ויתערבו בגויים וילמדו מעשיהם. (תיקוני זוהר, תיקונא חד ועשרין דף נ"ב ע"א).

נו. הגר"א מווילנא זי"ע: הערב רב דבוקין מאוד בישראל ולא יהיה הגאולה עד שיתבררו מישראל על ידי קושי הגלות חמשה מיני ערב רב יש ביאור ה' מיני ערב רב - המה ראשי ישראל בגלות וגורמים כל הצרות

כמו שבתבואה יש שלשה מיני פסולת מוץ ותבן וסובין, כן בישראל שנמשלו לתבואה כמו שכתוב (ירמיה א') ראשית תבואתו, נמצאו שלשה מיני פסולת שהם ישמעאל ועשו וערב רב, ונגד אברהם ויצחק שמהם יצאו ישמעאל ועשו, יבואו שני משיחים שהם משיח בן יוסף ומשיח בן דוד (תיקוני זוהר חדש ל"ו א' והם נגד מצוות עשה ולא תעשה) והם יבררו את ישראל ממוץ ותבן וכו', ויהיו כמוץ לפני רוח, ובית עשו לקש, אבל עדיין לא יהיה בירור גמור עד שיבררו מן הערב רב שהם נגד הסובין שהם דבקים בחטה מאד, והם הפסולת שכנגד יעקב (והם נגד ביטול תורה ופריקת עול מלכות שמים), (תיקוני זוהר נ"ג א') והם דבוקים מאוד בישראל וישראל לומדים ממעשיהם (עיין לעיל בהערה ב' פ"ב), והם העשירים עליזי גאוותך (ועליהם אמרו (סנהדרין צ"ח) אין בן דוד בא עד שיכלו גסי הרוח מישראל וכו') וכמו שאי אפשר להפריד הסובין מהקמח עד שתטחון התבואה היטב, כן אי אפשר להפריד הסובין מקמח עד שתטחון התבואה היטב, כן אי אפשר להפריד הערב רב רק על ידי קושי הגלות.

(זה שאמר (עמוס ט') והניעותי את בני ישראל כאשר ינוע בכברה וכו' בחרב
 ימותו כל חטאי עמי וכו' ביום ההוא אקים את סוכת דוד וכו') ועל זה נאמר
 (הושע ב') הנה אנכי מפתיה והולכתיה המדבר וכו', ושם יתבררו
 כל רשעי ישראל בשלשה ימי אפילה, (ושם יסבלו צרות גדולות
 שיאכלו מלוחים ושאר צרות, תיקוני זוהר חדש כ"ז ג'. ועיין מ"ש בזה באריכות
 בספר אמונה והשגחה דף י"ט כ' כ"א) והם הגורמים כל ביטול תורה
 ואריכת הגלות, ונקראים נג"ע ר"ע (ראשי תיבות נפילים, גיבורים,
 עמלקים, רפאים, ענקי). נפילים הם הרודפים אחר התאוה כמו
 שכתוב הנפילים היו בארץ וכו' אל בנות האדם וכו', גיבורים
 הם אנשי השם שבונים בתי כנסיות ומתנדבין תכשיטין לספר
 תורה לעשות להם שם, עמלקים הם ראשי ישראל בגלות כלי
 חמס וגוזלים לעניי ישראל ועליהם נאמר היו צריה לראש
 (תיקוני זוהר חדש ל"ז ב'), רפאים הם שמתרפים לעשות גמילות
 חסדים וצדקה עם בעלי תורה, ענקים הם המזלזלין תלמידי
 חכמים (תיקוני זוהר צ"ב ג' ועיין לעיל בהערה ד"ה כמו שניצוצי) וכל
 עזי פנים ורשעים שבדור הם מגלגול נשמתן של ערב רב ובני
 קין, וכל הגלות והצרות וחורבן בית המקדש הכל על ידי מה
 שקיבל משה לערב רב שהוא סבור שהם גירי צדק מצד הטוב
 שעליהם אמרו (פסחים פ"ז) לא הגלה הקדוש ברוך הוא את
 ישראל וכו' אלא שיתוספו עליהם גרים, אבל הערב רב הם מצד
 הרע שהוא הראשי תיבות של הערב רב, וז"ש אוי לנו כי פנה
 היום כי ינטו צללי ער"ב, הם הערב רב שעשו העגל בזמן הערב
 כמו שכתוב כי בושש משה באו שש (שבת פ"ט) ויש גם כן ערב
 זעירא וז"ש בין הערבים ב' ערבים שהם ערב רב וזעיר, וכנגד
 זה התקינו מנחה גדולה וקטנה להתיש כח הרע של בין
 הערבים (תיקוני זוהר חדש ל"ד א). ונקראים ערב רב מפני שהם
 ראשי העם בגלות ולכן נקראים רב, רב החובל (תיקוני זוהר ס"א
 א') וכמו שכתוב זכריה (י"א) לא קראתי נועם ולא' קראתי
 חובלים, וזה מרומז במ"ש וישם את השפחות ואת ילדיהן
 ראשונה, הם הערב רב שהם ראשי העם, ואת לאה וילדיה

אחרונים, הם העמי הארץ הטובים שהם כפופים תחת הערב רב, ואת רחל ואת יוסף אחרונים הם התלמידי חכמים שהם שפלים מכולם והם נקראים ע"ש רחל שהיא עקרת הבית, וכן נקראים ישראל ע"ש יוסף (תיקוני זוהר חדש). (אבן שלמה פרק י"א).

סדר הלימוד ליום יד לחודש

נז. ליקוטים מהגר"א מווילנא זי"ע: יראי חטא ימאסו בעיני הערב רב דהן ראשין בגלותא

חכמת המסכן בזוייה (קהלת ט') ובפרט בגלותא, והיא אצל העניים ואביונים, והיא בזוייה בגלותא כמש"כ (סוטה מ"ט) וחכמת סופרים תסרח ויראי חטא ימאסו, והוא בעיני הערב רב דהן ראשים בגלותא, וכן יהיו הערב רב לפני התלמידי חכמים לעתיד לבוא, ועל זה נאמר (שמואל א' ב') כי מכבדי אכבד ובוזי יקלו (תיקוני זוהר קי"א ע"א, ד"ה וחכמת המסכן, ועיין זוהר משפטים קי"ד ע"א, ד"ה נחיתו דילך).

נח. הערב רב קופצים להורות אף על פי שלא הגיעו להוראה לעשות להם שם גדול

אדם הראשון חטא בשביל הנשמות שהיו כלולים בו מערב רב אינון גרמו לו לחטוא, וכן משה רבינו עליו השלום היה כל אותו הדור ששים רבוא, ורוחו מתפשט עליהם גם על הערב רב, ועל ידי כן בא לכלל טעות, והן ערב רב שרוצים להיות להם שם רב וגדול והם קופצים להורות, אף על פי שלא הגיעו להוראה, וכעס עליהם משה ובא לכלל כעס בא לכלל טעות, והכה בסלע וגרם שלא ימצאו הלכה פסוקה במקום אחד,

ויצאו המים טיפין טיפין בקושיות ופירוקין. (יהל אור בראשית כ"ח ע"ב, ד"ה ומשה בגינייהו).

נמ. כל עזי פנים ורשעים שבדור הן מהערב רב

כל הגלות וחורבן בית המקדש וכל הצרות הכל על ידי קיבול משה רבינו עליו השלום לערב רב, וכל עזי פנים ורשעים שבדור הן מנהון רצונו לומר מנשמתין דילהון שהן גלגול דילהון וזה שאמרו בגמרא (ביצה ל"ב ע"ב) הני מערב רב קאתי. (תיקוני זוהר צ"ז ע"א, ד"ה ועלייהו).

ס. רוב מתתקע"ד דורות הם עכשיו בעקבתא דמשיחא

רוב מאותן תתקע"ד דורות שבהן היה בונה עולמות ומחריבן הוא עכשיו בסוף הימים בעקבתא דמשיחא חוצפא יסגי, ואמרו (חגיגה י"ד ע"א) שהן עזי פנים שבדור והם הערב רב. (תיקוני זוהר חדש כ"ז ע"א, ד"ה ודא ממלל, ועיין ספר ד"צ ג' ע"א).

סא. הגר"א מוילנא זי"ע: ביאור חמשה מיני הערב רב - לא יהיה הגאולה עד שיעברו מן העולם

חמשה מיני ערב רב א' בעלי מחלוקת ובעלי לשון הרע, ב' הרודפים אחר התאוה כמו זנות וכדומה, ג' הרמאים שמראים עצמם כצדיקים ואין לבם שלם. ד' הרודפים אחר הממון, והמחלוקת תחילה כי המחלוקת כנגד כולם, והם הנקראים עמלקים ואין בן דוד בא עד שיעברו מן העולם, ועליהם נאמר (דברים כ"ה י"ט) תמחה את זכר עמלק כמבואר בזוהר. (אדרת אליהו, פרשת דברים).

סב. עוד מהנ"ל: עוד ביאור מחמשה מיני ערב רב

עמלקים רישין דבני ישראל בגלותא, וגוזלים לעניי ישראל והן מסטרא דדור המבול ונשמתין דילהון, ונצטרפו במצרים ונפרד הרע בערב רב, וכד קביל לון משה עליו השלום נתערבו נשמתן בישראל, והוא הגלות הזה גלות הרביעי, והם מסטרא דדור

הפלגה והנפילים גיבורים (בראשית ו, ד') הן אנשי השם דכל עובדיהון בשביל לעשות שם רפאים (שם) הם שאינם רוצים לעשות גמילות חסד וצדקה עם בעלי תורה ענקים (שם) המזלזלים בתלמידי חכמים. (תיקוני זוהר צ"ז ע"ב, ד"ה עמלקים).

סג. אותן העומדים כלי חמס על ישראל המה משורש עמלק - זה גמר הבירור להפריד הטוב מן הרע

ומעתה תתבונן גם כן מה שכתוב בזוהר בשלח דף ס"ז ע"א א"ר יהודא בלכ דרא ודרא בכל דרין דאתיין לעלמא לית לך דר דלית בהו מההוא זרעא בישא וקודשא בריך הוא אגח בהו קרבא עכ"ל כי כל היועצים עצמות רעות על ישראל בכל דור ודור ובכל אומה במלכותם, הנה העצה בא מהדעת והוא מהדעת והוא מהדעת דסטריין א' אשר הוא שורש עמלק וכן גזרו אומר בזוהר בראשית אשר גם כל העומדים כלי חמס על ישראל בדריין בתראין כתות הערב רב אשר בקרבינו הם יושבים מינים מוסירים אפיקורסים הן מה משורש עמלק הדע"ת דס"א ער"ב ר"ב בגימ' דע"ת והמה אשר אמרו בדור המדבר כי זה מש"ה האיש (דעת דקדושה) לא ידענו' וכו'.

והנה ידיד הקורא כאשר תראה בדורות הללו (עיקבתא דמשיחא) אשר בעוונותינו הרבים נתרבה האפיקורסות, וגם אותן דקיימין כלי חמס על ישראל לפשוט את עורם מעליהם בעצות רעות בחוקים לא טובים, וד"ל, הנה תצפה לרגלי משיחא דהנה זה גמר הבירור להפריד הטו"ב מן הר"ע אשר בעוונותינו הרבים על ידי עץ הדע"ת טוב ורע נתהווה מה שנתהווה, וכאשר יוגמר הבירור במהרה בימינו, הנה בא יבוא משיח צדקינו ולא יאחר. (בני יששכר מאמרי חודש אדר מאמר ג' מלחמה לה' עיין עוד מדברי והרב הקדוש בזה הענין לקמן פרק כ"ג אות י"ד).

סדר הלימוד ליום טו לחודש

סד. מחמת שהיו ישראל מופרשין מן הערב רב באכילה שלא אכלו מאכל א', ובתפלה שהתפללו בפני עצמן לכך עשו את העגל - התיקון לזה לדורות להתפרד מאתם ויעשו להם בית המדרש בפני עצמן, גם לא לאכול עמהם ביחד - הערב רב מתאווים למנהיג שיהיה עמהם תמיד במאכל ובתפלה - ומתמנים בשביל כסף שנותנים - גם אוספים כסף וזהב על ידי הרבנות למלאות חסרונם - הסמ"ך מ"ם התחכם שאינו מפתה את כל אחד רק מעמיד שוחטים ושליח ציבור מכת דיליה ועל ידי זה נכשלים כל העם בטריפות ובתפלה

ונראה לי דמבואר בזוהר (כי תשא קצ"א ע"א וע"ב) דישראל עם קודש לא עשו את העגל רק ערב רב שהם שני אנשים יונס ויומברוס דעבדי חרשין משש ולמעלה שהוא מנחה גדולה שנקרא ערב רב וכו' ותלמיד חכמים כל ענני יקר במדבר חפיין רק לישראל לחוד שנאמר וה' הולך לפניו יומם וערב רב וכל בעירין הוו לבר וכו' ותו ישראל אכלו המן ולא ערב רב וקרא אכריז ובני ישראל אכלו את המן בני ישראל ולא אחרא וכו' והשתא קמו ואמרו או נהא כלנא עמא חדא ונהוי בכללא עמכון או יהא לון מאן דיהך וכו' וזה שאמרו אשר ילכו לפנינו א' אהרן חס ושלוש דאלו ישתתפון בעמא קדישא וכו' ואהרן לטב אתכווין אלא סגי אין מישראל אשתתפו בלבא עמהם ובגין כך אתא משה איצטריך לבררא וכו' יעוי"ש.

העולה מזה לפי שהיו ישראל נבדלין ומופרשין מן ערב רב בתרי גווי באכילה שלא היו אוכלין מאכל א' וגם שלא לאכול מאכל שלנו, וכאשר עיני ראו ולא זר מלחמה זו תמיד במי שרוצה להתקדש ולהיות פרוש להתפלל במנין בפני עצמו מאחר שאי אפשר להתפלל בציבור שעושין מצות אנשים מלומדה וכמה טעמים כיוצא בזה, ובענין אכילה לא אכשרי

דרא שהכל שוחטים אפילו שאינו בקי בהלכות שחיטה ואינו ירא שמים והוא נגד רבותינו הקדושים שהזהירו הפוסקים ראשונים ואחרונים שיהיה השוחט ירא את ה' מרבים, ובפרט בענין חוש מישוש והרגשת בדיקת הסכין שהוא לפי כוונתו יראת הלב, וכמו שכתוב רבינו יונה (הובא בשולחן ערוך יורה דעה הלכות שחיטה) יעוי"ש.

ובוודאי הפורש ממאכלי העולם קדוש יאמר לו כי הרבה אינן בקיאים בהלכות מליחה ושטיפה שהרבה דינן מסתעפים ממנו, ובזמנינו היו כמה מוכיחים דורשים הלכות מליחה לנשים בפרטות ולא כן עתה, ובוודאי מי שרוצה להתקדש לא יסב במסיבתו, וכאשר מוהרש"ל הזהיר לתלמידו בעל של"ה במאכל יותר מכל (בשל"ה שער האותיות אות קדושה) יעויין שם. וכן שמעתי מחכם אחד כי עתה התחכם היצר הרע שלא יצטרך לילך לפתות וללכוד ברשתו כל יחיד ויחיד רק כל עצמו ללכוד את היחיד אשר רבים נכשלים בו, והוא שמעמיד שוחט בעיר אחד מסטרא דיליה המאכיל טריפות לרבים, וכולם נלכדים ברשתו עבור זה, וכן הש"ך שהוא סרסור בין ישראל לאבינו שבשמים להוציא רבים ידי חובתן, ורבותינו הזהירו (תענית ט"ז ע"א) בפסוקים ראשונים ואחרונים שיהיה הש"ך המובחר שבעם ולא כן עתה שבוחרין הגרוע שבעם כנודע. ואין להאריך בזה, ובוודאי צריך לעשות כמו שכתוב הרמב"ם (הלכות דעות פרק ו' הלכה א') עד מי יתנני מלון מדבר וכו' יעויין שם, ואהרן שראה רוע כוונתם להתערב עם ישראל כדי למשוך עם ישראל למדריגתו, לכך אמר אם ישתתפון עם עמא קדישא וכו', ומזה יצא העגל שעשו הערב רב אלוקי זהב וכמו שכתוב בסנהדרין בפרק קמא (דף ז' ע"ב) מלא תעשון אתי אלוקי זהב, הא דעץ שרי בתמיה אלא א"ר אשי אלוקי הבא בשביל זהב, ופירש מוהרש"א שני אופנים וז"ל כי שתיים רעות עשו שהם מתמנין בשביל זהב שנתנו לשררה וגם שרוצין לאסוף זהב וכסף על

ידי הרבנות למלאות חסרונן וכו', וכבר באו רבותינו וכו' עד ובירושלמי (ביכורים פרק ג' הלכה ג') אמר ר' מנא מיקל לאילין דמתניתין בכספא ר' אמי קרא עליהון אלוקי זהב אין קורין אותו רבי ואין עומדין בפניו, והטלית שעליו כמרדעת של חמור וכו' יעוי"ש.

סדר הלימוד ליום טז לחודש

סה. ובזה יובן פרשה הנ"ל שהיא היה במדבר והיא נוהגת בכל זמן עד ביאת משיחנו במהרה בימינו, וז"ש וירא העם כי בושש משה שהוא רמז מוסר בזמן ההוא ולדורות בענין הנהגת המוני עם רבניהם שיש כשירי ראשי הדור העוסק בתורת ועבודת ה' עד שש שעות ביום שאז הוא זמן סעודת תלמידך חכם המאוחר לכולם כמו שאמרו בפרק קמא דשבת (י"ד) וכמו שהיה משה ראש לכל דורו שהיה דור דעיה כך בכל דור ודור הראש שבהם הכשירים הם מניצוצי משה רבינו עליו השלום, וכמו שכתבו בתיקונים (תיקון סט, ועיין זוהר פרשת עקב ברע"מ רע"ג ע"א) ובמדרש וז"ש מה שהיה הוא שיהיה זכו' (קהלת א') וכ"כ בל"ת שש מאות אלף רגלי וגו' וגם בל"ת מי שיש לו דעה נקרא משה וכאשר היה בדורו של משה כך היא בכל דור כי גם הוא הערב רב שיש בכל דור ודור כמו שכתוב בכתבים, וז"ש וירא העם כי בשש משה שהרב כשר שבעירם שהוא לבוא לפקח בעסק הקהל גם כי בא שש שעדיין עוסק בהתבודדות שהיה הזמן צריך אז לזה מיד קמו בתערומת ואמרו עשה לנו אלוקים שילכו לפנינו כי אנחנו כבירה בלא מנהיג שהוא עוסק תמיד במלאכתו מלאכת ה', ואנחנו בני העיר כצאן בלא רועה, וכאשר בזמנינו היה מסירה לפני השררה, וצריכין אנו למנהיג, וביארו דבריהם ואמרו כי זה משה האיש לא ידענו מה היה לו ורצה לומר כי זה משה שהיה איש גבר בגוברין להיות מנהיג עתה

לא ידענו מה היה לו שלקח דרך אחרת לבחור בבדידה, ומעתה אינו ראוי להיות רב ומנהיג לנו גם כי יבוא אחר כך כי צריכין אנו לראש כזה שנהיה עמו בכללות א' במאכל ובתפלה שלא יפרוש ממנו בכל עת, וז"ש אשר ילכו לפנינו מה שאין כן משה וישראל שהם נפרדין ממנו על ידי ענני יקר ובאכילת מן וכו' והרמז לדורות על ידי שעושה עם אנשי יחידי מנין בפני עצמו, וגם אינו אוכל עמהם במסיבה כלל שזה היה סיבה לערב רב לעשות עגל זהב, וכמו שכתוב בזהר הנ"ל, וכן לדורות מצד זה יצא עגל זהב שהיא אלוקי זהב שנתמנה על פי השררה בשביל זהב, וכשארין סיפק בידו עושה שידוכין בעיר, וכמו ששמעתי פירוש הש"ס (בכורות ה' ע"א) משה רבכם גנב או קוביוס טוב שגונב נפשות כדי להתחתן עם ס' רבוא ישראל וכו' ומשום הכי עתה רבים הם הרבנים בעיר, וז"ש אשר ילכו לפנינו שאיוו לאלקות הרבה (סנהדרין דף ס"ג ע"א) שהוא הרב והמחותנים עד שמצד זה נעשה קטטות ומריבות, ומצד זה נשתברו הלוחות שנסתלקה תורה מהעיר עד שברחמי השי"ת חזר ושלח את משה וטחן העגל לעפר כדי להראותו שאין בו ממש, אף שילכו לפניו וחזרו וקבלו אותו לרב ובדק כסוטות (עבודה זרה דף מ"ד ע"א) ופירוש כסוטות עיין אחרי זה במצות סוטה, ותבין היטיב ונתברר הטוב מן הרע שמהם מתו בחרב מהם במגיפה מהם בהדרוקן (יומא דף ס"ו ע"ב) ובסוף שכשעמד משה בתפלה ונמחל לישראל וצוה לעשות משכן מכסף של ישראל לבד ולא מערב רב, וכמו שכתוב בזהר (ויקהל קצ"ה ע"ב) ויקהל משה את כל עדת בני ישראל קחו מאתכם תרומה וגו' והרמז לדורות שיעשו בית המדרש ליחידי ישראל שיהיו נפרדים מהמוני עם כי אי אפשר שיהיו בכללות א' והיא תיקון מה שקלקלו תחילה להתרעם בזה, וכאשר הי במקדש עזרת כהנים ועזרת ישראל לבד. (ואני הכותב בדין הוי עובדא הנ"ל מרישא לסיפא ומרומז למה דווקא זה האיש צוה לעשות בה"מ בשארי גראד). (תולדות יעקב יוסף פרשת נשא דף ת"ס).

סו. הרב הקדוש רבינו נחמן מברסלב זי"ע: יש רועים של הסטרא אחרא וכופין אנשים לתחות שיעבודייהו - עיקר מלכותם הוא על ידי עזות, והעצה להנצל מהם הוא גם כן על ידי עזות לעמוד נגד עזותם

ואי אפשר לבוא לאלו הרועים, שהם כלליות של הקדושה, אלא על ידי עזות, כמאמר רבותינו זכרוננו לברכה (אבות פרק ה') הוי עז כנמר, כמו שכתוב (שמות ט"ו) נחלת בעוז אל נוח קדשך, היינו על ידי עזות נכנסין לתוך הקדושה, כי יש רועים של הסטרא אחרא, והם גם כן מפורסמי הדור, וכופין אנשים לתחות שיעבודייהו, ועיקר מלכותם הוא על ידי עזות, כי עזות מלכותא בלא תנא (סנהדרין ק"ה ע"א), והם ככלבים בעזותם, בבחי' ישעיה נ"ו והכלבים עזי נפש המה רועים, והן פני הדור כפני הכלב (סוטה מ"ט ע"ב), ועל כן כדי להנצל מהם מתחת ממשלתם אי אפשר רק על ידי עזות, לעמוד נגד עזותם, ואז נהלת בעוז אל נוח קדשך, שנכנס לתוך הקדושה. (ליקוטי מוהר"ן ח"א סימן כ"ב, חותם בתוך חותם).

סדר הלימוד ליום יז לחודש

סז. יש רב דקליפה - הוא גדול ותקיף לפי שעה, אך אין לו קיום כלל ולבסוף כלה ונאבד

אך רשעים הדוברים על צדיק עתק בגאווה ובוז, מאין מקבלין הם הרוח להשלים החיסרון, אך דע שיש רב דקליפה, והוא בחי' עשו, כמו שכתוב בעשו (בראשית ל"ג) יש לי רב והוא בחי' (שם ל"ו) אלופי עשו, וכמו שתרגום אונקלוס רברבי עשו, בחי' הרב דקליפה, ומהם מקבלין הרשעים הרוח, והוא בחי' רוח הטומאה רוח הסערה כמו שכתוב שם כ"ז הן עשו אחי איש

שעיר, ועל כן הרוח שלהם גדול ותקיף לפי שעה, כמו רוח סערה שהוא גדול בשעתו, ועל כן (תהלים יו"ד) כל צורריו יפיח בהם, יפיח דייקא, שמתגבר עליהם על דיי בחי' רוח פיו שהוא גדול בשעתו, אך שאין לו קיום כלל, ולסוף כלה ונאבד, ומסער גופיה ונשמתיה, וכמו שכתוב (דברים ז') ומשלם לשונאיו אל פניו להאבידו, ומשלם לשון שלימות החסרון שנמשך לו, דהיינו בחי' אריכת הרוח, וזהו אל פניו, כי פניו הוא בחי' הרוח, כמו שכתוב (ישעיה ג') הכרת פניהם ענתה בם זה החוטם (יבמות ק"כ). שהוא בחי' מהרות, כמו שכתוב ויפח באפיו נשמת חיים, כל אשר נשמת רוח חיים באפיו, אך הוא להאבידו, כי אף שהוא גדול לפי שעה, לסוף נאבד כנ"ל, וזהו בחי' (ירושלמי תענית פרק ב' הלכה א') ארך אפים לרשעים, כי הרוח הנשימה, הוא בבחי' ארך אפים, והיינו מאריך אפי' וגבי דיליה, כי אף שלפי שעה הרוח גדול ותקיף, בחי' מאריך אפיה, אך לסוף גבי דיליה כנ"ל: ועל כן נקראים ישראל (ישעיה נ"ד) עניה סוערה, כי הם עכשיו תחת ממשלת עשו איש שעיר, בחי' רוח סערה הנ"ל, אך הדבוק בצדיקים, מקבל הרוח חיים, שלימות החסרון, מהצדיק והרב דקדושה. (ליקוטי מוהר"ן ח"א סימן ח', ראיתי מנורת זהב).

סח. האור החמה: אף הנולדים מזרע ישראל יתרחמי ששורשם מעמלק - כן מבואר גם מהרמב"ם והוא על פי סוד הגלגול

על פי מה דכתיב בזוהר הקדוש פרשת בראשית (דף כ"ה ע"א) חמש מינון אינון בערב רב וכו' ומאינון דאשתארו בגלותא רביעאה וכו' אינון קיימין על ישראל כלי חמש וכו' אלין אינון עמלקים, ועוד אמרו בזוהר הקדוש תמחה את זכר עמלק אלין ערב רב מעורבים בישראל, וביאר באור החמה דאף באלו הנולדים מזרע ישראל יתרחמי ששורש נשמותיהם מסטרא דעמלק, וכבר ביארתי מ"ש הרמב"ם ז"ל באגרת תימן, וכבר הבטיחנו הבורא יתברך שכל מי שעמד על הר סיני, שהם

מאמינים בנבואת משה רבינו עליו השלום בכל מה שבא על ידו, הם ובניהם ובני בניהם עד עולם וכו', לפיכך יש לדעת שכל מי שנטה מדרך הדת הנתונה במעמד ההוא, שאינו מזרע האנשים ההם, וכן אמרו רבותינו זכרונם לברכה על כל המסתפק בנבואה, לא עמדו אבותיו על הר סיני עכ"ל, ולכאורה הרי יתרמי לפעמים שאבותיו מוחזקים לכשרים וצדיקים ומיוחסים, ואיך אפשר לומר שלא עמדו על הר סיני, אכן יתבאר על פי דברי הרמב"ן ז"ל בפרשה נצבים על הפסוק פן יש בכם שורש פורה ראש ולענה וזלה"ק משורש מתוק לא יצא מר, וכל אשר לבבו שלם עם השם הנכבד לא יוליד מודה בה, ואל תקשה עלי בזה מן הכתוב והוליד בן פריץ, כי אמת הדבר וסוד גדול לא אוכל לפרש בו עכ"ל, והרקנטי והש"ך על התורה גילו סודו שהוא סוד הגלגול, ר"ל שבגלגולים הקודמים שורש נשמותיהם ואבותיהם מערב רב, ומשם ינמשך בחי' נפש רעה אליו להיות מודה בעבודה זרה חס ושלום, ועל דרך זה יתבאר גם כן דברי הרמב"ם ז"ל ב"מ"ש שכל מי שנטה מדרך הדת הנתונה במעמד הר סיני שאינו מזרע אנשים ההם, אף שלפי הראות הוא מזרע אנשים כשרים ומיוחסים, אבל שורש נשמותיהם מערב רב ואלו הם אבותיו בגלול הקדום, והן המה הערב רב המעורבים בישראל שהזכירו בזוהר הקדוש הנ"ל ומבואר בזוהר הקדוש בכמה מקומות דהגלות היותר קשה הוא גלות ישראל בערב רב. (דברי יואל פר' וישלח דף ק"כ)

סמ. הרב הקדוש מצאנו זי"ע: רוב הרבנים והחסידים והבעלי בתים שבדור המה מהערב רב כל מעשיהם בשביל כבוד וממון לשרור על הציבור

וזה יש לומר שכוונת הפסוק שאמר אלה הדברים וכו' היינו שה' צוה שלא יתחברו עם הערב רב בשום פעם, ועל ידי זה יהיה ראויים לבנות משכן כי ישראל בעצמם קדושים אך הערב

רב כל חסדי' דעבדי לגרמי' עבדו כנראה בעליל שהרבנים והחסידים והבעלי בתים שבדור המה בעוונותינו הרבים רובן מערב רב ורצוים לשרור על הציבור וכל מעשיהם רק לגרמיה לקבל כבוד וממון, ולכן אין להתחבר רק עם עובדים באמת שמוסרים נפשם לה' לא לקבל שום תועלת לעצמם. (דברי חיים השמטות פרשת ויקהל).

סדר הלימוד ליום יח לחודש

ע. כבר כתב כן גם האריז"ל עד דורו שרוב הדור הוא מהערב רב - אנן מה נענין אבתריה בדור זה - מי יודע אם נשאר אחוז א' שומרי תורה ומצוות ומאמינים כראוי

וכתב בדברי חיים על המועדים בסוף הספר השמטה לפרשת ויקהל שדבר שם הרבה להזהר שלא להתחבר עם הערב רב, וכתב באמצע וז"ל כנראה בעליל שהרבנים והחסידים והבעלי בתים שבדור המה בעוונותינו הרבים מערב רב, יעוי"ש שהאריך, והרבה היו תמהים על הדיבורים הללו שיצאו מפה קדוש בדור שהיה מלא תורה ויראה והרבה גדולים וקדושים, וראיתי אחר כך בשער הפסוקים להאר"י ז"ל פרשת ואתחנן שדבר שם הרבה מהערב רב שקבלם משה והיה בזה תקלה, וכתב באמצע דבריו ועתה רוב הדור מהם, והרי שכתב כן גם על דורם של האר"י והרח"ו זלה"ה, ואף שנולדו אצל ישראל, אבל הנשמות הם מערב רב כמו שביאר באור החמה, ומה נאמר ומה נדבר בדור השפל הזה שבדורות הקודמים היו רובא דרובא מישראל שומרי תורה ומצוות כמו שכתוב בישמח משה פרשת תבוא, ודעת הפני יהושע שהחזקת כשרות שבפוסקים הוא רק חזקה מחמת רוב, יען שרוב ישראל כשרים, אלא שהיה הרבה שלא היה כוונתם לשמים כראוי אף שהיה כמה גדול וקדושים אין מספר, אמנם בדור זה בעוונותינו הרבים

שמיעוטא דממיעוטא בתכלית המיעוט, אולי לא נשאר אף אחוז אחד ממספר בני ישראל שיהיו שומרי תורה ומצוות, ואף בין אלה המעטים השומרים תורה ומצוות כהרגילם, אף בהן זעירין אינון שמאמינים בכל הי"ג עיקרים כראוי, וכתות הערב רב מתרבים והולכים, ומבואר בזוהר הקדוש בראשית שיש חמשה כתוב בערב רב כל אחד גרוע מן חברו, ויש בהם גם עמלקים, והערב רב שבדורנו אין לו דמיון להערב רב שבדורות הקודמים, כי המה בתכלית הגריעות מירידה התחתונה הבאה טרם ביאת המשיח, ומצב דור כזה משפיע גם על המנהיגים הכשרים, וצריכין לרחמי שמים להנצל. (ויאל משה מאמר של שבועות דף ק"ג).

עא. הרב הקדוש מציעשינוב זי"ע: ביאור בדברי הזרע קודש על דברי חיים הנ"ל אף שרואים בהערב רב דברים טובים כמו תורה ודרך ארץ ושלום, אף על פי כן מוכרחים למאוס בהם, כי הוא זמן בירור - זהו בחירה וניסיון בימים אלו

אמרתי המכסה אני את אשר ראיתי בספרא דבי רבן של ישראל זרע קודש, ובפרט כי חנני ה' להבין מעט בדבריו הקדושים לפי דברי קודש מרן אא"ז הגה"ק בעל דברי חיים בהשמטות בפרשת ויקהל (בדפוס מונקאטש דף ע" ח"ב) הידועים לכל, והנה כך הם דברי הזרע קודש בפרשת תשא דף ס"ט בד"ה בז"ה ויש לומר עוד כי תשא וכו' ומבאר שם עיקר החסרונות באים ממה שעושים לנו הערב רב כמו שכתוב בזוהר הקדוש דמעיקין לישראל יותר מאומות העולם, והעיקר לחזק עצמו באמונה מאוד כי ישראל ממצרים נגאלו רק בזכות האמונה והן גאולה העתידה, וצריך חיזוק באמונה מחמת שרואים דרך רשעים מצלחת, לכן צריך לקבוע האמונה בלבו שבדודאי יתברך במהרה יגלה כבוד מלכותו עלינו וכל הרשעה כולה כעשן תכלה וכו' רק שית' רוצה לברר אותנו ע"ד מי שיש

בו חולה מתערובות הדמים בפסולת אזי עושים לו רפואות להכחיש את הגוף ולמעט כל הדמים שלו כדי להפליט ממנו הדמים הרעים ולא ישאר זולתי דם התמצית הנקי מאוד שאי אפשר בשום אופן להתקלקל וכו' ונעשה בריא כאולם, כך על דרך זה אנו צריכים למאוס בתאוות הרעים יעוי"ש בלשונו הקדוש, ויש להבין מה שייכות המשל לנמשל, אך על פי דברי הנ"ל מבואר כי גם אם רואים בהם (היינו הערב רב) דברים טובים כמו תורה ומנהג דרך ארץ, ובפרט כי מדת שלום הוא יסוד לכל והיא מדה טובה מאד אף על פי כן כמו שהחולה מוכרח להפליט ממנו דמים והדם הוא נפש אשר יש בהם אף קצת תערובות כמו כן בעיקבתא דמשיחא מוכרחים למאוס בכל תהלוכות הנ"ל גם אם יש בזה דברים מועילים כי הוא זמן הברור וזה הוא הבחירה והנסיון בימים האלו, והשי"ת ישכון בלבנו יראתו ואהבתו, ונזכה במהרה לגאולתנו ופדות נפשינו. **ידידו דוש"ת מצפה לבשורות טובות הקטן שמחה ישכר בער האלבערשטאם דברי שמחה מכתב י"ג**

עב. רוב הדור וראשים שלהם הם ערב רב - משה בא בעיבור אחת לחמישים שנה שלא ימעו ראשי הערב רב את ישראל

בספר הקדוש זוהר חי בראשית על זוהר ד' כ"ה ע"א (בדפי הספר דף צ"ו) מהגאון הקדוש מקמאארנא זי"ע, וזה לשונו שהערב רב היה חלק הרע של משה ומשה רצה לתקנם וכו' ומשה עצמו יקום בכל דור ודור ויתגלגל גם בימים אלו דרא בתראה בין ערב רב וכו' ועתה רוב הדור וראשים שלהם הם ערב רב...את ישראל לדרכים שונים מקולקלים וכו' עכלה"ק.

(עיין לעיל פרק ג' אות ב' דמבואר כן בזוהר הקדוש פרשת נשא דהראשים בכל אתר ואתר יהיו מהערב רב ותמלא הארץ חמס מפניהם, ושם אות ג' מהזוהר הקדוש פרשת תצא דבסוף הגלות ישלטון על ישראל רמאים ודייני שקר מהערב רב, עיין שם).

סדר הלימוד ליום יט לחודש

עג. רוב הדור עם הראשים הם מהערב רב - משה הוצרך להתגלגל בכל דור כמו האריז"ל והבעל שם טוב הקדוש

ועתה רוב הדור עם הראשים שלהם מהערב רב ושלא יטעו את ישראל בדרכים מקוקלים הזהר מן היועצך לפי דרכו שתלך בדרך החדש לבזות את כל התפילה והמצוות בסכליות של כסיל בחושך הולך כמו שעשה הטמא והארור שהטעה אל כל העולם בדרכים מרורים כלענה, וכן בכל דור ודור, ולזה הוצרך להתגלגל משה רבינו בכל דור ודור כמו מרן האר"י והרב ישראל בעל שם טוב וכל בכל דור צדיקא שלא יטעו ערב רב עם ראשים שלהם את ישראל, וכל זה מבואר (בליקוטי תורה להאריז"ל פרשת ואתחנן) למעיין בעינים מאירים עכ"ל. (זוהר חי בראשית דף קי"ג)

עד. כן מקובל גם מהבעל שם טוב הקדוש שקודם ביאת המשיח יהיו רוב מנהיגים וראשי העדה מהערב רב - כל אחד צריך ליפחד שלא יהיה בכלל הערב רב - עכשיו הוא גמר הבידור של כל הגלגולים. ועכשיו קודם ביאת המשיח צדקנו אשר העידו רבותינו זכרונם לברכה (סוף סוטה) כי האמת תהא נעדרת, ושקרא יסלוט בעלמא, ומקובל מפי הבעל שם טוב הק' ותלמידיו, כי קודם ביאת המשיח יהיו רוב מנהיגים וראשי העדה מהערב רב.

וז"ל הספר הקדוש זוהר חי פרשת בראשית (דף קי"ג), ועתה רוב הדור עם הראשים שלהם הם מערב רב, לכן צריך כל בר ישראל לירא וליפחד שלא יהיה בכלל הערב רב, ואין לנו עצה רק להרבות בתורה ותפלה לה', ולהתבודד עמו בתשובה ותחנונים, שיצילנו ממים הזדונים ומרשעים הללו, כי אין לנו עדו פנאי להמתין על תיקון נפשותינו, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (אבות א' י"ד) אם לא עכשיו אימת, כי עכשיו

הגמר והבירור של כל הגלגולים, כי יגיעו ימים אשר אין בהם חפץ אלו ימות המשיח, אשר אי אפשר עוד לתקן את נפשו, והבירור יהא סמוך לביאת המשיח כמובא ברע"מ פרשת נשא שיתנסו ישראל מהערב רב קודם ביאת המשיח, וגם אחר התגלות משיח צדקינו בתשעה חדשים קודם ביאתו, וגם אחר כך עד עולם התחיה, והנשאר בציון קדוש יאמר לו, ויזכו להאור הגדול והנורא, ועיקר תלוי במעשינו של עכשיו, ולא כמו הכסילים שחשבו כי בביאת המשיח יפטרו מכל וכל, כי מי שלא טרח בערב שבת קודש מה יאכל בשבת, לכן צריך כל בר ישראל עכשיו להרבות בתשובה ותחנונים, שיתקן הקדוש ברוך הוא את נפשותינו ברוב רחמיו וחסדיו, כי אין לנו להשען רק על אבינו שבשמים. (שולחן הטהור מאמר אמונה ופרנסה דף ע"ד).

עה. הבעל שם טוב זי"ע: נגד כל צדיק נברא איש משידין יהודאין כדי שיהא הבחירה חפשית

ולהבין הענין נראה לי כי שמעתי ממורי בפ' על מה שוא בראת (תהלים פ"ט) שהוא טענת היצר הרע והיה התשובה כל בני אדם כי בעת רדת הנשמה קדושה מלמעלה מס"ם לומר מעתה לא יוכל לפעול פעולתו להסטין ולפתות מאחר שזה יחזיר העולם למוטב ואם כן למה נברא לריק, עד שנותנים לו נגד זה איש בלע תלמיד חכם שידין יהודאין שנברא גם כן אשר יתלוצץ מזה איש השלם ומי שירצה ידבק בזה או בזה והבחירה חפשית. (תולדות יעקב יוסף פרשת שופטים דף תרס"ו).

עו. עוד מהנ"ל: לכל צדיק אמת יש נגדו מנהיג שקר אין בו ממש אלא משתרר על הבריות ויש לו תקיפות גדול ועל ידי זה הבחירה חפשית

אמר מרן אלוקי ריב"ש טוב, טענת היצר סמ"ך מ"ם כשיורד נשמה קדושה גבוהה לעולם הזה, על מה שוא בראת, והרי זה

יחזיר כל העולם למוטב באמונה גדולה לתורה ולתפלה, והרי אני מלאך רוחני אינו נראה, והוא היה בגוף מדריך בני אדם לדרך טוב ביראה ואהבה ומי פתי ישמע לי, והיתה התשובה כל בני אדם כי לכל צדיק אמת יש נגדו המנגדו אין במו ממש לא יראה ולא אהבה אלא משתרר על הבריות מראה עצמו צדיק מושך בני אדם להפקר ולחכמות זרות ולדברים שונים ויש לו תקיפות גדול ומעתה הבחירה חפשית, וזהו כל בני אדם הכל יהיה בבני אדם לענה וראש. (זוהר חי בראשית דף שכ"ט ע"ד).

סדר הלימוד ליום כ לחודש

עז. עוד מהנ"ל: הצדיק שמעמיד הס"ם הוא נעשה רבי וגדול הדור כרי שיהיה זה לעומת הזה נגד הצדיק אמת

עוד שם על זוהר דף כ"ח ע"א (דפי הספר קי"ב ע"ג) וזה לשונו כמו שאמר מרן הרב ישראל בעל שם טוב על מה שוא בראת כי צדיק אמת באהבתו ובחיות שלו יעלה את כל העולם לקדושה ועל זה היה התשובה כל בני אדם שכן יהיה דוגמא שלו שמתלבש בו סמ"ך מ"ם הרשע ועושה אותו רבי ורב וגדול הדור ומעתה נשאר הבחירה כי לרשעים ערב רב יש להם ראש שהוא כמותם עץ יבש אין בו לחלוחית טוב הכל שקר וכזב, וכן מנהגי אנשיו יסוד עזר גדול כנגדו שבאמת התנגדות הוא עזר גדול לעבודת השי"ת וכו', עיין שם באריכות.

עח. הרב הקדוש ר' ירחמיאל מפרשיסחא זי"ע: אם זכה מאירין עיניו מן השמים להכיר את הצדיק האמת - מי שנשתנה לגרועותא אחר שעלה לגדולה סימן שהוא מהסטרא אחרא ורחק תרחקנו

הרב הצדיק הקדוש ר' ירחמיאל בהה"צ ר' יעקב יצחק הנקרא היהודי מפרשיסחא ואבי הרב הקדוש ר' יצחק משם והרב

הקדוש ר' נתן דוד משידלאווצע זל"ה ה' תקצ"ט כתב בספר תפארת בנים בשמו שאם באמת נוסע לצדיק הדור ללמוד דרך ה' אז מן השמים מסייעין לו לילך לדרך האמת אפילו שאינו צדיק הדור ונותנין לו כל משאלות לבו, ואם הצדיק אינו אמת חס ושלום אז מאירין עיניו לאמר לו לך הלאה כי מה לך פה לבקש כמובן, ועוד כתב סימנא שאם אחד נתעשר או עלה לקדושה אם אחרי שנתגדל הוא באותו בחי' שהיה מקודם ולא העלה בו שינוי לגריעותא הן בממון הן בכבוד ברוחניות וגשמיות אז הסי' שהוא מסטרא דקדושה, אבל אם להיפך אז ידע שהוא מסטרא אחרא רחמנא ליצלן, ורחוק תרחקנו ממנו, עד כאן דברותיו הקדושים. (זכרון צדיקים חודש אייר).

עמ. יש צדיק דקדושה ויש צדיק דקליפה - הסימן להבחין בינותם הצדיק דקדושה ותלמידיו מדקדקים בכל הכמצוות ושומרים עצמם ממדות רעות ועוסקים רק במדות טובות ובמעשים טובים, והצדיק דקליפה ותלמידיו כל עשיותם בקלות ולעול ולמשא ומתנהגים במדות רעות.

שיבור לו האדם. כלומר כי ידוע הוא שיש צדיק דקדושה קידוש השם, ויש צדיק דקליפה, וזה מול זה עשה ה', והבחירה חפשית, וכן שמעתי כיוצא בו מאדוני אבי מורי ורבי זלה"ה, על פסוק ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה, (דברים י"א כ"ו) ברכה הוא צדיק דקדושה, וקללה הוא גם כן צדיק אלא הוא דקליפה, ואמר הכתוב, ראה, בעיני פקוחה, אנכי נותן לפניכם, לכל אחד ואחד מישראל, היום, בכל יום ויום, כי התורה הקדושה היא נצחיות כנודע, ברכה, צדיק דקדושה והנקרא ברכה, וקללה הוא צדיק דקליפה, ואם תאמר באיזה סימן אני יודע להבחין בין זה לזה, לזה מסיים הכתוב ואמר, שזה הסימן יהיה מסור בידך, את ברכה, שהוא צדיק דקדושה כנ"ל, הוא סימן להרב ולתלמידיו שלו, אשר תשמעו אל מצוות ה'

אלוקיכם, ומדקדקים במצוות לא תעשה, ושומרים עצמם ממדות רעות, ועוסקים תמיד רק במדות טובות ומעשים טובים, שהכל הוא בכלל אשר תשמעו אל מצוות ה' כנודע, ואת הקללה שהוא צדיק דקליפה רחמנא ליצלן, הוא סימן להרב ותלמידיו שלו, אשר לא תשמעו אל מצוות ה' אלוקיכם, רצה לומר שכל עשיותם הוא בקלות ולעול ולמשא, וכן גם כן מתנהג במדות רעות, והכל הוא בכלל אשר לא תשמעו אל מצוות ה' אלוקיכם, עד כאן שמעתי מפי הקדוש ודפח"ח, לזה אמר התנא איזה רבי שיש לו דרך ישרה שיבור לו אדם, השיב ואמר כ"ל שהוא בחינת צדיק כנודע, ותפארת לעושיה במצוות ובמעשים טובים בחן ובחסד בכל עשיותיו, וכן תפארת לו מן האדם, כלומר מחמת גודל יראתו וקדושתו ואהבת הבורא ברוך הוא, רואה כל בני אדם שתפארת לו שם רבי, ובו תדבק כדאיתא (תענית דף ז' ע"א) אם תלמיד חכם הגון הוא, ממנו תאכל ואותו לא תכרות, (ולמד ממנו) ואם לאו אותו תשחית וכרת וסר מעליו ע"כ, לז' אם תפארת לו מן האדם גם כן, אז ובו תדבק. (ספר זקן ביתו מ"א אופן ז' דף מ"ז).

פ. כמו שיש צדיק אמת כן יש קללה כנגדו מהסטרא אחרא מלובש בברכה - הם רבים מאוד - ורבים מעמי הארץ נמשכים אליו

ראה אנכי, שתמיד תשגיח על נקודת יהודי שלך שהוא משורש אבות איו"י [אברהם יצחק ויעקב] שלא יתקלקל חלילה ויהיה נמשך לשורש קדושה לתקן נפשך באמת כי הרבה טעות ומטעין יש וכו', ואמר הטעם שצריכין חיפוש כל כך להשגיח על נקודת אנכי, ואמר נותן לפניכם היום ברכה וקללה את הברכה, וגם הקללה יהיה מלובש ברכה וכו', כי כמו שיש צדיק נשמה גבוה וקדושה, כן יהיה נגדו קללה מלובש בברכה שיקרר לבבות בני אדם וימשוך אותם לדרכים משונים והבלים ועוד שהוא יהיה פרוש ויושב ומתענה כל היום בטלית ובתפילין

ועוסק בתורה יומם וליל ומראה עצמו שאין קדוש כמוהו והוא חכם ומשכיל למשוך לחכמות זרות חלק משמן חכה ואליו יתמשך כל הנוטה בלבו לצד הרע כדי שיהיה הבחירה חפשיות, והם רבים מאוד כי ס"ם הרשע נתגשם ונכנס בלב של זה הקללה המלוכש בברכה שהוא כנגדו של הצדיק, ורבים מעמי הארץ נמשכים אליו כי הוא קדוש ואינו נהנה כלל מזה העולם להבנת הטפשים, אבל מי שנקודת יהודי שמור אצלו אותה הנקודה הקדושה ימשוך אותו לשורש קדוש וכו', והקללה יהיה לך אם לא תשמעו ואתה מטעה ומשטה את עצמך ולבך נוטה לצד הרע וסרתם מן הדרך אזי תדבק את הקללה ויגרום לך הקללה ללכת אחרי אלהים אחרים. (היכל הברכה ריש פ' ראה).

סדר הלימוד ליום כא לחודש

פא. בשם הבעל שם טוב הק' זי"ע: אותו צדיק שמעמיד הסמ"ך מ"ם הוא נראה לעיני הבריות יותר צדיק מצדיק האמת

בשם הבעל שם טוב זי"ע וישטמוהו בעלי חצים ראשי ערב רב מקליפת נוגה וכו' ונוגה הוא שוא בגוף וימשוך את מי שאינו ראוי ואת מי שמעורב ברע אצלו, ושני שעירין שוין היו במראה ובקומה ובדמים, כי אותו שמעמיד הסמ"ך מ"ם הוא צדיק לעיני הבריות יותר מצדיק אמת ואליו נמשכין הראוין אליו וכו', ואשר הס"ם מעמיד עזאזל לנגד, יש לו מראה וקומה מראה עצמו לאיש צדיק ומחלק דמים וכל היום בטלית ותפילין והכל שוא ושקר כעשו הרשע אשר רמה את אביו וכל זה ראינו בעינינו מימות מרן עד היום הזה שקר רדפוני עזרני וטהר לבנו לעבדך באמת אמן כן יהי רצון. (זוהר חי בראשית דף תל"ט).

פב. רב ורבי וגדול הדור מהסטרא אחרא

יש שמתלבש בו סמ"ך מ"ם הרשע ועושה אותו רבי ורב וגדול

הדור, ומעתה נשאר הבחירה כי לרשעים ערב רב יש להם ראש ורועה שהוא כמותם עץ יבש אין בו לחלוחית טוב הכל שקר וכזב, וכך מנהיג אנשיו. (זוהר חי בראשית דף ק"ב ע"ג).

פג. בשם הבעל שם טוב הקדוש זי"ע: כל מה שיש בקדושה יש כנגדו ממש להסטרא אחרא, צדיקים, רבנים, שוחטים, חזנים, בעלי בתים, חסידים, פרושים, יראי ה'.

דע מה למעלה ממך, וכו' וכך שמעתי בפירוש, מאדוני אבי מורי ורבי הכ"מ זלה"ה, ששמע מזקיני, הרב הצדיק הקדוש מופת הדור, מוה"ר אברהם מרדכי מפוטשוף זלה"ה, והוא שמע מרבינו אלוקי, רבי ר' אלימלך זלה"ה, שהוא שמע מרבינו אלוקי, רבי ר' דובער זלה"ה, שהוא שמע בעצמו מרבינו אלוקי, בעל שם טוב זלה"ה, שאמר פה קדשו, כמו שיש בקדושה, צדיקים רבנים, שוחטים, חזנים, בעלי בתים, חסידים, פרושים, הצנע לכת, ירא שמים בסתר ובגלוי, כנגדו ממש יש לסמ"ך מ"ם הטמא כל אלה, ודי למיבן, לזה בא התנא רבינו הקדוש, באזהרה גדולה לבני ישראל שישגיחו עליהם, לידע האין להתנהג בעולם העשיה הזה, עם צדיקי הדור, ורבנים וכו' והבן, והשם הטוב ברוב רחמיו וחסדיו הגדולים, יזכינו להיות מחלק דקדושה, ולעשות בכל עת ורגע רצונו יתברך שמו הטוב. (זקן ביתו מ"א אופן ט"ז דף ע"ה).

פד. דברים הנ"ל בשם הרב הקדוש מסאסוב זי"ע: הקדושה נכנעת לפני הסטרא אחרא

ועיין שם עוד על זוהר בראשית דף כ"ז ע"א (דפי הספר דף ק"ה) בשם הגאון הקדוש האוהב ישראל המפורסם מהר"ם לייב מסאסוב זי"ע שכל מה שיש בקדושה יש כנגדו שהוא מסטרא אחרא, שוחט, חזן, שמש, רב, למדן, לכל אלה יש נגדם שהוא

מסטרא אחרא, ועוד שהקדושה נכנעת לפני מי שהוא מן סטרא אחרא כמו יעקב לעשו עבדך יעקב עד כאן דברותיו הקדושים. (זוהר חי בראשית)

פה. כל תשוקת הערב רב לקפוץ בראש - הרב הקדוש מסאסוב כל מה שיש בקדושה יש נגדו בסטרא אחרא, הצדיקים כפופים לפני הסטרא אחרא כי דרכם צלחה - הבעל שם טוב הק' זי"ע יש מפורסמים שמפרסם אותם הסמ"ך מ"ם - ראש דסטרא אחרא עולה לגדולה פתאום, אבל ראש דקדושה לאו בשעתא חדא - הרב הקדוש מלובלין בהאי פחדא יתיב שמא אינו צדיק - כל צדיק צריך לבקש רחמים על עצמו - וכן כל אחד צריך לבקש רחמים על עצמו - וכן כל אחד צריך לבקש רחים שיתקשר לצדיק אמת וינצל מראשי הערב רב

קום עשה לנו כל תשוקת הערב רב עד היום נתנה ראש ששורשם מראש כידוע, ולכן כל חפצם לעלות בראש וראשון, והם מקליפות נוגה ועושין לעצמם, ראש ולענה, שהוא שד יהודי, מקליפת נוגה, ואמר הצה"ק ר' משה לייב מסאסוב ראשי תיבות ע'זא'ז'ל' ז'ה ל'עומת זה ע'שה אלוקים, ממש בדומה שיהיו שניהן שוין במראה ובקומה ובדמים שיש רבנים, ורבי, ושוחט, וחזן, וצדיק מסטרא דנוגה קליפה קשה נגד כל אלו שיש בסטרא דקדושה והם צרעת ממארת וצדיקייא אתכפייא קמיייהו כי דרכם צלחה ובקעה, (עיין בספר דמ"א) משם מרן הרב ישראל בעל שם טוב שיש מפורסמים שמפרסם אותם הס"ם הרשע עיין שם, וכל ראשים של ערב רב כתבי בהו קום בשעתא חדא יש לו קימה פתאום, אבל ראש דקדושת ישראל לאו בזמנא חדא וכו', אבל לעשו בזמנא חדא נהיר ליה, וכך הם הערב רב וזה קום של ערב רב בשעתא חדא ונעשה אותך לראש.

סדר הלימוד ליום כב לחודש

פו. וה' יציל אותנו מכל אלה נגעי בני אדם והם ראשי הדור, ובאמת כל כך הוא בהעלם מן השמים כדי שיהיה בחירה חפשית עד שאין להם היכר בשום דבר אלא ניכר ונגלה לבוחן לבות וכליות ולא לשום נמצא בעולם

וכל אלה ענינים אחי וחביבי לא נגלה אלא לבוחן לבות וכליות, ואתה בני חלילה לא תהרהר אחר שום צדיק וראש הדור ולא אחר רב ותלמיד חכם וכו', וכולם יהיו בעיניך צדיקים וקדושים, ומאי נפקא מינה ממה שכתבתי זה למיבעיא רחמי הן כל צדיק בדורו, והן המון ישראל, כמו שהזהיר אותנו רבינו הקדוש מלובלין להשפיל עצמו ולעשות תשובה קודם כל תורה ותפלה, כמו ששמע ממנו תלמיד אחד שאחר חצות קודם לימודו, אמר רבונו של עולם אפשר אני מן אותן שכתוב עליהם מה לך לספר חוקי, והתמרמר מאוד והאריך בדברי ריצוי ובכיה ותחנונים וכן אמר אין גרוע בעולם כמותי, אפילו אם יאמר לי מלאך השם שאני צדיק איני מאמין לו, ואם יאמר לי הקדוש ברוך הוא בעצמו שאני צדיק, אאמין לו על אותו רגע ולא יותר כי בנקל יוכל לדחות לשאול תחתית וכו', ועל יהיה לבבו נשבר לאלף שברים, וכן נפקא מינה להמון מישראל שיבקשו רחמים מבעל הרחמים שיעזור לבבם להתקשר לצדיק אמת מן הקדושה ולא יהי להם התקשרות עם ראשי ערב רב מראין עצמם צדיק וחסידים פרוש וקדוש יושב ומתענה בטלית ותפילין לומד כל היום, מראה עצמו שאינו יודע כלל מטוב העולם ואינו נהנה מעולם הזה משם דבר, וה' יציל אותנו מכל אלה נגעי בני אדם והם ראשי הדור, ובאמת כל כך הוא בהעלם מן השמים כדי שיהיה בחירה חפשית עד שאין להם היכר בשום דבר אלא ניכר ונגלה לבוחן לבות וכליות ולא לשום נמצא בעולם, וחלילה להרהר שום הרהור

ומכל שכן איזה דיבור נגד ראשי ישראל חלילה וחלילה כי כולם בעינינו צדיקים וקדושים עליונים ראשי הדור תלמידי חכמים, ה' יגביה מזלם עד לרום, ואין שום נפקא מינה מדברינו אלא למיבעי רחמי, עד כאן דנא מן קדם אלקא דשמיא בבכיות ותחנונים, עכ"ל. (היכל הברכה פרשת תשא).

פז. תאוה להיות רב ורבי הוא מקליפת נוגה

קליפת נוגה הוא מלא תאוות ופניות ושקר להשתרר על הבריות להיות רב ורבי, כמו שכתוב מפה קדשו מלאך אלוקים מורי דודי רבינו צבי מזידטשוב ובקבלה ממרן הרב ישראל בעל שם טוב כי בניקל לסגף עצמו כל ימיו בפרישות, ופנימיותו הוא שיהיה רב ורבי, ומשיג זה ההבל כי בדרך שאדם רוצה לילך בה מוליכו אותו ואוי ואבוי עכ"ל. (זוהר חי בראשית דף ק"ו ע"א).

פח. הערב רב אומרים נתנה ראש - צריך להתפלל הרבה שלא ימשך אחריהם שלא יפול לצרה עמוקה בלי תקומה - הרב הקדוש מזידטשוב זי"ע היה מפחד מאוד שמא הוא מקליפת נוגה

כי תשא את ראש בני ישראל, כי יש כמה ראשים מערב רב ומקליפת נוגה ואינן קיימין רישין דעמא וצדיקא אתכפיין קמייהו והאי רישא בעפרא בלי, וערב רב אומרים נתנה ראש, ויש ראשים הרבה מושכין לדרכים שונים והם מורידים הדביקים בהם לבאר שחת, כמבואר (בתולדות) בשם מרן הקדוש האלוקי ריב"ש טוב, וצריך להתפלל הרבה לפני המקום שלבו לא ימשוך אחריהם כי יפול חלילה לבור צרה עמוקה בלי תקומה חלילה וכו', ובפירוש אמר לי דודי רבינו איש אלוקים מוהר"ן זי"ע (מזידטשוב בעל עטרת צבי) בזה הלשון אייזיק בני הידעת כשהייתי בן ארבעים שנה עדיין הייתי מפחד האם אפשר אני עדיין מקלי'נגה, ונתכרכמו פני מאד כי מנעורי גדלתי על חיקו והייתי מכירו במדריגות קדושות נפלא

הפלא ופלא מדרגות רמות, והשיב לי למה חרדת כל כך הגם עתה ובכל רגע אני מפחד הרבה מזה ולמה אתה מתמיה על זה, והוא מקרא מלא ואיש כי ימרט ראשו שנפלו לו כל שערות ראשו מחמת יראה ופחד השי"ת בוודאי טהור הוא, כי הוא מדריגה גדולה, לא יזכה בזה אלא מופלג בקדושה וטהרה כמו שהיה לר' חייקא המדורי אף על פי כן אחר כל הגדולה הזאת כתיב כי יהיה בו נגע לבן הארמי אדמדם עשו הרשע ונלכד בגדולות, איש צרוע הוא טמא הוא טמא יטמאנו הכהן, בראשו שהוא ראש ישראל שם אחז בו נגעו קליפת נוגה ונדחה משני עולמות רחמנא ליצלן, ועל זה ידו כל הדווים וישפך דמעה כנחל שיציל נפשו מקליפת טעות של נוגה ומראשים שלו שדין יהודאין ומלך עליון ירחם עלינו ויוציאנו מאפילה לאורה וישבור עול הגלות מעל צווארינו אמן כן יהי רצון. (היכל הברכה פרשת תשא).

סדר הלימוד ליום כג לחודש

פט. קליפת נוגה היא קשה מאוד וסובר שהוא צדיק ואין כמוהו ונקרא טמא ומטומא

וזה לשונו ספר הקדוש נתיב מצוותיך להגאון הקדוש מקאמרנא זי"ע (שביל אמונה ג' אות כ"ו) בא"ד ולהנצל מטעות קליפות נוגה אין כח וכו' אף שישגף עצמו ויפרוש עצמו יכול לבוא לידי טעות נוגה, וכשנופל לשם אזי סובר בדעתו שהוא צדיק ואין כמוהו בעולם, והקליפה יזמין לו כמה טעותים ושטותים שיסבור שהוא צדיק ועושה מופתים ופעולות בשקר שלו ומצליח, והוא קליפה קשה נגע צרעת, ואמר לי מורי ורבי הקדוש בימי חורפי כשהיה אור נשמתו דולקת בתורה באש להבת שלהבת בדביקות נפלא ואמר לי בזה הלשון, אייזיק בני

חביבי הידעת בעת היותי בן ארבעים שנה הייתי מתיירא ובוכה לפני המקום ברוך הוא שאפשר אני מקליפות טעות נוגה, ונתכרכמו פני מאוד ולא נותרה בי נשמה, ואמר לי, בני חביבי למה נזדעזת כל כך העוד היום בכל רגע אני מתיירא שלא אהיה מקליפות טעות נוגה, כי היא קליפה קשה, ויש הרבה שנשארו שם והם בעיניהם גדולי ישראל ומושכים כמה נפשות לדרכים משונים ורעים וכו', שאף שעומד במדריגה הגדולה עדיין יכולים להתאחז בו איזה טעות מקליפות נוגה ונקרא טמא מטומא, ולכן יבדוק נפשו תמיד וכו', עיין שם כל הענין.

צ. נגד הצדיק יש רמאי שד יהודי עושה נפלאות מצד קליפת וגה כדי שיהא הבחירה חפשית - אם אתה מעורב טוב ברע תמשך אליו

כמו שיהיה צדיק וקדוש שיאיר אור אהבה ויראה אש שורף בלב בני אדם לתורה ולתפלה ולמצוות ולמעשים טובים, כן יהיה נגדו רמאי אשר לבו מלא חושך אין בו לא אהבה ולא יראה ומראה עצמו קדוש ופרוש וימשיך רוב בני אדם אצלו, ומעתה יהיה הבחירה חפשית לדבק עצמו אל אור עליון צדיק אמיתי או לילך אל השקר והרמאות שד יהודי וכו', נמצא ענין חלום שמדבר דברי עתידות ועושה מופתים מצד קליפת נוגה וכו' וכן יש נביא מבחינה זאת, וזהו כי יקום בקרבך נביא או חולם חלום וכו' יש בו ואו נהירו דקיק וכו' והוא קם בקרבך על ידי שאתה הולך בטעות וברמאות בהבל עולם הזה כך קם עליך רישא דדהבא שזה הראש הוא רע גמור כמו שאירע לכת ארורה רעים וחטאים על ידי הראש שלהם הארור והטמא שהטעה אלפים ורבבות מישראל וכו' זה בא לו על ידי כעס וגאווה ושקר ורמאות והשתררות הרע נפל לבאר שחת שאין לו תקומה ותיקון לעולם עולמים וכו' ואם אתה מעורב טוב ורע בשקר תתמשך לשד יהודי העושה לך נפלאות בכל עת ומדבר מצד הטוב שבנוגה דברי עתידות ונפלאות. (היכל הברכה פרשת ראה יג, ב).

צא. יש מתגאה ועושה עצמו אלוה - רוצה להכניע הכל תחתיו -
סובר שהוא גאון עולם וראש של כל בני הגולה ומהפך דברי אלוקים
חיים - יש בו כל סימני טומאה

יש מתגאה ועושה עצמו אלוה כמו שכתבו הקדמונים מועטים
המה בעולם שאינם עושים צמם בגאווה שלהם אל נכר כפרעה
הרשע וכחירם וכיואש מלך יהודה שהרג זכריה הנביא על ידי
שעשה עצמו אלוה והתיר להרגו ביום הכיפורים שחל להיות
בשבת והוא שאת בסימני טומאה, ויש מתגאים עצמו בתורה
ובדיבור ועל ידי פגם המחשבה בגיאות אין אני והוא יכולין
לדור ונעשה אל אחר עמלק שאת התנשאות הרע, ונעשה
כספחת שמשותקק שהכל יספחו אליו והוא יהיה רב ורבי
וראש וזנב וסובר בזדון לבו שהוא גאון עולם וכל הדור טפלים
אליו ראש כל בני הגולה, והעני הזה אפילו צורתא דשמעתתא
אינו יודע אלא להפיק דברי אלוקים חיים, פוסק פסקים לא
טובים, ויש מתגאים כאנשי שם בהרת עזה כשלג עם סימני
טומאה עולה במקומה מלך עליון יאיר עינינו ויצילנו מכל
טעות אמן. (זוהר חי בראשית דף ק"א ע"ד).

צב. גאווה להשתרר ולהכניע תחתיו כל הצדיקים הוא עבודה זרה
- המשחזה לו כמשתחזה לעבודה זרה

עבודה זרה שהוא הגאווה להשתרר להיות רב ורבי שלא לשם
שמים ורצונו להמית לכל הצדיקים מקוב גאוותו שיהיו כולם
נכנעים תחתיו והוא בור ריק של נחשים ועקרבים,
והמשתחווה והנכנע לו הוא משתחזה לעבודת אל נכר. (זוהר
חי שמות דף פ"ו עמוד ד').

צג. מנהיגי הסטרא אחרא אומרים אני ואפסי עוד

החט"ה כ"ב אתוון והסכמת כסוס יכסמו העוסקים בתורה
בצנעא לשמה מבלי להיות רב ורבי עבודה זרה, אלא שפל
ונבזה כדרך הצדיקים, והחסידים, לא נכו, אין להם שבירה לא

יפלו תחת השבירה, כי אפילות פלאי פלאות נעשו להם וכו' ויש נגדו בסטרא אחרא מתגאה שהוא דבוק בקונו ואומר אני ואפסי כל אלו נשברו, אבל לומדי תורה לשמה חיים וקיימים בלי שבירה. (בהיכל הברכה בפרשת וארא).

סדר הלימוד ליום כד לחודש

צד. המתגאה וסובר אין כמותו בכל העולם סימן שהוא מקליפת נוגה

יש צפ"ר דקדושה שסודו ש"ע נהורין וכו', ויש נגדו צפור בקליפה מוחין דקליפה הארה של טעות קליפת נוגה וסובר שאין כמותו בכל העולם, קליפת נוגה וירא בלק בן צפור מספר כ"א פעם הבל והן הבל הבלים דקליפה הבל המה. (היכל הברכה ריש פרשת בלק).

צה. גאווה להיות רבי ורב רוב קליפה זאת מצוי בין הלומדים

רובו רע ומיעוטו טוב וטמא טמא יקרא, והוא אתגשם בבני אדם שיש להם גאווה וגאון להיות רב ורבי וראש כמו שאמר החסיד הרבה בדיקות צריכין לבדוק לבבו שלא יהיה כפרעה וכחירם רשעים גמרים שעשו עצמן אלהות, ורוב קליפה זאת מצוי בין הלומדים וראשי עם ערב ובקל יוכל לדחות להיות רובו רע רחמנא ליצלן והטוב שבו חלף. (היכל הברכה פרשת תצא).

צו. המיצר לישראל נעשה ראש דקליפה

כמו שיש בקדושה וכו' שמשם תורת ה' בפיק, כן יש בקליפה כהן מידן ראשי ערב רב היו צריה לראש המיצר לישראל נעשה

ראש עולה בראש דקליפה וכו', והנושא אותם יכבס בגדיו.
(היכל הברכה פרשת עקב דף ס"ח ע"ב).

צז. מטעה עמו הערב רב שנתדבקו בו

ושפחה כי תירש גבירתה ומשם יונק רב ורבי מקליפה נוגה
הולך בדרכים משונים לשנות הזמנים להטעות ולהמשיך את
עמו ערב רב שנתדבקו בו עכ"ל. (זוהר חי דף ק"ע ע"ב)

צח. שדין יהודאין גוברים בעולם

ובפרט בזמן הזה שגברה החציפות והעזות שדין יהודאין
גוברים בעולם וצדיקא כעפרא דארעא. (זוהר חי דף ל"ז ע"ב).

צט. הקליפה של שקר גוברת מאוד

תקבל הכל באהבה ובלב שמח כל חלישות הדעת אשר בדור
הזה לדורשי שמו יתברך כי הקליפה גוברת מאוד בשקר ובכזב
ואליו נמשכין כמו לעגלי ירעבם בן נבט ש"ט, והתורה ולומדיה
נשפלין עד עפר ממש. (זוהר חי דף כ"ג ע"ב).

ק. צריך תפילות גדולות שלא למעות אחרי מנהיגי הסמ"ך מ"ם
שהוא עשאם וסמכם

הס"ם מטעה את העולם חרבה שידבקה עצמן למקום השקר
והטעות ורוכב במרכבתו ליסע ולדבק עצמו למקום השקר
והטעות מטעי עלמא לכך צריך הבחנה גדולה ותפילות
ובקשות שינצל מלהדבק למטעי עלמא בשקר ובכזב בדרכים
שונים, ואין לנו אלא להשען על אבינו שבשמים להתפלל לפניו
בדמעה ובבכיה שלא יטעהו הס"ם לדבק בעצמו במטעי עלמא
ראשים שלו, שהוא עשאם וסמכם. (זוהר חי תרומה דף ז' ע"ג).

קא. צדיק אחד בעיר יכול להכניע ראשי הערב רב המתנהגים בהתנשאות שוא

שמעתי כשיש כמה ראשים ראשי ערב רב בעיר או במדינה המתנהגים בשקר ובהתנשאות של שוא ויש במדינה תלמיד חכם וצדיק אחד המתנהג באמת בלב אמת ובלב טהור ונשבר, כאשר עוסק בתורה לשמה ובתפילה ומדבק את עצמו אל האמת או יתפרדו כל פועלי און ושקר ולא יהיה להם כח כל כך להשפיל האמת ולרומם השקר, ובלבד בלב אמת, כך שמעתי עכ"ל. (היכל הברכה דברים דף ר"ט ע"א).

קב. השי"ת בעצמו מתפלל הצילה נפשי משפת שקר של עד יהודי

שנידוש בעקב מראשי ערב רב ומבקש השי"ת הצילה נפשי משפת שקר (במילוי כזה) שי"ן קו"ף רי"ש ש'ק'ר', סופי תיבות נ'פ'ש'. ואותיות אמצעיות גימטריא הוי"ה, והוי"ה שבאמצע המבדיל בין שקר לנפש, כי השקר של עד יהודי שנברא לעומת נפש הצדיק גובר עם עזי פנים שלו והנפש בשפלות תחת השקר, עד שהשי"ת בעצמו מתפלל הצילה נפשי משפת שקר שלא יצטרך להיות נכנע תחת השקר. (היכל הברכה פרשת תצא).

קג. אם אין לו יראה הפנימיות והוא רב ורבי הוא מקליפות נוגה

שמעתי ממורי ויחפר באר אחרת יראה פנימיות נקראה רחובות כי אין שם פחד הקליפות לצמצם עצמו מפניהם בצער וקטנות ויסורין, שלא ינקו מן הקדושה אלא אדרבה כי עתה הרחיב ה' לנו בפנימיות היראה הנקרא רחובות ואז ופרינו בארץ לעשות פירות להשיב רבים מעוון ולהיות רב ורבי להעלות נפשות ולעשות אותם אבל אם אין לו יראה

הפנימיות והוא רב ורבי הוא מקליפות נוגה, כך שמעתי. (היכל הברכה דברים דף ר"ט).

סדר הלימוד ליום כה לחודש

קד. הבטחה מהשי"ת כי ראשי הערב רב העושין עצמן אלהות רב ורבי יהיו כמו עץ ואבן ולא יפעלו שום דבר אצלם

ואחר כך בא לבשר עוד בשורה אחרת מה שיהיה בגלות הזה כי ידוע שעבודה זרה בימים קדמונים היה על ידי כשפים ושמות ועיין בדברי הקדוש אור החיים בענין כמוש שהיה מפליא פלאות ובל היה מטעה אחריו רוב העולם, וכן עבודה זרה של פעור מאוסה אף על פי כן היה בה כח חכמה נפלאה בעניני הטומאה אבל אלהים אחרים שבגלות אשר לא ידעת אתה ואבותיך יהיה עץ ואבן בפשטות בלי שום כח כלל כי יתעלם מהם דרך הטבעות הטומאה ויהיה עץ ואבן כמו כל עצים ואבנים, ועל זה רמזו גויים שבחוצה לארץ לאו לעובדי עבודה זרה הם כי נעלם מהם דרכי עבודת אל נכר כמו שהיה לירעבם וגם הבטחה כי סמ"ך מ"ם ונוקבא אתגשימו בראשי ערב רב כמבואר בזוהר ועושין עצמן אלהות רב ורבי מבטיח אותנו השי"ת שיהיו עץ ואבן שלא יפעול אדם אצלם שום דבר לא בנים ולא רפואה ולא חיים אלא כמו ההולך אצל עץ ואבן שאין בו רוח אבל צדיקי אמת בכל עת עושה הקדוש ברוך הוא נסים והשפעות לעמו ישראל על ידם. (היכל הברכה פרשת תבוא כח, טו).

קה. הרב הקדוש ר' אליעזר מקמארנא זי"ע: היצר מפתה לאדם להתנהג בפרישות ולעסוק בתורה יומם ולילה ובאמת הוא מקליפת נוגה - והסימן בזה כשיסבור בכל העולם וכולם כבהמות נדמו לפניו - אין לפרוש מן הבריות אלא כשאין הולכים בדרך השם

אל תפרוש מן הציבור. לכאורה נראה מי שיושב לבדו הוא ולא

ישתתף עם בני אדם הישראלים הוא איש קדוש ומלאך אלוקים ומי שהוא פרוש בזה ולא יחטא ולא יעשה שום רע כי לא ראה ולא שמע רע בני אדם ובוודאי הוא נקרא עבד ה', לזה יחשבו רבים וגדולי דעות שהפרישות הוא דרך קדושה שאין למעלה מזה כי כל הרעות הבא לאדם הוא מצד שנשתתף עם בני אדם והא ראייה כי כאשר החל האדם לרוב על פני האדמה נתערבו אלו עם אלו ונולדו התאוה והקנאה והכבוד כנודע לזה יחזיקו רבים וגדולה דעות שהפרישות הוא דבר חשוב לפני השי"ת אין לשיעור, וראוי ונכון והגון להלך בדרך הזה, על זה בא התנא הלל ואמר שהוא אינו כן אחד שהפרישות והתבודדות מבני אדם אי אפשר שלא יחטא והוא בלי הרגשה כלל כדכתיב לא טוב היות האדם לבדו.

וכן שמעתי מאמור"ר זלה"ה [זכרנו לברכה לחיי העולם הבא] שסיפר בשם רבינו אלוקי רבי אלימלך זלה"ה [זכרנו לברכה לחיי העולם הבא] שפעם אחת בא לפניו איש הגון וחשוב לפני עצמו וגם גדול בתורה היה ובא לפני רבינו אלוקי הנ"ל ולא היה נותן לו רבו שום שלום ואיש חשוב כזה היה מתנהג בביתו בכל עשיותיו בהסתר גדול וכן היה יושב לבדו גם כן בהסתר גדול ואמר לו רבינו הקדוש הנ"ל קודם שנתן לו שלום: אם יסתיר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם ה' הלא את השמים ואת הארץ אני מלא נאם ה' (ירמיה כ"ג כ"ב) היה דוחה אותו בשתי ידים עד שבא לשכל הזך וישב בתשובה שלימה על זה, אחר כך היה נכנס לרבינו ליתן לו שלום וכו', ע"כ. וכן כתב אמור"ר זלה"ה [זכרנו לברכה לחיי העולם הבא] בספרו היכל הברכה (פרשת בלק כ"ג א') עיקר היהודי הוא מדות טובות, וצריך בר ישראל בדיקה וחיפוש הרבה כי היצר הרע מפתה לאיש ישראל להיות פרוש בעיני הבריות להסתיר עצמו מבני אדם להיות עוסק בתורה יום וליל בטלית ותפילין כל היום ולספיק עצמו במעט לחם ומים בוודאי אם הוא מצד הטוב כמו רבי שמעון בר יוחאי קדוש יאמר לו, אבל לפעמים רובו ככולו אין

זה אלא מקליפות נוגה עצת היצר שבו לבדו, ולא עוד שהוא עוסק בתורה בלתי אהבה ויראה ודביקות אלא יושב בקרירות היצר שלו כדי שיהיה פורש מכל עניני עולם הזה ובפניה דקה שלו אינו מרגיש כלל והסימן שאינו מצד דקדושה כשיסבר הוא עצמו שאין כמותו בעולם צדיק וקדוש כזה, וכל בני העולם בעיניו לבד כבהמות נדמו לפניו והוא אינו יודע שהדרך הזה הוא עצמו גסות הרוח של ירבעם בן נבט שיושב כל יום בטלית ותפילין ותחתיו תעמוד הבהרת פשתה הצרבת לעורר מדנים ומחלוקת ושנאה וקנאה לדבר סרה על כל בני ישראל, ובפרט על שאר הצדיקים קדושים והחסידים באמת לשמה דקדושה בריך הוא, עיין שם.

לזה אמרו רבותינו זכרונם לברכה (לקמן פרק ד' מ"א) איזה חכם הלומד מכל האדם היינו בהתחברות בבני אדם ישראלים אז לומד מכל אדם ולא עוד אפילו תאמר שהפרוש הזה אינו עושה עבירה בפרהסיא אבל מצוות גם כן אינו עושה ולא מיבעיא שהאיש הפרוש הזה הוא אינו בתואר צדיק דקדושה ולא רשע בפרהסיא אלא הוא בתואר בהמה גסה הנגדלת ביער הנקרא שור הבר, ועוד שההתגבר עליו המרה שחורה שהוא מדה רעה גרועה יותר מכל מדות שבעולם וידמה לעצמו איזה צורות מפסידות שאינו דקדושה כמו שיקרה בכמה אנשים שהם חלושי הדעת היושבים לבדם, לכן זה הזהיר הלל התנא ואמר אל תפרוש מן הציבור, אבל אם רואה אדם שאנשי בני ביתו ואנשי עירו הם רעים וחטאים מאוד, ודרך דקדושה היא שנואה בעיניהם, אזי טוב לו ולזרעו אחריו שישב דווקא לבדו בפרישות גדול, כמו שכתב הרמב"ם (הל' דעות פרק ו' הלכה א'), נמצא שזהו שאמר התנא הלל אל תפרוש מן הציבור אלא בדוחק גדול שאין לו שום ברירה אחרת. (זקן ביתו מ"ד אופן י"ג דף ר"ט).

סדר הלימוד ליום כו לחודש

**קו. מעשה נורא מחסיד א' שנתפס לרשות הסטרא אחרא וניצל
בזכות רבו הקדוש ר' מענדילי מרימנוב זי"ע**

פעם אחת ישבו החסידים במסבת מרעים יחדיו, בדרך החסידים הקדמונים, וסיפרו סיפורי צדיקים, ופתאום בא והופיע לפניהם רבם האדמו"ר בעל צמח צדק מליובאוויטש זצוק"ל, ושאלם מאיזו צדיק אתם מדברים כעת, וענו ואמרו לו שמדברים כעת מר"ר [מורנו רב רבי] מענדילי מרימנוב זצוק"ל, והם ישבו לפני נר אחד קטון בימים ההם, אמר להם הצמח צדק, כשמדברין מהרבי מענדילי צריכין להדליק הרבה נרות, כי הוא היה צדיק אמת, ואור אמת, וכמובן שתיכף הביאו הרבה נרות שמה והדליקו אותם, ונתמלא הבית אורה, ואז ישב עצמו הצמח צדק בתוך סגל החבורה, ופתח ואמר, אספרה לכם מי היה הרבי רבי מענדילי מרימנוב נשמתו עדן.

בעיר רימנוב היה שו"ב תלמיד חכם גדול ומוהל מפורסם, ומאנשי המעלה ודעה, ואמר לו הרבי הרמ"מ [הרב רבי מענדילי מרימנוב] שיזהר בנפשו מאוד, כי החיצונים ר"ל רודפים אחריו להשיגו, השו"ב [השוחט ובודק] הלז לא שם ללבו דברי הרבי, והרבי הרמ"מ כשהרגיש שהשו"ב [השוחט ובודק] לא שם על לבו דברי הרבי, ופעם אחת הזמינו את השו"ב [השוחט ובודק] לאיזו כפר הסמוך, שיהיה שם מוהל, השו"ב [השוחט ובודק] נסע שמה עם העגלה שהביאו לו, וכאשר אך יצא מהעיר, נטה הבעל עגלה מדרך הרבים, ונסע ביערות, השו"ב [השוחט ובודק] הרגיש, כי הוא נוסע בדרך לא ישר, ושאל את בעלי העגלה אולי תועה הוא בדרך, ענהו בעל העגלה הנה תיכף נבואה להמקום, ונסעו עמוק עמוק ביערות, ומדלגים על ההרים, ומקפצים על הגבעות, ופתאום באו אל איזה בית וירדו שם, ואז הרגיש השו"ב [השוחט ובודק] וגם

ראה עתה בעינינו באיזה מקום הרי הוא עתה שהוא במקום לא טהור, והבין אזהרת הרבי שהזהירו כמה פעמים, והתחרט על שלא שם לבו לדברי קדשו, אבל לא היה שום עצה לסור משם, ונכנס להבית שם לעת ערב, ואמר שרוצה לראות את הילד, והראהו לו את הילד, והאם הילד שראה את השו"ב [השוחט ובודק] המוהל, התחרדה מאוד ואמרה, שיראה אם אין איש שם בהחדר, ושהיא רוצה לאמר לו דבר סתר, ואמר לה השו"ב [השוחט ובודק] המוהל שאין איש בבית, אז התחילה האשה היולדת לבכות בבכיות מרות, וסיפרה לו, איך שזה איזה שנים שהיא נתפסה לכאן מבית אבותיה, וכאן מקום של החיצונים הוא, והיא אינה יכולה לצאת מפה, והוריה ומשפחתה בטח בוכים ומצטערים עליה, והיא נתפסה לכאן מבית אבותיה, וכאן מקום של החיצונים הוא, והיא נתפסה לכאן והראש מהם דר עמה כבעל ואשה יחדיו, ועכשיו הולידה בן זכר, ובקשה לעשות ברית מילה, ועשו לו רצונה בזה, ולכן עתה ידע איפה שנכנס, כי לכאן מי שבא, אינו יוצא לעולם ועד, רק עצה היא יכולה לאמר לו, והוא, שאם יוכל לעצור בעצמו, שלא יטעום כלל אז יש תקוה שאולי יוכל לצאת מפה, אבל אם לא יוכל לעצור ויטעום מה פה, אז הוא חלוט פה לעולם.

בלילה ההוא, באו שם לנסוע בעגלות, אלפי אנשים ממינים שונים, והביאו על השולחן מיני מגדים שונים, שריחם היה נודף מאוד, וכולם אכלו, וביקשו ממנו שגם הוא יטעום ויאכל, והוא השתמט עצמו מהם בתירוצים שונים, ואחר כך הלך לישון, ובבוקר שוב נתאספו, ובאו לאלפים אנשים כנ"ל, והשו"ב [השוחט ובודק] עשה הברית מילה, ואחרי הברית ישבו לסעודה לאכול, והביאו שמה מאכלים, ממעדנים מלכים אשר ריח המאכלים היו מגרירים לאכול, והמה ביקשו אותו, אשר הוא סעודת מצוה שלו, ומדוע מבייש אותם ואינו אוכל, וכולם בהפצרת רבות ביקשו שיאכל עמהם, והוא בכלל אמצעי כוחות השתמט מהם ולא אכל ולא נהנה כלל, כפקודת ועצת היולדות

כנזכר, והוא באמת היה רעב וצמא מאוד, כמעט שהרגיש בעצמו שאחזו בולמוס רחמנא ליצלן, והתאפק עצמו ולא טעם שם, וכשגמרו הסעודה בקש המוהל שיסעו עמו לעיר רימונוב, ונסעו עמו, והביאו חזרה לעיר רימינוב.

הרבי רבי מענדילי צוה אל משמשיו, ואמר, בטח יבוא השו"ב [השוחט ובודק] פלוני לביתי, אז תאמרו לו הרבי פקד, צמא טמא תאמר לו, וכן היה, השו"ב [השוחט ובודק] תיכף שבא העירה הלך להרבי רבי מענדילי, ומשמשיו גרשוהו, ואמרו לו כן אמר הרבי, שנאמר לך, השו"ב [השוחט ובודק] הצטער מאוד איזה ימים, ובכל יום ויום שרצה לבוא לבית הרבי, אז משמשיו וגרשוהו, ואמרו לו כה וכה אמר הרבי, והשתדל השו"ב [השוחט ובודק] הרבה על ידי אנשים מכובדים, עד שהרבי הרשוהו לבוא לפניו, ואז אמר לו הרבי הרמ"מ [רבי מענדילי מרימונוב], הנה כמה פעמים הזהרתי ואמרתי לך כך וכך, ולא שמת נפשך לדבריני, ועתה כמה צער היה לי, כשנודעתי שאתה כבר שם, וכמה וכמה התפללתי עליך, שלא תרד נפשך לשאול עמהם חס ושלום, אבל דע שאתה עוד בסכנה, כי הם רוצים אותך מאוד, ויתפסו אותך עוד הפעם, ואז מי יודע, אם תוכל להמלט נפשך ולצאת משם, ולכן רק עצה אחת יש לך, אחוז והתדבק בי, ואם הם יזמינו אותך עוד הפעם, אז תסע עמהם, וכשתבוא לשם, אז תכנס אל הגדול שבהם ותאמר לו בפניו, בביטול, אין אתה כלום, וכה תאמר לכולם, וזהו התיקון שלך שאתה צריך לבטלם, אבל דע, כי תכין עצמך בהכנה דרבה, על זה הנסיעה, כי לא דבר קטן הוא, וכמה נסיונות יהיה לך שם, אבל אחוז ודבק נפשך בי, ויהיה לך כח לעמוד כל הנסיונות, ואם תבטלם, אז תפטה מהם לעולם ועד, כמובן ההכנות שעשה זה השו"ב [השוחט ובודק] בכוחו של הרבי רמ"מ [רבי מענדילי מרימונוב].

סדר הלימוד ליום כז לחודש

והנה פתאום באו והזמנהו עוד הפעם, אז הלך להרבי הרמ"מ [רבי מענדילי מרימונוב], ליפטר בשלום ממנו, ויברכהו שיצליח ויחזוק בקרול לשלום, ונסע עמהם, ובבואו שם הביתה אמר לכולם תיכף, אין אתם כלום בהחלט, וכולם שחקו ממנו, והוא באחת, לכולם אמר בביטול גמור אין אתם כלום, ונכנסו להגדול שבהם וספרו לו שכך וכך אמר השו"ב [השוחרט ובודק] המוהל, לכל אחד ואחד מאתנו, אז נתן הגדול שבהם צו, אשר יאספו את כל החבורה שלהם בביתו, ושם יביאו את השו"ב, ונראה מה יאמר אז, וכך הוה, ויעבירו קול, וכולם באו שמה ונכנסו להגדול שלהז, והביאו אותו, והושיבוהו אותו סמוך להגדול שלהם, והוא באחת, שביטל אותם ואמר אין אתם כלום, וצפצף הגדול שבהם להחבורה, וכולם כאחד הוציאוהו מפיהם ניצוצי זיקי אש עד שהגיע לפני השו"ב, וכמובן שנתפחד ונתרגש מאוד מזה, אבל הוא באחת, והוא אמר אין אתם כלום בהחלט, ועוד במיני פחדים ובהלות שפחדוהו ובהלו אותו, כמעט שיצאה נשמתו מפחד מות, אבל לא מש מפיו דברי הביטול שאמר להם, אין אתם כלום, וראה שבפעם בפעם נפחתו ונתמעטו מהחברה, מהבית שם, וגער עליו הגדול שבהם בגערה גדולה, ואמר לו כיצד אתה מתחצף לפני, באמירת דברי הביטול כאלו, ואין אתה יודע שהנני יכול ברגע אחת להעבירך מזה העולם, לנוקבא דתהומא רבא שלא תצא משם לעולם ועד, וענה ואמר לו, דע שהנני עוד נגדך ונגד החבורה שלך לא בכוחי אלא בכח של מורי ורבי הרבי רבי מענדילי מרימונוב שליט"א.

כשמוע הגדול שם דברי תשובתו, צוה ואמר למשמשיו, הנה בחדר פלוני וארגז פלוני ובשורה פלוני מונח ורשום אצלי כל שמות הרביים של הזמן שעבר ושל עתה, וגם רושם שם כל התנהגותם ושיחתם ותחבולתם, ואפילו את דברי תורתם שהם

כותבים ואומרים ברמאות, כדי לצוד להם חסידים לאוהליהם, וגם את שמות החסידים שלהם, אשר יודעים ומכירים אותם, והם צמודים אליהם מחמת איזו פניות ונגיעות שונות וכו' וכו', ואמר להשו"ב [השו"חט ובודק] המוהל, דע אם הרבי שלך רשום אצלינו בפנקסינו כנזכר, אז אין תקנה ותקוה לך, אבל אם הוא אינו רשום אצלינו, אז מפחדים אנו ממנו גם כן, ונעזוב אותך ונעמידך לביתך בשלום על מקומך.

ותיכף הבהילו משמשיו, והלכו לחדר פלוני, והביא משם את הפנקסים של הרביים המפורסמים של שקר כנזכר, והוא פתח ודפדף כל הפנקסים, וענה ואמר, הנה אין הרבי רבי מענדילי מרימנוב נרשם אצלינו כלל, ולכן פטרוהו משם, והחזירוהו לביתו לרימנוב לשלום ובבואו לרימנוב, תיכף הלך להרבי רבי מענדילי, והרבי קבלוהו בסבר פנים יפות. (אוצר הסיפורים ח"ד א' ד' בשם הרה"צ מהריא"ז מרגליות ז"ל).

קח. פעם אחת בא אליו רבי מפורסם מהסמ"ך מ"ם - הודה אחר כך לה' שניצול ממנו ולא עשה עמו שום התחברות

פעם אחת אמר להרבנית, כי לא ידע שת עצות בנפשו, כי היום ערב שבת קודש לפנות לערב, יבוא אצלי רבי מפורסם והולך בבגדים לבנים, ובא אצלי עם החסידים שלו, והוא רחמנא ליצלן מסטרא אחרא והרבה קליפות יבואו עמו, והאיך אוכל ליתן לו אפילו שלום, אמרה להרה"ק, הלוא לא תוכל לביישו, אחר שאילת שלום תלך פעם שנית להמקוה לטבול, אמר לה טוב טוב, כן אעשה, אבל האיך אוכל לישיב עמו אצל שולחן אחד, אמרה לו, אולי תוכל להכניעו ולעשות לו טובה, אמר לה, הוא דבר שאי אפשר, אמרה לו, אף על פי כן לא תוכל לביישו, תוכל לישיב עמו ביחד ולא לעשות עמו שום קרבות שבעולם, וכן עשה ויש עמו ביחד בכל יום השבת קודש ולא הביט בפניו, אחר כך אמר להרבנית כי ב"ה הצילו ה' מכת דיליה, ולא עשה

לו שום התחברות. (פאר וכבוד סיפורים מהרב הקדוש מהר"ש מבעלזא דף 258).

סדר הלימוד ליום כח לחודש

קמ. מעשה נורא מרבי אחד שהיה מסטרא אחרא ובא אצל הרב הקדוש מצאנו ז"ע לתיקון

פעם אחת סיפר מרן הקדוש מצאנו ז"ע שהיה רבי א' גדול ומפורסם והיה לו חסיד א' עשיר ועתיר נכסין ובכל פעם שנסע אליו נסע עם עגלה מלא כל טוב להעניק לרבו, והיה היום נתהפך עליו הגלגל ואבד כל הונו ונעשה עני גדול והיה בוש ליסע לרבו בידים ריקניות ועבר זמן רב ולא נסע, עד שאחזתו השתוקקות גדול ואמר לנפשו יהיה מה והתחיל ללכת רגלי עד שתעה ביער, פתאום נגלה אליו זקן א' ונשוא פנים ואמר לו אל תירא בני בוא ואראך אוצר גדול תחת אילן א' וכן היה שמצא שם אוצר גדול הון תועפות גם הראה לו את הדרך הישר לצאת מן היער, וכיוון שחזר לעשרותו קנה לו את הדרך הישר לצאת מן היער, וכיוון שחזר לעשרותו קנה לו שום עגלת צב ומלאו כל טוב ושוב נסע לרבו כמקדם, ויהי כאשר דרך על מפתן רבו ונתן לו שלום, אמר לו הרבי ידוע תדע שאני רואה שכל הונך ורכושך הוא מהסטרא אחרא רחמנא ליצלן, ועתה דע לך שנתפסת במצודתם, כשמוע החסיד הדברים האלה נתחלחל מאוד וארכובותיו דא לדא נקשן והתחיל לבכות מאוד מאוד מאין הפוגות לפני רבו שיוציאו מהמבוכה הרעה הזאת, ויען הרב ויאמר אין לך שום עצה ומבוא להינצל מהם רק באם תאסוף כל הונך ורכושך ותלך שוב באותו היער ובאותו מקום שמצאת שם הזקן הנ"ל, ובאם יהי לך זכות אז יתגלה לך הזקן עוד הפעם ותפציר בו שיקבל ממך בחזרה את האוצר ובאם

יתרצה אז יהיה לך תיקון, החסיד לא התמהמה הרבה ועשה הכל כמו שאמר לו רבו ונראה אליו הזקן והפציר בו שיואיל לקבל בחזרה הרכוש שנתן לו, אז ענה הזקן רק בתנאי אחת אקח ממך בחזרה, באם תיסע תיכף לרבך ותאמר לו בשמי שידוע ידע שגם הוא בעצמו עם כל ה"הארוועניע" שלו הם גם כן שייכים אלינו רחמנא ליצלן, החסיד נרעש ונפחד לשמע אזנו אבל בעל כרחך הסכים לזה ונתן לו הכל בחזרה, ונסע תיכף לרבו ואמר לו כדברים האלה, כשמוע הרב כן אחזתו חיל ורעדה ונתכרכמו פניו וסגר עצמו בחדר מיוחד בהתבודדות, וכשיצא משם אמר למקורביו "ער אזי גערעכט" ועזב את הרעביסטעווע וקיבל על עצמו גלות, וסיים הרב הקדוש מצאנז זי"ע, יעצט וואלגערט ער זיך דא אונטער די טישן נאך א תיקון, זכותו יגן עלינו. (והנה המעשה הזאת יסופר בכמה נוסחאות ובשם הרב הקדוש מנאסויד זי"ע שמעתי קצת בנוסח אחר, ובשם הרב הקדוש בעל שומר אמונים זי"ע שמעתי שסיפר שהרבי ההוא נעשה אחר כך יושב בצאנז).

ולסיומא דהך מילתא לא אמנע מלהודיע את אשר סיפר לי איש נאמן שהיה באותו מעמד אצל רבינו הקדוש מסאטמאר זי"ע, פעם אחת בסוף ימיו בתוך אחד השיחים סיפר א' מהמקורבים המעשה הזאת, וכהתימו לספר געה רבינו בבכיה גדולה עד מאוד, ולא היו יכולים להרגיעו עצמו כשעה ארוכה, ואתה קורא נעים עיין לעיל בפרק זה אות ל"ה שהרב הקדוש מלובלין בהאי פחדא יתיב שעה שמא הוא מאותן שכתוב עליהן מה לך לספר חוקי, גם הבאתי כמה פעמים מהרב הקדוש מקמארנא מה שאמר לו דודו הרב הקדוש מזידיטשוב זי"ע שבכל רגע הוא מפחד ועומד שמא אני מקליפת נוגה עיין לעיל אות ל"ז ואות ל"ח, ועם הצדיקים האמיתיים האלה ארזי הלבנון קדושי עליון שהעניקו חמה בקומתן, ובזכותם אנו חיים על האדמה, ואין לנו מושג בגדלותם פחדו ורעדו כל ימי חייהם אם הם מסטרא דקדושה, מה נענין אנן בעניותן בדור האחרון

הלזה והשפל והאף שאין לנו עוד צדיקי אמת ומנהגיים אמיתיים, ולעומת זה מנהיגי שקר נמצאים הרבה מאוד כארבה לרוב וכעלי האילנות כלשון הבעל שם טוב זי"ע המובא לעיל פרק ה' אות א' וב' בוודאי ובוודאי שאין לנו על מה להשען אלא על אבינו שבשמים לבקש ולהתחנן לפניו שיצילנו מצפרני הצבועים והשקרנים האלה הן אלה אשר מקליפת נוגה שרשהים והן מאותן אשר מקליפות אחרות נובעיהם, הרחמן הוא יצילנו מהם ומהמונם ויחוס וירחם על עם עני ואביון ויוציאנו במהרה מאפילה לאור גדול, אמן כן יהי רצון. (כעת בגמר ההדפסה שמעתי שפעם אחת סיפר מרן הקדוש מסאטמאר זי"ע עובדא זו וסיים בזה הלשון, דאס איז שוין געווען א רבי וואס איז געווען א מבין אויף א מטבע, עכלה"ק).

סדר הלימוד ליום כט לחודש

קי. בין מרביצי תורה ברבים ישנם צדיקים וישנם עמלקים ממש ואי אפשר להבחין ביניהם

אבל אי אפשר לפי ראות העין לכאורה להבחין בין אלו לאלו מי הם מזרע עמלק שנזדככו ונעשו צדיקים גמורים ומי מהם שנשארו עמלקים, דלפי ראות העין נראין שנים לכולו קודש, ובאמת יש בין מרביצי תורה ברבים שני מינים יש שהם צדיקים גמורים ויש שהם עמלקים והם בכלל ארור המן ועל פניהם אינו ניכרים שהם מזרע עמלק שהארור המן יש לו פנים כזה ממש כמו הברוך מרדכי, ואך ורק בסייעתא דשמיא וברחמי שמים אפשר להנצל מאלו שהם מזרע עמלק.

ועל כן כששותין איזה כוסות יין ובאין על ידו אל האמת ועוזבין את השקר לגמרי אז רואין שאי אפשר כלל להבחין

בשכל האנושי מי הוא בכלל ברוך מרדכי ומי בכלל ארור המן, שאין לסמוך על שום איש בבירור לומר שהוא בכלל ברוך מרדכי, דגם ארור המן אומר תמיד בפיו שהוא רוצה רק תורה וכבוד שמים, ואם יתבוננו היטב בענין זה יראה כל אחד שהאמת הוא כך בעוונותינו הרבים ורק על ידי סייעתא דשמיא וברחמי שמים גדולים אפשר להנצל מהם ומהמונם, וזה פירוש הגמרא חייב אדם לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי שיבין בדעתו ויבוא לידי השגה זו שאין אנו יכולים להבחין מי הוא בכלל ארור המן ומי הוא בכלל ברוך מרדכי ונבקש רק מהבורא כל העולמים שיציל אותנו ונהי דבקים בדרך האמת בתורה הקדושה. (חידושי תורה תשי"ז עמוד תקל"ו).

קיא. ממרביצי תורה ברבים שהם מזרע עמלק סובלים כל הצרות

אבל יש גם בין לומדי תורה ברבים שהם עמלקים ממש שנשמותיהם הוא מזרע עמלק, וגם ישנם נשמות שנשארו בטומאת עמלק ומהם סובלים הכלל ישראל כל הצרות מאותן התלמידי חכמים שהם מזרע עמלק והולכים יד ביד עם הכופרים ה' ישמרנו, (שם).

קיב. אסור להכניע עצמו לפני הערב רב

ודברי רש"י ז"ל נכונים, דמה שאמרו משה ואהרן ונחנו מה אמרו זאת אל בני ישראל ולא אל הערב רב, כי לפני הערב רב אסור להכניע עצמו בשום פנים ואופן, כי בזה משפילים כח התורה והיראה וכח העבודה. (חידושי תורה פרשת בשלח, עמוד קע"ט).

קיד. משה רבינו התפלל, שהשי"ת ימנה המנהיגים עד ביאת המשיח ולא יתמנו על ידי הערב רב

והנה כשעמד משה רבינו בתפלתו כאן וביקש, יפקוד ה' אלהי הרוחות, לא ביקש על המנהיג שיבוא אחריו לבד, כי באמת על

זה לא היה לו כל כך לבקש, שהרי כבר ניבאו אלדד ומידד, משה מת ויהושע מכנים, אלא ביקש מהשי"ת על מנהיגי ישראל עד סוף כל הדורות, עד דורו של משיח, שראה ברוח קדשו שפלות הדור בעת ההיא, וראה שיהיו מנהיגים כאלה שיתחמנה על ידי הערב רב, מנהיגים טועים ומטעים את הדור מדרך הישר, ולכן ביקש אז משה מהשי"ת, יפקוד ה', שהשי"ת ימנה המנהיגים עד ביאת המשיח, ולא שיתמנו על ידי אינשי דלא מעלי מהדור השפל של לפני ביאת המשיח, כי מנהיגים כאלו לא יצלחו לעם ישראל, וגורמים הרס והיזק רב ועצום לכלל ישראל. (חידושי תורה ודרשות מא"י, עמוד קנ"ה).

קיד. משה רבינו עליו השלום התפלל עד הדור האחרון, שהקדוש ברוך הוא בעצמו יהי המנהיג ולא יהיה כלל מנהיג בשר ודם

ואפשר עוד לפרש תפלת משה רבינו על פי מה שאמרו רז"ל, איש, זה הקדוש ברוך הוא שנאמר ה' איש מלחמה, דהנה כאשר התבונן משה רבינו וראה שפלות הדור שיהיה לפני ביאת המשיח, ואם יתמנה מנהיג על ידם יהיה חלילה הדבר להרס לדור, לכן ביקש מהשי"ת, שאם חלילה צריך שיתמנה מנהיג על ישראל על ידי הערב רב מוטב שלא יהיה לישראל כלל מנהיג בשר ודם, אלא השי"ת בכבודו ובעצמו ינהיגם, וזהו שאמר יפקוד ה' וגו' איש על העדה, שהשי"ת כביכול ימנה עצמו על העדה להנהיג את ישראל ולנהלם למען שמו יתברך, וכעין שאמרו במדרש עה"פ, וא"ל שד"י יתן לכם רחמים לפני האיש, זה הקדוש ברוך הוא. (חידושי תורה ודרשות מא"י, עמוד קנ"ה).

סדר הלימוד ליום ל לחודש

קטו. אהרן בחר יותר לעשות העגל, מלהיות מנהיג על ידי הערב רב
ובזה יובן גם ענין זה, דהרי אצל מעשה העגל ביקשו רק הערב

רב שימנו להם מנהיג חדש, כדכתיב וירא העם כי בושש משה, והעם, הוא הערב רב כידוע, ולכן חשש אהרן למנות עליהם את כלב ואת נחשון, אף שידע שהם צדיקים גמורים, בכל זאת כיוון שכח הממשלה ביד השליח, הבין שאם יתמנו על ידי מחשבתם הרע של הערב רב יגיע הדבר עד לידי שפיכות דמים, ויתר על כן, לא רק עבורם חשש אלא גם לעצמו חשש מזה, שאולי גם עליו תשפיע מחשבתם הרעה של הערב רב, ואז כשיחזור משה יקשה בעינו להחזיר לו ההנהגה, ויגיע לידי כך שיקשה בעיני משה, וכדברי בעל התוספות, ולכן החליט בנפשו שמוטב שיעשה העגל, שבוודאי יבוטל ויעשה עפר ואפר מיד כשיחזור משה רבינו, מלהיות מנהיג שנתמנה על ידי הערב רב, אף שעל ידי זה יכולים למנוע העגל. (חידושי תורה ודרשות מא"י, עמוד קנ"ה).

ועוד עשה אהרן הכהן ע"ה לשם שמים כדי להצילם מקינת הנביא (איכה פרק ב' כ') "אם יִהְיֶה בְּמִקְדָּשׁ אֲדֹנָי כֹּהֵן וְנָבִיא" כדכתב מהר"י קארו על התורה (במדבר יט א'): ונראה לפי קוצר השגתי לתרץ זה וגם מה שהקשינו לפי ר' משה הדרשן במה שנקדים שידוע ומפורסם שאהרן לא חטא בעגל ח"ו, ואדרבא כונתו לשמים, וזה מפורסם בתורה חג לה' מחר ובמה שאמר לו משה, מה עשה לך העם הזה כי הבאת עליו חטאה גדולה, כי לא שתפו בחטא, כי לא נחשד בעינו ח"ו, וגם הוא השיב אתה ידעת את העם כי ברע הוא וקבל תשובתו, וכן אמרו חז"ל, משל לבן מלך שרצה לחתור פלטין של מלך. ואדרבא זכה אהרן בשביל כונתו הטהורה להיות כהן גדול ומכפר על ישראל ועם כל זה כתיב ובאהרן התאנף ה' להשמידו, לפי שנעשה תקלה על ידו, והגורם נענש, כמו שאמר דוד לאביתר, אנכי סבותי בנפש בית אביך, ואפילו שכוונתו היתה לשמים שלא יהרגוהו ויענשו בהורגם כהן ונביא, עם כל זה, הקדוש ב"ה מדקדק עם חסידי כחוט השערה, וזה שאמר הכתוב, ויגוף ה' את העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן, שקשה

והלא אהרן לבדו עשה ולא ישראל, דכתיב ויצר אותו בחרט ויעשהו עגל מסכה, ואונקלוס תרגום על דאשתעבדו לעגלא דעבד, אהרן תקן, וסוף סוף למה שינה הכתוב לומר כך, ויש לומר, כי ישראל עשו את העגל בעצמם, כי הכריחו לו שיעשהו ואף על גב דאין שליח לדבר עבירה, כדאמרין בקדושין בפרק האומר דדברי הרב ודברי התלמיד דברי מי שומעין, הני מילי כשעושה השליח מדעתו, אמנם בכאן מיראת המות עשה כן, וכונתו לשמים, והדרין לכללין שלוחו של אדם כמותו, דכתיב ושחטו אותו כל עדת ישראל, א"ר יצחק על אשר עשו את העגל, ועוד שהחטיאו לאהרן כי לסוף הוא עשאו ולא נוכל להכחיש המוחש וגרם חטא להם כמו שאמר משה כי הבאת עליו חטאה גדולה וסוף סוף באה תקלה על ידו, עכ"ל, ועיי"ש המשך דבריו באריכות.

ועוד במהר"י קארו על התורה (שמות לב א'):

ויש לתרץ לא', הוא שנתיירא אהרן ואמר כבר הרגו לחור שהיה נביא, בשביל שלא רצה ועתה אם אני גם כן לא ארצה בודאי יהרגוני ויהיה עונם גדול מנשוא, האם יהרג במקדש ה' כהן ונביא. ולב' ולג' הוא שאמר אהרן אעפ"י שאני הייתי אומר להם שאני רוצה אעפ"כ כבר חשבתי, ויש לנו שמי שחשב לעשות ע"ז אעפ"י שלא עשאה נחשב לו כאלו עשאה, א"כ השי"ת עתיד ליפרע מהם והאומות כשישמעו שהשי"ת יפרע מהם יאמרו מה עשו, ויאמרו שהוציאם להרוג אותם ח"ו, ויהיה חלול ה' בדבר, ולזה אמר אהרן אני רוצה לעשותה בפועל שכשיפרע הקב"ה מהם יראו כל העולם שבשביל שעשו עון גדול ובשביל זה עשאו כל כך במהרה שכבר היו נפסדים ובשביל זה לא מיחה הקב"ה קודם, לפי שראה שכבר היו חייבים לפניו יתברך. ולד' הם דברו בשכל, ואמרו אנחנו היה לנו שבועה שלא היינו יוצאים ממצרים אלא אם כן היינו עולים עצמות יוסף, ועצמות יוסף היו בים ובמה הוציאוהו שכתבו

שמות וכתבו בלוח א' עלה שור שרומז ליוסף שנאמר בכור שורו וגו', ולקחו אותו לוח שהיה כתוב עליה עלה שור והניחוהו לתוך האש ויצא העגל אם כן יפה אמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך, רצונו לומר, שבסבתו יצאנו ממצרים, אם כן זה הלוח העלוך ממצרים, שאם לא היה זה לא היינו יכולים לצאת ממצרים בשביל השבועה. ולה' הוא שאמר משה להקב"ה אתה אמרת ואעשה אותך לגוי גדול טוב בזה שתקיים בזה השבועה שאמרת ככוכבי השמים שתהיה יכול לקיים בי, אבל הארץ אשר אמרת אתן לזרעכם אינך יכול לקיים בי, שנאמר רק לכהנים ללויים לא יהיה להם חלק ונחלה, אם כן זכור לאברהם אשר אמרת וכל הארץ, וראוי שלא תכלם אותם בשביל השבועה של הארץ, וגם אשר אמרתי שאמר משה אתה רוצה לכלותם, ומה אעשה אני מה שאמרתי להם שתתן להם הארץ, וזהו מה שאמרתי כלומר אני. ולו' לפי שאם לא היה מביא אותם יאמרו לא די שעמד כל כך זמן הרבה, אלא שעתה בא בידים ריקניות. ולז' לפי שראה משה שאם הלוחות היו קיימים אין אומה ולשון היה שולט בהם וא"כ היו נידונים בגיהנם לפי שאם לא יש שעבוד מלכיות הם נידונים בהכרח בשביל זה העון הגדול, ולזה הביאם ושברם, וראה השי"ת מפני מה עשאו בשביל שלא יהיו נידונים בעולם הבא, לזה אמר השי"ת יישר כחך ששברת, וגם כן ולכל היד החזקה וגו'. ולח' הוא לפי שהתהום היה רוצה לבולעם ולזה עשה בחכמה ויזר על פני המים שהוא על התהום. ולט' הוא שאמר אהרן כבר הם חשבו בעבודה זרה, אם כן, כבר היו חייבים, ובשביל זה עשיתי, וכמו שאמר אתה ידעת את העם כי ברע הוא, כלומר כבר חשבו והיה ברע מחשבתם. ול"י לפי שהיה מתיירא שמא השי"ת לא נשא החטא, כיון שאמר וביום פקדי וגו', ולזה חזר ואמר, ועתה אם תשא חטאתם וגו'. ול"א הכונה שאמר לו השי"ת למשה ראיתי את העם וגו', כי רצה לומר כבר כשהוצאתים ראיתם מה שהיו עושים ועל כל זה הוצאתים, וזהו מה שאמר לו משה

למה ה' יחרה וגו', אשר הוצאת וגו', ר"ל כבר ידעת כשהוצאת ואם כן לא תקפוד. מהרש"ל, עכ"ל.

אם הם עוברים בדת השם אל תיראו מהם, כי יש גדול מהם הקב"ה, אבל הם חסים על כבודם ועל ממונם, והנה ממונם להבל ילך וכבודם לקלון יתחלף

ובספר הקנה - (דיבור המתחיל סוד מים שאין להם סוף): **ראית בני אנשים רקים ורשעים וחוטאים וגוזלים וחומסים ומוסרים גוים כותים ויהודים ובאים ונוהגים שלא כמשפט, והרועים שומעים יושבים ושותקים ומחניפים להם, ולא ראית בעו"ה מחללים תורתם ואמונתם והרי המוכיחים מתי הצו מתי פזרו ממונם ולא הצליחו ולא הסכים הקב"ה על ידיהם להפריש האיסור ולהוציא הנבלה כי נבלה היא העבוד עובדי ע"ז בפרהסיא הם ולא בצינעה, והלא אמרו ז"ל אפילו לשנות רצועת מנעלו הפוך מנהג דתינו יהרג ואל יעבור, ואין זה יותר קשה מזה שרואה ואינו נהרג לכבוד קונו מה שלא יהרג באמת, כי הקב"ה לא יניחנו ביד האויב, והנה זה לא ראינו שהאדם יהרג בתוכחתו ואפי' כהן ונביא, אם הם עוברים בדת השם אל תיראו מהם, כי יש גדול מהם קב"ה אבל הם חסים על כבודם ועל ממונם, והנה ממונם להבל ילך וכבודם לקלון יתחלף, ואין צ"ל בעלי התחבולה העושים הדבר הזה כי קב"ה יביא בניהם ובנותיהם במדריגה הזה כי התחבולה עם בשר ודם אסור כ"ש עם הקב"ה, ותמיה לי עליהם אשר יודע ולומד תורה ונושא ונותן בה והוא אינו מקיימה העבודה שתורתו קבורתו או מביאתו לידי עניות או קובר בניו והוא אינו משים דעת. אך הירא מהשם ומבושת אדם אינו חושש ואינו מחניף לשום אדם אף כי הוא כהן ונביא וגדול שבדור ומוכיח וחוזר ומוכיח עד שיכוהו קב"ה שומרהו מביאו לידי עשירות ובניו חיים וקיימים כי היא חייך ואורך ימך ואצ"ל בעה"ב ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כולכם היום דבקים ממש וחיים ממש, עכ"ל.**

פֶּתַח אֱלֹהֵינוּ - הַמִּבְאֵר

בספר הזה תרגמנו ופרשנו את התפלה פֶּתַח אֱלֹהֵינוּ, ועוד כמה תפלות ומאמרים של הזהר הקדוש, שנהוג בכל בית ישראל לומר לפני כל תפלה. - ובזכות זה יתקבלו התפלות, כמו שכתב הצדיק הקדוש המלובן רבי יעקב אבוחצירא (בגדי השרד על הגדה של פסח), והאריך בשבחו החיד"א והבן איש חי זכותם יגן עלינו אמן, ובלי למוד הזהר הקדוש לפני התפלה אי אפשר שתתקבל תפלתו. - ובשואה האימה רחמנא ליצילן שרדו לחיים אלו שהיו רגילים לאמרו כל יום בעל פה קדם התפלה, וראו בעליל שכחו גדול מאד, (עדות ביעקב). - ובכמה דקות שאומר תפלות אלו יכול להפך הכל לטובה ולהיות מבני עליה, לזכות ל"עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה למחכה לו", ויטהר נשמתו ויזכה למעלות עליונות כפדוע מדברי האריז"ל.

וכל אחד יעורר את חברו שיאמר תפלות אלו, וזה רק כמה דקות ביום, ועל ידי זה יזכה לתענוגי גן עדן ועולמות הנצח, ויבין את כל דרכי ה' יתברך שמו, ויזכה לשכר הגדול על כל דקה ודקה שאומר ולומד תפלות אלו, שהלומד זוהר הקדוש שעה אחת בחול כמו מאה אלף שנה תורה, ובשבת, כמו מאה מליון שנה תורה, (כסא מלך, הרי"ח הטוב, אוהרות צדיקים, אבות דר' נתן), כי אמירתו לגבוה, ובלמוד כעשר דקות יעלה לו: בחול כמו כשבע עשרה אלף שנה תורה, ובשבת: יזכה ל-כשבע עשרה מליון שנה תורה.

וברגע אחת אתה יכול לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה" על ידי שתזכה לחברה, כל השכר הולך גם אליך. וכאשר כל ישראל יאמרו "פתח אליהו" נזכה שיבא אליהו ויבשר את ביאת הגואל. ואם בזכותך יתארגנו עשר יהודים לומר את התפלות, אין לשער את גודל זכויותיך ובפרט שבזהר הקדוש (פ' ויצא

קס"א). כְּתוּב: כָּל מֵה שְׁנוֹתָנִים מְשָׁמִים הוּא בְּאֶלֶף, וְעוֹד כִּידוּעַ כָּל עֲשָׂרָה בִּיה שְׂכִינָה שְׂרִיא, וּבְכָף מְחֻשְׁבִּים לָךְ כָּל מִנְיָן יְהוּדִים כְּמוֹ אֶלֶף. וּמִי יוֹכֵל לְחַשֵּׁב אֶת גּוֹדֵל הַשָּׂכָר הַנֶּחֱצִי שֵׁישׁ לָךְ מִכָּף בּוֹדָאוֹת! וּבּוֹדָאֵי תִזְכֶּה לְאַרְיִכוֹת יָמִים.

וּבַחֲלוּקַת הַסֵּפֶר הַזֶּה אֵתָּה מִזְכֶּה אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל, וְכָתַב הַגֵּר"א בְּמִשְׁלֵי (י"ב, י"ד), גּוֹדֵל הַזְּכוֹת שֵׁישׁ לְמִזְכֶּה הָרַבִּים וּמוֹכִיחַ אֶת חֲבֵרוֹ, שֶׁאִם שָׁמַע, מְקַבֵּל שָׂכָר עַל כָּל מֵה שִׁיעֲשָׂה לְדוֹרוֹת, וְגַם אִם לֹא שָׁמַע, אֲזִי מְקַבֵּל כָּל חֲלָקוֹ הַטּוֹב, וְזֶה שְׁלֹא שָׁמַע לִוְקַח מִמֶּנּוּ אֶת חֲלָק הַגִּיהֵנוּם שָׁלוֹ. וּבִזְהָר (פ' תְּרוּמָה קכ"ט ע"א), אָמְרוּ: שְׂצָרִיךְ הָאֵדָם לְמַרְדֵּף בְּתֵר חֲיִיבִיא וּלְמִזְכֶּה לֵהוּ כְּמֵאן דְּרָדִיף בְּתֵר חֲיִי עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ. וּבְלִי שׁוּם סִפֵּק אִם כָּל הַיְּהוּדִים מִנְּעַר וְעַד זָקֵן וּבִפְרָט תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבִּן בְּהֶבֶל פִּיהֶם הַטְּהוֹר יֹאמְרוּ תְּפִלוֹת אֱלֹהֵי כָּל יוֹם, נִזְכֶּה לְפֶתַח אֶת הַשַּׁעַר לְאַלְיָהוּ הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב שֶׁיָּבֹא וַיִּבְשְׂרֵנוּ, וְתִכְף יָבֹא מְשִׁיחַ צִדְקָנוּ וַיַּגְאֲלֵנוּ, בְּרַחֲמִים בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

וְעַל יְדֵי קוֹנְטֵרַס זֶה שִׁיְהִיָּה יֵד הַכָּל מְמַשְׁמֵשִׁין בָּהּ, יִזְכּוּ לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם. וְהוּא יְסוֹד גָּדוֹל שָׁבוּ יִמְצְאוּ אֲדָמוּרִים רַבָּנִים, מַגִּידֵי שַׁעוֹר וְרָאשֵׁי יְשִׁיבוֹת, מְלַמְּדִים וּמַחֲנִכִּים יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל הַטְּהוֹרִים, וְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל, אֶת הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר יִלְכוּ בָּהּ, וְאֵת הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן.

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
טו שבט תשע"ו לפ"ק

ספר פתיחת אליהו הנביא

טוב לומר פתיחת אליהו הנביא ז"ל קדם כל תפילה, באשר קבלו רבנן קדישי שאמירתה מסגלת לקבלת התפלה (מורה באצבע).

כתב הרמ"ק: טוב לומר תפלת "פתח אליהו זכור לטוב" הנזכרת בריש ספר תיקוני הזוהר (סדור רבי שבתאי מראשקוב). וכתב החיד"א, אשר קבלו רבנן קדישי, שהיא מסוגלת לקבלת התפלה. (עבודת הקודש מורה באצבע סוף סימן י'). והרי"ח הטוב כתב, שבאמירתה מסוגל לברור ניצוצי הקדושה (בא"ח, פ' בהר סוף ההקדמה).

יְהִי נָעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָה: וַיְתִי לָנָא וּלְכֹל נַפְשָׁתָנָא חָנָא וְחֶסֶדָא וְחַיִּי אַרְיִכִי וּמְזוֹנֵי רוּיְחִי וְרוּחֵי מִן קַדְמִיָּה. אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן, אָמֵן וְאָמֵן.

פֶּתַח אֵלֵיהוּ הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב וְאָמַר. רַבּוֹן הָעוֹלָמִים שְׂאֵתָה הוּא אֶחָד לְבָד, וְלֹא בְּחֻשְׁבוֹן הַמַּסְפָּרִים. אֵתָה הוּא עֲלִיוֹן מֵעַל כָּל הָעֲלִיוֹנִים, נֶעְלָם מֵעַל כָּל נֶעְלָמִים. וְאֵין מַחְשְׁבָה אוֹ תַּפְסָה בָּהּ לְהַשִּׁיגָהּ כָּלֵל. אֵתָה הוּא שְׁהוּצָאתָ וּגְלִיתָ עֶשֶׂר תְּקוּנִים, וְקוֹרְאִים לָהֶם עֶשֶׂר סְפִירוֹת, לְהַנְהִיג בָּהֶם עוֹלָמוֹת סְתוּמִים שְׂאֵינָם נִגְלִים וְעוֹלָמוֹת הַנִּגְלִים. וּבָהֶם אֵתָה מְתַכֶּסֶּה מִבְּנֵי אָדָם, וְאֵתָה הוּא שְׁקוּשֶׁר אוֹתָם וּמִיחַד אוֹתָם. וּמִפְּנֵי שְׂאֵתָה מִבְּפָנִים, כָּל מִי שְׂמַבְדִּיל וּמַפְרִיד אֶחָד מִחֻבְרוֹ,

מֵאלוֹ עֶשֶׂר סְפִירוֹת, נִחָשֵׁב לוֹ כְּאִלוֹ הוּא מִפְּרִיד בָּךְ.
וְאִלוֹ עֶשֶׂר סְפִירוֹת, הֵם הוֹלָכִים כְּסֹדֶרֶם, אֶחָד אַרְוֶךְ,
וְאֶחָד קָצֵר, וְאֶחָד בִּינוּנִי. וְאַתָּה הוּא שְׁמַנְהִיג לָהֶם.
וְאִין מִי שְׁמַנְהִיג לָךְ, לֹא מְלַמֵּעֶלָה וְלֹא מְלַמֵּטָה וְלֹא
מְכַל צַד שֶׁהוּא. לְבוּשִׁים תִּקְנֶנָּה לָהֶם, שְׁמֵהֶם פּוֹרְחִים
נִשְׁמוֹת לְבַנֵּי אָדָם, וְכִמָּה גּוֹפִים תִּקְנֶנָּה לָהֶם, שְׁנִקְרָאוּ
גּוֹפִים כָּלִפִּי הַלְבוּשִׁים שְׁמִכְסִים עֲלֵיהֶם, וְנִקְרָאִים
בְּתִקּוֹן הַזֶּה. הַחֹסֵד זְרוּעַ יָמִין. גְּבוּרָה זְרוּעַ שְׁמָאל.
תִּפְאֶרֶת כְּנֶגֶד הַגּוֹף. נִצַּח וְהוֹד כְּנֶגֶד שְׁנֵי רַגְלָיִם. יְסוֹד
– שְׁלִימוֹת הַגּוֹף, וְהוּא אוֹת בְּרִית קוֹדֵשׁ. מַלְכוּת
נִקְרָאת פֶּה, תּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה קוֹרְאִים לָהּ. מִדַּת הַחֲכָמָה
הִיא הַמַּח, הִיא הַמַּחֲשָׁבָה שְׁבַפְנִים. מִדַּת הַבִּינָה הִיא
הַלֵּב, וּבָהּ הַלֵּב מְבִין, וְעַל אֵלּוֹ שְׁנֵיהֶם [הַחֲכָמָה
וְהַבִּינָה] נֶאֱמָר, הַנִּסְתָּרוֹת לֵה' אֱלֹקֵינוּ. כֶּתֶר עֲלִיוֹן,
הוּא כֶּתֶר מַלְכוּת, וְעֲלִיוֹ נֶאֱמָר מְגִיד מֵרָאשִׁית אַחֲרִית,
וְהוּא הָרֹאשׁ שְׁמַנִּיחִים עֲלִיוֹ תְּפִלִּין, וּבִנְשֻׁמָּה הַפְּנִימִית
מֵאִיר שֵׁם אוֹת יוֹד וְאוֹת הָא וְאוֹת וָאו וְאוֹת הָא, שֶׁהוּא
דֶּרֶךְ אֲצִילוֹת, וְהוּא מִשְׁקָה אֶת הָאֵילָן בְּזִרְעוֹתָיו
וְעֲנָפָיו, כְּמִים שְׁמִשְׁקִים אֶת הָאֵילָן, וּמִתְרַבֵּה וּמִתְגַּדֵּל
בְּאוֹתָהּ הַהִשְׁקָאָה.

רְבוּן הָעוֹלָם, אַתָּה הוּא עֲלִיוֹן עַל כָּל הָעֲלִיוֹנִים,
וְסִבַּת כָּל הַסְּבוֹת, וְאַתָּה מִשְׁקָה אֶת הַסְּפִירוֹת
שְׁנִקְרָאִים אֵילָן, בְּנִבְיַעַת הַמַּעֲיָן, וְאוֹתוֹ אוֹר הַמַּעֲיָן

הוא כְּנִשְׁמָה לַגּוֹף, שֶׁהוא חַיִּים לַגּוֹף. וּבֶךְ אֵין דְּמִיּוֹן, וְאֵין דְּמוּת מִכָּל הַסְּפִירוֹת וְהַנְּבִרָאִים הַפְּנִימִיִּים וְהַחִיצוֹנִיִּים. וּבִרְאֵת שָׁמַיִם וָאָרֶץ. וְהוֹצֵאתָ מֵהֶם שֶׁמֶשׁ, וְיָרֵחַ, וְכּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת. וּבְאָרֶץ בִּרְאֵת אֵילָנוֹת וְדִשָּׁאִים, וְגֵן עֵדֶן, וְעֶשְׂבִּים, וְחַיּוֹת וְעוֹפוֹת וְדוֹגִים וּבְהֵמוֹת וּבְנֵי אָדָם. לְהַכִּיר וּלְהוֹדִיעַ בָּהֶם עֲלִיוֹנִים, וְאִיךְ יִתְנַהֲגוּ בָּהֶם עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְאִיךְ נִכְרִים וְנוֹדְעִים עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְאֵין מִי שִׂידֹעַ וּמַשְׁיֵג בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא כָּלֵל. וּבִלְעֲדֵי אוּרוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֵין יְחִיד בְּעֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְאַתָּה נִכְרַ וְנוֹדֵעַ אֲדוֹן עַל כָּלֶם, וְלִכָּל סְפִירָה לְכָל אֶחָד יֵשׁ שֵׁם יָדוּעַ, וּבִשְׁמוֹת הַסְּפִירוֹת נִקְרָאִים הַמְּלָאכִים. וְאַתָּה אֵין לָךְ שֵׁם יָדוּעַ, שְׁמֵאתָ הוּא מְמַלֵּא וּמַחֲיָה אֶת כָּל הַסְּפִירוֹת הַנִּקְרָאִים בִּשְׁמוֹת. וְאַתָּה הוּא הַמַּשְׁלִים וּמְמַלֵּא אֶת כּוֹלָם וְכֹאֲשֶׁר אַתָּה מְסִיר אֶת הַשְּׁפָעֶתֶךָ מֵהֶם, יִשְׁאָרוּ כָּל הַשְּׁמוֹת כְּגוֹף בְּלִי נִשְׁמָה. אַתָּה הוּא חָכֶם וְלֹא עַל יְדֵי הַחֲכָמָה הַיְדוּעָה בַּסְּפִירוֹת, אַתָּה הוּא מְבִין וְלֹא עַל יְדֵי הַבִּינָה הַיְדוּעָה בַּסְּפִירוֹת. אֵין לָךְ מְקוֹם קְבוּעַ וְיָדוּעַ, אֲלֹא הִנְהַגְתָּךְ לְהוֹדִיעֵנוּ תִּקְפָּךְ וְחֻזְקָךְ לְבְנֵי אָדָם. וּלְהִרְאוֹת לָהֶם אִיךְ מִתְנַהֵג הָעוֹלָם בְּדִין וּבִרְחֻמִּים, שֶׁהֵם צָדֵק וּמִשְׁפָּט כְּפִי מַעֲשֵׂי בְנֵי אָדָם. דִּין הוּא הַגְּבוּרָה. מִשְׁפָּט הוּא הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי. צָדֵק הִיא הַמְּלָכוּת הַקְּדוּשָׁה. מֵאֲזַנֵּי צָדֵק, שְׁנֵי עֲמוּדֵי הָאֱמֶת. הֵין צָדֵק, הִיא אוֹת

בְּרִית. הַכֹּל לְהִרְאוֹת אֵיךְ מִתְנַהֵּג הָעוֹלָם אָבֵל לֹא שֵׁשׁ
 לָךְ צֶדֶק הַיְדוּעַ שֶׁהוּא דִין וְלֹא מִשְׁפָּט הַיְדוּעַ שֶׁהוּא
 רַחֲמִים, וְלֹא מִכָּל אֱלוֹ הַמִּדּוֹת כָּלֵל.

קום רַבִּי שִׁמְעוֹן וַיִּתְחַדְּשׁוּ סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים עַל יָדְךָ
 שֶׁהָרִי רִשׁוֹת נִתְּנָה לָךְ לְגִלּוֹת רְזִים נִסְתָּרִים עַל
 יָדֶיךָ, מֵה שֶׁלֹּא נָתַן רִשׁוֹת לְגִלּוֹת לְשׁוֹם בֶּן אָדָם עַד
 עַתָּה. קָם רַבִּי שִׁמְעוֹן פָּתַח וְאָמַר: לָךְ ה' הַנְּהַגוֹת
 הַגְּדוֹלָה, חֶסֶד וְהַגְּבוּרָה, וְהַתְּפָאֶרֶת, וְהַנִּצָּח, וְהַהוּד. כִּי
 כָל – יְסוֹד, בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. לָךְ ה' הַמְּמֻלָּכָה – מַלְכוּת.
 וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ. עֲלִיוֹנִים שִׁמְעוּ, אֱלוֹ יִשְׂרָאֵל
 חֲבֵרוֹן, וְהַרְוּעָה הַנֶּאֱמָן, הַתְּעוֹרְרוּ מִשְׁנֵתְכֶם. "הִקְיִצּוּ
 וְרִנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָיִם", הֵם אֱלוֹ אוֹתָם הַצַּדִּיקִים, שֶׁהֵם
 מִחֶלֶק הַשְּׂכִינָה שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ, "אֲנִי יֹשֵׁנָה וְלִבִּי עֹרֵר",
 וְאֵינֶם קְרוֹיִים מִתִּים אֶלָּא יֹשְׁנִים, וּבִשְׁבִיל זֶה נֶאֱמַר
 בָּהֶם, "הִקְיִצּוּ וְרִנְנוּ" וּגו', מִשֶּׁהַ הַרְוּעָה הַנֶּאֱמָן, אֵתָה
 וְהָאֲבוֹת. הַתְּעוֹרְרוּ לְשִׁמְחָה וְלַעֲוֹרֵר אֶת הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא
 יֹשֵׁנָה בַּגִּלּוֹת, שְׁעַד עַתָּה, הַצַּדִּיקִים כָּלֵם רְדוּמִים,
 וְשִׁינָה בְּעֵינֵיהֶם. מִיָּד נִתְּנָה הַשְּׂכִינָה שֶׁלֹּשׁ קוֹלוֹת, לְנִגֻּד
 הַרְוּעָה הַנֶּאֱמָן, וְאוֹמְרָת לּוֹ: קוּם הַרְוּעָה הַנֶּאֱמָן. שֶׁהָרִי
 עָלֶיךָ נֶאֱמַר "קוֹל דְּדוּדֵי דּוּפֶק", אֶצְלִי בְּאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת
 שְׁלוֹ, וַיֹּאמֶר בָּהֶם בְּכַחַם, פָּתַחֲתִי לִי אַחוֹתִי רַעֲיָתִי יוֹנָתִי
 תַּמְתִּי". שֶׁהָרִי כָּתוּב: "תָּם עֲוֹנָךְ בֵּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף
 לְהַגְלוֹתְךָ" שֶׁהָרִי רֹאשִׁי מִלֹּא טָל וּמִדּוּעַ מִלֹּא טָל?

אֶלָּא אָמַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, אֶת הַשְּׂכִינָה חֲשַׁבְתָּ, שְׁמִיּוֹם שֶׁנִּחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שְׁעֲלִיתִי לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁל מַעֲלָה, וְעֲלִיתִי לְיִשׁוּבִי – יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל מַעֲלָה? אֵין זֶה כֵּךְ, שֶׁבְּאַמַּת לֹא עָלִיתִי לְבֵיתִי כָּל זְמַן שֶׁאַתָּה בְּגָלוּת! הָרִי לָךְ סִימָן, "שְׂרָאשִׁי נִמְלָא טַל" וְהָא הִיא הַשְּׂכִינָה בְּגָלוּת, הַשְּׁלֵמוֹת שָׁלָה וְהַחַיִּים שָׁלָה הוּא בְּסוּד טַל, וְזֶה הוּא סוּד אוֹת יו"ד אוֹת ה"א אוֹת וָא"ו וְאוֹת ה"א הִיא הַשְּׂכִינָה שְׂאִינָה בְּחֻשְׁבוֹן ט"ל, אֶלָּא אוֹת יוֹד אוֹת הָא וְאוֹת וָא"ו עֲלִים הָאוֹתִיּוֹת לְחֻשְׁבוֹן ט"ל, שֶׁהַשֵּׁם הַזֶּה מְמַלֵּא אֶת הַשְּׂכִינָה מִמַּעַין הַנוֹבֵעַ שֶׁל כָּל הַמְּקוֹרוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, מִיד קָם הַרוּעָה הַנֶּאֱמָן וְהָאֲבוֹת הַקָּדוֹשִׁים עִמּוֹ. עַד כָּאן סוּד הַיְחוד.

וַיְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי ה' הָעֲתִיק יוֹמִין הַקָּדוֹשׁ מִכָּל הַקָּדוֹשִׁים וְנִסְתָּר מִכָּל הַנִּסְתָּרִים נֶעֱלַם מֵהַכֹּל. שִׁיתֵּם־שֵׁךְ טַל הָעֲלִיּוֹן מִמֶּנּוּ לְהַשְׁפִּיעַ וּלְמַלְאוֹת הָרֹאשׁ שֶׁל זַעִיר אֲנָפִין וּלְהַמְשִׁיךְ שֹׁפַע לַשֹּׁדָה תַּפּוּחִין הַקָּדוֹשׁ בְּהָאֶרֶת פָּנִים בְּרָצוֹן וּבְשִׁמְחַת הַכֹּל. וַיִּתֵּם־שֵׁךְ מִלִּפְנֵי ה' "הָעֲתִיק יוֹמִין הַקָּדוֹשׁ מִכָּל הַקָּדוֹשִׁים, וְנִסְתָּר מִכָּל הַנִּסְתָּרִים נֶעֱלַם מֵהַכֹּל. רָצוֹן וְרַחֲמִים חֵן, וְחֹסֶד, בְּהָאֶרֶה עֲלִיּוֹנָה, בְּרָצוֹן, וְשִׁמְחָה, עָלִי וְעַל כָּל בְּנֵי בֵיתִי, וְעַל כָּל הַקְּרוֹבִים אֵלַי, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ. וַיִּפְדֶּה אוֹתָנוּ מִכָּל הַצָּרוֹת הָרַעוֹת שֶׁבָּאוֹת לַעוֹלָם, וַיַּכִּין וַיִּנָּתֵן לָנוּ מִזֹּון וּפְרִנְסָה טוֹבָה בְּלִי צָרָה וּמִצּוּקָה,

מִהַמֶּזֶל הָעֲלִיּוֹן, שְׁכָל הַמְּזֻנּוֹת מִמֶּנּוּ מִשְׁתַּלְשָׁלִים.
וַיִּצְיֵלֵנוּ מֵעֵין הָרַע, וּמִחֶרֶב מִלֶּאֶךָ הַמּוֹת, וּמִהַדִּין שֶׁל
גִּיהֶנוֹם. וַיִּתֵּן לָנוּ, וּלְכָל נַפְשׁוֹתֵינוּ, חַן וְחֶסֶד, וְחַיִּים
אַרְכִּים, וּמְזֻנּוֹת בְּרוּחַ, וְרַחֲמִים, מִלְּפָנֶיךָ, אֱמֵן כֵּן יְהִי
רְצוֹן. אֱמֵן וְאֱמֵן.

אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, הָרִימוּתִי יָדַי בְּתַפְלוֹת, לְמַעַלָּה
שְׁכָאֲשֶׁר הָרָצוֹן הָעֲלִיּוֹן לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה, עוֹמֵד
עַל אוֹתוֹ הָרָצוֹן שֶׁלֹּא נוֹדַע וְלֹא נִתְפָּס כָּלֵל לְעוֹלָם.
הָרֹאשׁ הַסֵּתוּם בְּיוֹתֵר לְמַעַלָּה וְאוֹתוֹ הָרֹאשׁ הוֹצִיא מֶה
שֶׁהוֹצִיא, וְלֹא נוֹדַע, וְהָאִיר מֶה שֶׁהָאִיר, וְהִכֵּל בְּהָעֵלִים.
וּרְצוֹן הַמַּחְשָׁבָה הָעֲלִיּוֹנָה, לְרֹדֶף אַחֲרָיו לְקַבֵּל הָאֶרֶץ
מִמֶּנּוּ. כַּעֵין מָסַךְ אֶחָד נִפְרָס, וּמִתּוֹךְ אוֹתוֹ הַמָּסַךְ עַל
יָדַי רְדִיפֹת זֶה הַמַּחְשָׁבָה הָעֲלִיּוֹנָה מַגִּיעַ וְלֹא מַגִּיעַ עַד
אוֹתוֹ הַמָּסַךְ וּמִזֶּה הָאִיר מֶה שֶׁהָאִיר וְכִשְׁקַבָּלָה אוֹתָהּ
הַמַּחְשָׁבָה הָעֲלִיּוֹנָה הִיא עֲתִיק מֵאִיר בָּאוֹר סִתוּם שֶׁלֹּא
נוֹדַע וְזֶה הַמַּחְשָׁבָה לֹא יָדַע וְאִינוּ מְשִׁיג גּוֹדֵל הָאוֹר,
אֲזִי הִכָּה אוֹתוֹ הָאוֹר שֶׁהוּא סוֹד הַמַּחְשָׁבָה שֶׁלֹּא נוֹדָעָה
הִכָּה בְּהֶאֱרַת מָסַךְ הָעוֹמֵד וְהָאִיר מִמֶּה שֶׁאִינוּ יְדוּעַ
וּמִשָּׁג, וְלֹא נוֹדַע וְלֹא הִתְגַּלָּה וְאֲזִי זֶה הָאוֹר שֶׁל
הַמַּחְשָׁבָה שֶׁלֹּא נוֹדָעָה הִכָּה פַּעַם ב' בְּהֶאֱרַת הַמָּסַךְ
הָעוֹמֵד וְעַל יָדַי זֶה הָאִירוֹ כּוֹלֵם כְּאֶחָד וְנִעָשׂוּ וְנִתְקַנּוּ
תְּשׁוּעָה הִיכָלוֹת וְאֵלּוּ הִהִיכָלוֹת אֵינָם אוֹרוֹת וְאֵינָם
בְּבַחֲיִנַת רוּחַ וְאֵינָם בְּבַחֲיִנַת נִשְׁמוֹת וְלֹא יֵשׁ מִי

שְׁעוֹמְדִים בָּהֶם בְּבַחֲיִנַת חַיָּה. הָרָצוֹן שֶׁל כָּל תִּשְׁעֵי
הָאוֹרוֹת, שְׁעוֹמְדִים כָּלָם בְּכַח הַמַּחְשָׁבָה שֶׁהוּא אֶחָד
מֵהֶם בְּחֻשְׁבוֹנָם כּוֹלֵם רוֹצִים לְרֹדֶף אַחֲרֵיהֶם בְּזִמְן
שְׁעוֹמְדִים בְּמַחְשָׁבָה וְאֵינָם מְשִׁיגִים אוֹתוֹ וְלֹא נוֹדַע
לָהֶם כָּלֵל וְאֵלּוּ לֹא קִיָּמִים לֹא בְּרָצוֹן וְלֹא בְּמַחְשָׁבָה
הָעֲלִיּוֹנָה תּוֹפְסִים בָּהּ מַעֲט הָאָרֶה וְלֹא תּוֹפְסִים. בְּאֵלּוּ
נִמְצְאִים כָּל סוּדוֹת הָאֱמוּנָה וְכָל אוֹתָם הָאוֹרוֹת מְסוּד
הַמַּחְשָׁבָה הָעֲלִיּוֹנָה, מִשָּׁם וּלְמַטָּה כּוֹלֵם נִקְרָאִים
בְּעֶרְכָּם אֵין סוֹף. עַד כָּאֵן מְגִיעִים הָאוֹרוֹת בְּדַקּוֹת וְלֹא
מְגִיעִים, וְלֹא נוֹדַעִים מֵהוּתָם, אֵין כָּאֵן הַשְּׁגָה שֶׁל רָצוֹן
וְלֹא הַשְּׁגָה שֶׁל מַחְשָׁבָה כְּאֲשֶׁר מְאִירָה הַמַּחְשָׁבָה וְלֹא
נוֹדַע לוֹ מִי מְאִיר אֹז מִתְלַבֵּשׁ וְנִעְלָם בְּתוֹךְ בִּינָה
וּמְאִירִים לְמִי שְׂרָאוּי לְהָאִיר וּמִתְחַבֵּר זֶה עִם זֶה עַד
שֶׁנִּכְלָלִים וְנִחְשָׁבִים כּוֹלֵם לְאֶחָד וּבְסוּד הַקֶּרֶבֶן כְּאֲשֶׁר
עוֹלָה עֶשֶׂן הַקְטָרֶת, כּוֹלֵם נִקְשָׁרִים זֶה בְּזֶה וּמְאִירִים
זֶה בְּזֶה, אֹז עוֹמְדִים כּוֹלֵם בְּסוּד עֲלִיָּה וְהַמַּחְשָׁבָה
עוֹלָה וּמִתְעַטֶּרֶת בְּאֵין סוֹף. זֶה הָאוֹר שֶׁמְאִירָה מִמֶּנּוּ
מַחְשָׁבָה עֲלִיּוֹנָה (שֶׁלֹּא נוֹדַע בָּהּ כָּלֵל) נִקְרָא אֵין סוֹף
וּמִמֶּנּוּ נִמְצָא וְנִאָּצַל וּמְקִיָּם וּמְאִיר לְמִי שֶׁמְאִיר וְעַל
סוּד זֶה הַכֹּל עוֹמֵד, אֲשֶׁרִי וְזֶה חֶלְקִם שֶׁל הַצַּדִּיקִים
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

ספר

סגולת פתח אליהו

בו יבואר:

א. כל הברכות והשפעות טובות ישועות ורפואות הבא על ידי אמירתה. ב. השכר הגדול בעלמא הדין ובעלמא דעתי. ג. זמני עת רצון לאמרה. ד. כְּאֶשֶׁר כָּל יִשְׂרָאֵל יֹאמְרוּ "פֶּתַח אֱלֹהֵינוּ" נִזְכָּה שְׂיֵבֵא אֱלֹהֵינוּ ויִבְשֹׁר אֶת בֵּיאת הַגּוֹאֵל.

כל זה מלוקט מדברי חז"ל - בבלי ירושלמי זוהר הקדוש ותיקונים, ומספרי מוסר ומבעלי קבלה, ספרי חסידות, ספרי הלכה מגדולי האחרונים זלה"ה, ודבריהם הקדושים חוצבים מלהבות אש, מלהיבים נפש האדם לאמירת פתח אליהו. דברים העומדים ברומו של עולם ובני אדם מזלזלים בהם, ואפילו הלומדים והיראים מחמת חסרון ידיעה. ועל ידי ספר זה יהיה יד הכל ממשמשין בהן, ויזכרו לשמור ולקיים מאמרם ז"ל.

בו ימצאו רבנים, מגידי שיעור וראשי ישיבות, מלמדים ומחנכים את הדרך אשר ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון. גם כל בני אדם ימצאו בו הדרכה נפלאה איך להדריך את ביתם לתורה ויראת שמים.

המעין בספר זה בלתי ספק יקבל תועלת גדולה ונפלאה בהתעוררות בלתי גבול להתאמץ ולהתחזק לקיים מצוות הבורא יתברך שמו.

מִמְעָלוֹת הָעוֹסֵק בְּאִמְרַת פֶּתַח אֱלֹהֵינוּ וְלִמּוֹד הַזֶּה"ק וְנִמְנָה בְּקִצְרָה:

א. מְקָרֵב גְּאֻלַּת יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. ב. מְבַטֵּל גְּזֵרוֹת קְשׁוֹת. ג. זֹכֶה לְטֹהַר וּלְקִדְשׁ אֶת נַשְׁמָתוֹ שְׁתֵּאִיר וְתִזְהִיר בְּאוֹר נִפְלָא

וּמִזְכָּכָה מִכָּל סִיג וּפָגָם עַד שְׁמִרְפָּאָה לְגִמְרִי. ד. מְרַחֵק מִעֲצָמוֹ
כָּל הַמְקַטְרָגִים וְיִצְרַר הָרַע. ה. יִשְׁמַר מִמְקָרִים רָעִים בְּעוֹלָם הַזֶּה
וּבְעוֹלָם הַבָּא. ו. יִנְצֵל מִתְּאֵאוֹת רָעוֹת וּמִמְדּוֹת רָעוֹת. ז. הָרִי הוּא
כְּהוֹגָה וּמִפְרֹשׁ אֶת הַשֵּׁם שֵׁשׁ בְּכַחוֹ לַעֲשׂוֹת נִסִּים. ח. יִזְכֶּה
לְחַזּוֹת בְּנֶעֱם הַשֵּׁם. ט. נִצֵּל מִטַּמְטוֹם הַלֵּב וְהוֹפֵךְ לֵב הָאָבֶן לֵלֵב
מְאִיר וּמְבִין. י. זֹכֶה לְהִבִּין אֶת לְמוֹדוֹ וּמִתְקִים בִּידּוֹ. יא. מִסּוּגֵל
לְהִתְקַבֵּל תְּפִילוֹת יִשְׂרָאֵל.

"כְּדָאִי הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן לְסִמְךָ עָלָיו בְּשַׁעַת הַדְּחָק", שְׁבֻזְכוֹת
שְׁלּוֹמִידִים בְּסִפְרוֹ שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זְכוּתוֹ
יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵן, נִשְׁעַע בְּכָל הַנִּצְרָךְ לָנוּ.

וְעַל יְדֵי זֶה י' שְׁפַע ש' שְׁפַע ר'ב ב'כָּל הָעוֹלָמוֹת, רָאשֵׁי תִבּוֹת
רְשָׁב"י, שְׁהַעוֹסֵק בְּתוֹרָתוֹ יִזְכֶּה בְּסִיעֵתָא דְשִׁמְיָא לְשַׁפַּע רַב
רוּחָנִי וְגִשְׁמִי.

הַרְעִיָּא מְהִימְנָא מִצְוָה אוֹתָנוּ לְלַמּוֹד זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ דְּיוֹקָא,
שְׁתוֹרַת הַרְשָׁב"י מְאִיר עַד סוֹף הַדּוֹרוֹת, וְצָרִיךְ לְלַמּוֹד וְלֹא
לְתֵת מְנוּחָה לְקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַד שְׁיִגְאָלְנוּ (זוֹהַר פְּנִיחַס רִיט.) דַּע
שְׁמִי שְׁנִשְׁמַתוֹ טְהוֹרָה וְזָכָה, מְשִׁתוֹקֵק לְלַמּוֹד הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה (רַבִּי
יְהוּדָה פְּתִיָּא).

אֵלּוּ שְׁלּוֹמִידִים זֶהֱר... יִנְצֵלוּ מִהַמְּבּוֹל וּמִמְלַחְמַת גּוֹג וּמִגּוֹג כְּמוֹ
בְּתִבַּת נֹחַ (תִּיקוּנֵי זו"ח ע"ב ע"ד, זֶהֱר נְשֹׂא). נִצּוּלִים מִכָּל פְּגָעִים רָעִים.
(תְּקִי"ז, כְּגֹן הַיָּרֵק). זֹכִים לְהַשְׁבִּתַת הַקְּטְרוּגִים, מְבַטְלִים אֶת
הַקְּלָפוֹת וּמְבִיָּאִים אֶת הַמְּשִׁיחַ (הַגֵּר"א-אָבֶן שְׁלֵמָה, חֶסֶד לְאַבְרָהָם, דִּגֵּל
מַחֲנֵה אַפְרַיִם שְׁמִינִי) מִטְהַר וּמְקַדֵּשׁ הַנֶּפֶשׁ. (פְּלֵא יוֹעֵץ). מְקַרְבִּים אֶת
הַגָּאֲלָה וְעוֹשִׂים נַחַת רוּחַ גָּדוֹל לְיוֹצְרָם (מִק"מ לְתִיקוּר"ז). בְּחוֹל: -
שְׁעָה אַחַת כְּמוֹ שָׁנָה שְׁלִימָה. בְּשִׁמְחָה: - אֶלֶף שָׁנָה, בְּצַעַר: -
מֵאָה אֶלֶף שָׁנָה. בְּשִׁבְתָּ: - מְקַבְּלִים שָׂכָר עַל שְׁעָה אַחַת: אֶלֶף
שָׁנָה תוֹרָה. בְּשִׁמְחָה: - מְלִיוֹן שָׁנָה. בְּצַעַר: - מֵאָה מְלִיוֹן שָׁנָה
תוֹרָה. (הַרִי"ח טוֹב, אִרוּחוֹת צְדִיקִים שַׁעַר הַשְּׁמִיחָה, אֲבוֹת דְּרַבִּי נֹתָן פ"ג). הֵם
בְּלִבָּד זֹכִים שֶׁתְּפִלוֹתֵיהֶם נִשְׁמָעוֹת וּמִתְקַבְּלוֹת (ר"י אֲבוּחֲצִירָא,

"בְּגִדֵי הַשָּׂרָד". רק הם נִקְרָאִים עֹבְדֵי ה' לְשֵׁם שָׁמַיִם, שֶׁלֹא עַל מִנְתָּ לְקַבֵּל פָּרֶס. וְזֻכִּים לְקַבֵּל פָּנֵי שְׂכִינָה, וּמֵרֹאֵי פָנֵי הַמֶּלֶךְ (ר"א אֲזוּלַאי, פר"א). **הַמְשִׁיחַ כְּשֵׁיבֹא יֹאמַר עֲלֵיהֶם: "בְּזִכְוֹתְךָ הִגַּעְתִּי! לָךְ יֵשׁ חֶלֶק בְּגֻלַּת הָעָם!"** מִי יִתֵּן וְהָיָה שְׂיִתְחִילוּ לְלַמֵּד עִם הַצֶּאֱנָן קְדוּשִׁים אֶת הַזֶּהר הַקְדוּשׁ... וּבִדְאֵי זֻכִּים לְגֻלָּה בְּקֶרֶב בְּלִי חֲבִלִי מְשִׁיחַ. (סְגֻלַּת יִשְׂרָאֵל מֵעֶרְכַּת ז').

נג. רבני ירושלים תרפ"א לפ"ק: תקון לגאולה האמתית - מטעם רבנים הגאונים מארי דארעא קדישא - לימוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פורעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא וביזה מעלמא - מבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים

לגמור האלף סיומים בכ"ה אלול הבעל"ט כפי שיעור הראשון יותר או פחות עם בני חברתו של אשתקד סיום זוהר אחד לעילוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים ויפר עצת אויבינו.

נד. רבני ירושלים תרפ"א לפ"ק: לגמור הזוהר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים

כבר ידוע לכבודם מעלת לימוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פורעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא וביזה מעלמא. והשנה שעברה כבר עוררנו עם ישראל במודעות "תקון לגאולה האמתית" "מטעם רבנים הגאונים מארי דארעא קדישא" אשר היא נעתקה למטה לשקוד על לימוד הזוהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים.

וכפי הרשימות אשר קבלנו לא נגמר רק לערך שש מאות סיומים על כן אנחנו רבני וגאוני ארץ הקדושה מבקשים מכל בר ישראל אשר ידו משגת ללמוד עוד פעם בכדי לגמור האלף סיומים בכ"ה אלול הבעל"ט כפי שיעור הראשון יותר או פחות עם בני חברתו של אשתקד סיום זוהר אחד לעילוי מזל עם

ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושיה וישראל ישכון לבטח ונראה וקראתם דרור בארץ.

נה. כסא מלך: אם אינם לומדים קבלה גורם אורך גלותא ומעכבים הגאולה

ובתיקון ל' בספר כסא מלך וזה לשונו: כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמוד קבלה ועונשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם אורך גלותא כי הם מעכבים הגאולה רח"ל כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה כלמוד חודש ימים בפשטי התורה כי גדול כחה לקרב הגאולה.

